18th March 1953]

SRI P. PUNDARIKAKSHACHARYULU :—" In the case of lands where double crop compounded rates are charged, will the Government consider refunding one-third of the water-rates when there is no water supply for the second crop? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, all that will be considered when the Bill comes up for discussion."

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

Point of Order.

* SRI K. P. GOPALAN :—" On a point of order, Sir. According to rule 34 (*a*) of the Rules of Procedure of the Madras Legislative Assembly, the Speaker may with the consent of the Member of Government concerned, order a question to be entered in the list of questions with shorter notice than seven days. Now I have received a communication from the Secretary of the State Legislature directing me to obtain such consent from the Hon. Minister concerned and communicate that to the office. According to the rule that I have quoted, Members of the Assembly are not required to get the personal permission of the Hon. Minister concerned. So the communication of the Secretary to the Legislature goes against the provisions of rule 34 (*a*). I therefore request the Hon. Speaker to give a ruling whether this letter is proper or not."

MR. SPEAKER :—" As for waiving of notice, both the Hon. Minister and the Chair have to do it."

SRI P. RAMAMURTHI :—" The question raised is whether it is for the Member concerned to approach the Minister concerned or whether the Hon. Speaker himself will use his good offices with the Hon. Minister and get the thing done."

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member Sri Gopalan pass on the communication to me. I shall enquire into the matter."

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1953-54—*cont.*

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri Ardhanari may continue his speech on the Budget." 9-15 a.m.

* **Sri T. S. ARDHANARI** :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த வரவு செலவு கணக்கையும் எதிர்காலத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது ஒரு பயங்கரமான நெருக்கடியை எதிர்நோக்கியுள்ளதென்று எச்சரிக்கிறேன். பொதுவாக விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் வியாபாரப் பொருள்களின் விலை 27 சதம் விகிதம் வீழ்ச்சி அடைந்துவிட்டது. இயந்திரப் பொருள்களின் விலை 4½ சத விகிதம் குறைந்துள்ளது. "விலைவாசிகள் குறைந்துள்ளது, ஆறுதல் அளிக்கிறது என்று நிதி மந்திரி சொல்கிறார். வியாபார பொருள் குறைந்ததின் விளைவாக இந்தியாவிலுள்ள பெரும் முதலாளிகளும், அந்நியநாட்டு வியாபாரிகளும் பொருள்களை குறைந்த விலைக்கு வாங்கி விவசாயிகளைக் கொள்ளையடித்தார்கள். இதன் விளைவு விவசாயிகளை ஓட்டாண்டியாக்கிவிட்டது. இது ஆறுதல் அளிக்கும் விஷயம் என்று எனக்குபுரியவில்லை. உணவு பொருள் விலை குறைந்திருந்தால் மந்திரி சொன்னதை புரிந்துகொள்ளமுடியும்.

[Sri T. S. Ardhanari] [18th March 1953

"என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் பருவமழை யில்லாத காரணத்தால், அந்தப் பகுதியில் உள்ள நிலக்கடலை முக்ய வேளாண்மை பூராவும் இந்துவிட்டது, விவசாயிகள் வருமானத்தை இழந்து விட்டார்கள். வியாபாரிகளும் பாதிக்கப்பட்டு விட்டார்கள். ஏரி, குளங்கள் வற்றி இருக்கிறபடியால் விவசாயிகள் வேளாண்மையில்லாமல் வாடுகின்றார்கள், இன்னும் தாழ்த்தப்பட்டோர்களின் நிலைமை மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. குடிதண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எங்கு போனாலும் 'குடிதண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறோம், கிணறுகள் வெட்டி கொடுங்கள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி மந்திரிகளுக்கு எவ்வளவோமுறை நேரில் எடுத்துச் சொல்லியும்கூட பரிதவிக்கும் மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதைத் தாங்கள் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. மிகப்பெரிய அளவுக்கு நெருக்கடி பெருகிக்கொண்டே போகிறது.

"பதனி இறக்கும் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால் மழை யில்லாத காரணத்தால் பதனி அதிகம் ஊறவில்லை. சென்ற வருஷம் ஒரு தொழிலாளிக்கு 95 படி பதனி ஊறியது. இன்று 15–20 படிக்கு மேல் இல்லை. இந்த குறைந்த பதனியை விற்பதற்கு அனுமதிப்பதில்லை. இதனால் மிகப்பெரிய கஷ்டத்திற்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள்.

"கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி இன்றைக்கு நாட்டில் பேசாதவர்கள் கிடையாது. இதைப்பற்றி 5 வருட திட்டத்தில் ஏதாவது சொல்லி இருக்கிறதா? இல்லை. நெசவுத்தொழிலாளருக்கு நிரந்தரமாக நிவாரணம் அளிக்க வழி வகுக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை, ராஜ்ய சர்க்கார் அடிக்கடி முறைகளைச் சொல்லி வற்புறுத்தி வந்துள்ளது. இவ்வளவிற்கும் ஏதாவது செய்ததா என்று கேட்கிறேன். சென்ற சட்டசபை கூட்டத்தில் இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி சீர்மாலை வந்தது எல்லோருக்கும் ஞாபகம் இருக்கும். இதற்கு மத்திய சர்க்கார் ஏதாவது உருப்படியான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்களா என்று கேட்கிறேன். நிலைமை வர வர மிக மோசமாகிக்கொண்டே வருகிறது. பல குடும்பங்கள் பட்டினியால் அலைகிறார்கள்.

"ரயான் திட்டம் வந்தது, அதன்படி தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேர்க்கப்பட்டதா? அதுவுமில்லை. தொழில் மந்திரியைக் கேட்டால் தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேர மறுக்கிறார்கள் என்கிறார். தொழிலாளர்களைக் கேட்டால் கூட்டுறவு நிர்வாகம் தங்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள மறுக்கிறது என்கிறார்கள். நிவாரண திட்டம் என்றால் எல்லோருக்கும் பொதுதானே. இக்காரியத்திற்குப் ஒன்றுபட்டு செயலாற்றுவதற்கு மறுக்கிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கத்தின் தலைமைப் பதவி கட்சி பாகுபாடு காட்டி நெசவுத் தொழிலாளர்களை கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேர்க்க மறுக்கிறார்கள்.

"இன்று தேங்கிக் கிடப்பது மோட்டாத்துணிதான், இதை அதிகமாக உபயோகிப்பவர்கள் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள்தான். கிராமமக்களின் வருமானத்தை உயர்த்தாமல் இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்கமுடியாது. நெசவாளர்களுக்கு உடனடியாக ஏதாவது செய்யவேண்டுமானால் முதலில் நூல் விலை குறைந்தாகவேண்டும். அது இல்லாமல் குறைந்த விலையில் வேஷ்டி, சேலைகளைத் தயார் செய்ய முடியாது. சர்க்கார் திட்டங்கள் ஆமை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன.

"கிராமமக்களும், நெசவாளர்களும், பொதுமக்களும் நாளுக்கு நாள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைக் கவனிப்பாரில்லை. எதற்கெடுத்தாலும் பணம் இல்லை, பணம் இல்லை என்று கூறிக்கொண்டேயிருந்தால் எப்போதுதான் இவர்கள் குறையைத் தீர்ப்பது. இந்த பட்ஜட் மக்களுக்கு பிரயோஜனமற்ற முறையில் உள்ளது.

"குறிப்பாக இன்று மின்சார வெட்டினால் மில் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மாதம் 10 நாள் வேலைதான் கிடைக்கிறது. வருமானத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு குறைந்துவிட்டது. இதனால் அவர்கள் கடன்காரர்களாக மாறிக்கொண்டே வருகிறார்கள். 40,000 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். உதாரணமாக திருச்செங்கோட்டில் ஒரு மில்

18th March 1953] [Sri T. S. Ardhanari]

வில் 500 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இதில் 34 தொழிலாளர்கள் ரூ. 10,912 கடன்பட்டுள்ளார்கள் என்றால் மில் தொழிலாளர்கள் நிலைமை எப்படி உள்ளது என்பதை புரிந்துக்கொள்ளலாம். நிலைமை இப்படியே முற்றிக்கொண்டுபோனால் இவர்களின் பிற்கால வாழ்க்கை என்ன ஆவது. அவர்கள் எந்த விதத்தில் குடும்பத்தொல்லைகளைச் சமாளிப்பார்கள். மில் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாக் காலங்களில் குறைந்த வட்டியில் பணம் கொடுப்பதற்கு ஒரு விதவசதியும் செய்யப்படவில்லை. இதைப்பற்றி சபை அங்கத்தினர்களை யோசிக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பருவமழை இல்லாமையால் பஞ்சம், பட்டினி, பட்டினிச் சாவு ஒரு பக்கம், வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஒரு பக்கம், குடும்பத் தொல்லை மில் முதலாளிகளின் கொடுமை ஒரு பக்கம். இப்படி பல தொல்லைகளுக்கிடையே. பஞ்சத்தால், பட்டினியால், விலைவாசி உயர்வால் வாடி வதங்கி தொழிலாளிகளின் நிலைமை இருந்துவருகிறது. இது இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் என்ன ஆவது? இதை இப்படியே பார்த்துக்கொண்டிருப்பதா? இதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு ஒரு விதமான ஏற்பாடும் இல்லை.

"சுகாதாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சென்ற வருஷத்தைவிட இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் குறைவு பட்டுள்ளது. பஞ்சத்தால் வாடும் மக்கள் நோய் தொடிக்கு ஆளாகி உள்ளவர்கள், அவர்கள் சொந்தமாக வைத்தியம் பார்த்துக்கொள்ள வசதியில்லாமல் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியை நோக்கி வருகிறார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். நீர்பாசனத்திலும் குறைவாக பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் நீர்பாசன வேலைகள் குறைவுபடும். இதனால் பலருக்கு வேலையில்லாமல் போகும். எனவே மக்களுக்கு அத்தியாவியமான செலவுகள் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த சமயத்தில் இந்த பட்ஜெட்டில் எதில் உயர்வைக் காண்கின்றோம்? கவர்னர் சம்பளத்தில், ஜமீந்தார்களுக்கு கொடுக்கும் நஷ்ட ஈட்டில், இது சரியா? 9–20 a.m.

"கவர்னர் பெருமானும், மந்திரிகளும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களும், ஜமீன்தார்களும், மில் முதலாளிகளும் மக்கள் படும் துயரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டுதானேயிருக்கிறார்கள்.

"இன்று மக்கள் ஜனநாயக சர்க்கார் வேண்டுமா? சோஷலிச சர்க்கார் வேண்டுமா என்பதல்ல பிரச்னை. இன்று நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சமும், பட்டினிச்சாவும், உணவு இன்மையும், உடைஇன்மையும் மக்களை வாட்டி வதைக்கின்றன. ஜனங்கள் அழிவை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டாமா? பஞ்சம் எல்லோருக்கும் பொது. அதை எல்லோரும் ஒன்றாகப் பகிர்ந்துக்கொள்ளக்கூடாது? வாயளவில் சொல்லிவிட்டால் போதுமா? செயலில் இறங்க முன் வரலாகாதா? நாட்டில் எவ்வளவோ மில் முதலாளிகளும், ஜமீந்தார்களும், நிலச்சுவான்தார்களும் உள்ளார்கள். அவர்கள் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை சர்க்கார் ஏன் பெறக்கூடாது. மக்கள் சீரழிவதைப்பற்றி இவர்கள் சிந்திக்கிறார்களா? ஏழைகளாய், எலும்புக்கூடுகளாய், பட்டினி பட்டாளமாய், நடைப்பிணங்களாய் அழிவை நோக்கிச்செல்லும் மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா?

"வருஷம் 10 லட்சம் ரூபாய் கவர்னர் சம்பளம். எதற்கு ஆயிரக்கணக்கில் மந்திரிகளுக்குச் செலவு. ஆடம்பரச் செலவுகளை ஏன் குறைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. சகலரும், சட்ட சபை அங்கத்தினர்களும் ஏன் குறைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. இந்த சமயத்தில் எதற்காக ஜமீன்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு பிச்சை எடுக்கும் ஜனங்களிடத்தில் பணத்தை எதிர்பார்த்ததால் பிரயோஜனமில்லை. பணம் உள்ளவர்களுக்கு வரி போடுங்கள்.

"இந்த ஆண்டு 5 வருஷ திட்டப்படி புதிய திட்டங்களை அரம்பிப்பதில்லை என்று மந்திரி சொல்லிவிட்டார். ஆரம்பித்த திட்டத்தையும் மத்திய சர்க்கார் பணம் கொடுத்தால்தான் நடத்த முடியும் என்கிறார் மத்திய சர்க்காருக்கு பணம் எது, புதிய நோட்டிக்கப்போகிறார்கள். இதனால் பணம் பெருக்கம் ஏற்படும், மக்களின் உண்மை வருமானம் குறைந்துவிடும். இது

[Sri T. S. Ardhanari] [18th March 1953

மிகப் பெரிய சீரழிவைத்தான் ஏற்படுத்தும். ராஜாங்கக் கணக்கைப் பார்த்தால் ஜனங்களுடைய கஷ்டத்தைத் தீர்க்க எதுவும் பரிகாரம் தேடுவதாகத் தெரியவில்லை.

"அடுத்தபடியாக மின்சார சப்ளை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் மில் தொழிலாளிகள் பலருக்கு வேலையில்லை. நாட்டின் உற்பத்தியும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நூல் விலை ஏறப்போகிறது. மீண்டும் நெசவுத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படப்போகிறார்கள். இந்த பயங்கரமான ஒரு நிலையைத் தீர்ப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"மேலும் பஞ்சத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, 'பட்டினியால் செத்தார்கள் என்பதாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் வீணாக பொதுமக்களையும், சர்க்காரையும் பயமுறுத்துகிறார்களே தவிர உண்மையில் யாரும் இந்த நாட்டில் பஞ்சத்தால் சாகவில்லை. காலராவால் செத்திருக்கலாமென்று சொல்லப்படுகிறது' பஞ்சத்தால் ஒரு மனிதன் சாகவேண்டுமென்றால் எப்படிச் சாகவேண்டுமென்று சர்க்கார் அல்லது சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்றுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு மனிதன் 40 அல்லது 50 நாள்கள் உணவின்றி வாடி வதங்கி இரத்தம் கக்கி இறந்திருந்தால்தான் அது பஞ்சச்சாவா. வாரத்திற்கு ஒரு நாள், இரண்டு நாள் உணவு உண்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உடல் குன்றி உயிர் விட்டிருந்தாலும் அது பஞ்சச் சாவாகக் கருதப்படமாட்டாதா? உண்மையைச் சொல்லப்போனால் இன்றையதினம் ஒருவன் ஒரு நாள் சாப்பிட்டால் ஒன்பது நாட்கள் பட்டினி கிடக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதை இல்லையென்று யாரும் மறுக்கமுடியாது. கண்ட தாவர வகைகளைத் தின்று அவர்கள் உயிரைக்கூட இழக்கிறார்கள். நாட்டில் பஞ்சம் எப்படி இருக்கிறதென்றதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களோ அதேபோல அவர்கள் மனச்சாட்சிப்படி பஞ்சத்தால் இறப்பவர்களும் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள். இதை பட்டவர்த்தனமாக யாரும் பேச முன் வரமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஆகவே இன்றையதினம் பட்டினியால் செத்துக்கொண்டிருக்கும் மக்கள் எதை எதிர்பார்க்கிறார்கள்? நம்முடைய பிரச்னைகளையெல்லாம் தீர்க்க சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாக இந்தச் சர்க்கார் நடக்கவில்லையென்று நான் கூறினால் அதில் தவறு எதுவும் கிடையாது.

"நேற்று பேசிய ஸ்ரீ பி. சொக்கலிங்கம் அவர்கள், 'ஏழை அழுத கண்ணீர், கூறிய வாளை ஒக்கும்', என்பதாகச் சொன்னார். அது முற்றிலும் உண்மை. அரசாங்கம் ஏழை எளிய மக்களின் தன்பத்தைத் துடைக்க முன் வராவிட்டால் அந்த அரசாங்கம் ஒரு நாளும் நிலைத்து நிற்க முடியாது என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். தேசியக் கவி பாரதியார் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய காலத்தில் அவர்களுக்கு நேர் எதிராகப் பாடிய பாட்டுக்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் இந்தச் சர்க்காருக்கு எதிராகப் பாடப்பட்டு வருகின்றன என்றால் என்ன அர்த்தம். அன்றையதினம் இருந்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய அரசாங்கத்திற்கும், இன்றையதினம் ஆட்சியில் இருக்கிற காங்கிரஸ் தேசிய சர்க்காருக்கும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லையென்பதுதான் அதன் அர்த்தமாகும். ஜனங்களுடைய இன்றைய உண்மை நிலைமையை உணர்ந்துகொண்டு அவர்களுக்கு உதவி செய்ய சர்க்கார் முன் வராது அரசாங்க நிதி வருமானத்தை எண்ணி எந்த வரியை விரும்பினாலும் அதை மக்கள் கொடுக்க விரும்பமாட்டார்கள். நிச்சயமாக அது ஜனங்களால் வெறுக்கப்படும். வெறுக்கப்படுவதோடுமட்டுமல்ல, தூக்கி எறியப்படுமென்பதை சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே வரவு செலவு திட்டத்தைத் தயாரிக்கும்பொழுது எந்த அடிப்படையில் அதைப் பார்க்கிறார்கள். சுதந்திர நாட்டின் பட்ஜெட் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு தயாரிக்கப்படவில்லை. அடிமைபட்ட இந்தியாவின் பட்ஜெட் எந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்டதோ அதே முறையில்தான் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இன்னமும் அடிமை புத்தி மாறவில்லையென்பதுதான் புலனாகிறது. ஆகவே இது வெறும் போலீஸ் பட்ஜெட்டாகவே இருக்கிறது.

18th March 1953] [Sri T. S. Ardhanari]

ஆகவே பட்ஜெட்டை பார்க்கும்போது எதிர்காலத்தில் எற்படும் நெருக்கடியை எப்படி சமாளிக்கப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. வாழ்க்கையை காப்பாற்றிக்கொள்ள போராடும் மக்களை சிறையில் தள்ளி அடைக்கமுடியாது. சிறையிலும் இடமில்லை. போலீசைக்கொண்டு அடக்கலாம் என்று நினைத்தால் அதுவும் முடியாது. அவர்களும் போராட துணிந்துவிட்டார்கள். அதுமட்டுமல்ல; அவர்கள் துன்பப்படும் மக்களை நேரடியாகப் பார்த்து அவர் உள்ளம் மரத்துவிட்டது. மக்களின் அபிமானமில்லாத சர்க்கார், போலீஸ் படையின் உதவியைக்கொண்டு ஆட்சியை நடத்திச் செல்லவேண்டுமென்று விரும்பினால் சர்க்கார் நிச்சயமாகப் பதவியில் நீடித்து இருக்க முடியாதென்று நான் சொல்லுவேன். ஆகவே சர்க்கார் இதையெல்லாம் யோசித்து சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சொல்வதை வெறும் சம்பிரதாயமாகக் கருதாமல் எதிர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு எதையாவது சொல்லிவிடாது உண்மையில் சுற்றுப் பிரயாணம் போகும்பொழுது எதிர்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதில் நியாயம் இருக்கிறதாவென்பதையும் பார்த்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி எந்த மந்திரியும் செய்வதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. சுற்றுப் பிரயாணம் போகும்பொழுது ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் என்ன நிலைமை இருக்கிறது? அந்தப் பிராந்திய மக்கள் மாஜர் அளிக்கும்பொழுது அந்த விஷயத்தில் நேரிடையாகக் கவனம் செலுத்துவது எதுவுமே கிடையாது. என்னைக் கேட்டால் மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணத்திற்காகச் செலவாகும் பணத்தைக் கொண்டு இன்னும் பல கஞ்சித் தொட்டிகளை நடத்தி மக்களுக்கு உண்மையான நிவாரணம் அளிக்கலாமென்றுதான் தோன்றுகிறது.

"குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன். இந்த கஷ்டகாலத்தில் சர்க்காருக்குப் பணம் இல்லை. மக்களுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான குறைந்தபக்ஷ வசதிகளைக்கூட செய்துகொடுக்கப் பணமில்லை. அப்படியிருந்தும் மிராசுதார்களுக்கும், ஜமீன்தார்களுக்கும் இந்த வருஷமே நஷ்டஈடு தொகை 75 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் அவர்கள் பணம் இல்லாமல் செத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? கஞ்சித்தொட்டிகளை எடுத்து உணவின்றி ஏழை எளிய மக்களை அரசாங்கம் செத்துக்கொண்டிருக்க விடுவைத்திருக்கிறதா என்று நான் கேட்கிறேன். கவர்னர் பெருமான் தன்னுடைய வாழ்க்கைச் செலவை கொஞ்சம் குறைத்துக்கொள்ளக் கூடாதா? எல்லா வருஷத்தையும் விட இந்த வருஷம் அவர்கள் இன்னும் தன் செலவை அதிகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமா? இதையெல்லாம் சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். பணமில்லை, பணமில்லையென்றால் எப்படி பணம் வரும். தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டு அங்கே அயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டுள்ளார்கள் ஒரு சிலர். அவர்களிடம் விவசாயத்திற்குப் போக மீதி தான்யத்தில் ஒரு பகுதியை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கும். அதைக்கொண்டு மக்களுக்கு சிலவிடலாம் தஞ்சையில். விவசாயப் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்துவிட்டதாகப் பெருமைப் படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். உண்மையான நிலவரம் அங்கே எப்படி இருக்கிறது? எனது நண்பர் சிவராஜு சொல்லுகிறார் விவசாயிகளை நிலச்சுவாந்தார்கள் கட்டிப்போட்டு அடிப்பதாக. நடைமுறையில் அந்தச் சட்டம் சரியாக அங்கே அமுல் நடத்தப்படுகிறதா? சமரச அதிகாரிகளும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் அங்கேயிருக்கிற நிலச்சுவான்களுக்கு ஒத்தாசையாக இருக்கிறார்களே தவிர ஏழை எளிய விவசாயிகளின் நிலைமையை கவனித்து ஆவன செய்ய முன் வருகிறார்களா என்றால், இல்லை. ஆகவே எப்படி சட்டம் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக அமுல் நடத்தப்படுமென்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியும். ஆகவே சர்க்கார் இன்றையதினம் மக்கள் பக்கத்தில் இருக்க வேண்டியதிருக்க ஒரு சில தனி நபர்களின் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அவர்களின் சொந்த லாபத்தைக் குறித்து அதிக அக்கரை காடுகிறது சர்க்கார் என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கிற பொழுது வருங்கால சந்ததியைக் காப்பாற்றக்கூடிய வகையில் இதில் எந்தவிதமான திட்டங்களும் இல்லையென்று நான் கூறவேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக இன்றையதினம் கைத்தறி நெசவாளர்களின் நூல் விலையைக்

9-30 a.m.

குறைக்கவேண்டும். அதை இந்த சர்க்கார் செய்யுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. அன்னிய நாட்டு ஜவளியை இறக்குமதி செய்வதை நாம் தடுக்கவேண்டும். அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று மாகாண சர்க்காரைக் கேட்டால் மாகாண சர்க்கார் அதைத் தடுக்க எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. அது மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கும்கூட முழு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் சொல்ல நமக்கு வெட்கம் இல்லையா? சுதந்திர நாட்டு சர்க்கார் என்று, சுயேச்சையாக இயங்கி வருகிறது. தேசிய சர்க்கார் என்று பறை சாற்றும் நாம், நம் நாட்டின் க்ஷேமத்தை எண்ணி அன்னிய நாட்டுத் துணியை நம் நாட்டிற்குள் வரக்கூடாதென்று தடைவிதிக்க நமக்கு உரிமை கிடையாதா? சுதந்திர நாட்டின் தலைவர்கள் எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று சொல்லும்பொழுது அவர்கள் வெட்கப்படவேண்டும். அவர்கள் வெட்கப்படுவதோடுமட்டுமல்ல; அவர்களைத் தலைவராகப் படைத்த இந்த நாட்டு நாற்பதுகோடி மக்களுமே வெட்கித் தலை குனியத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நாட்டுக்கு என் உரிமையில்லை? உரிமை உண்டு. அதை அழுல் நடத்தக்கூடிய உரம் நம் தலைவர்களுக்கு இல்லை. அடிமை புத்தி அவ்வளவு ஊறிப்போய்விட்டது, இப்படி ஊறிபிருக்கிறது. இதை விட்டு சர்க்கார் உடனடியாக வெளிநாட்டுத் துணி இறக்குமதியைத் தடை செய்ய முன் வரவேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக மின்சார வெட்டினால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்கு ஏதாவது பரிகாரம் காண முன் வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தச் சென்னையை நோக்கி வேலையிழந்த அவர்களது பட்டினி பட்டாளங்கள் ஊர்வலமாக வந்துவிடும். மின்சார வெட்டால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு மில் தொழிலாளிக்கு குறைந்தது மாதம் 50 ரூபாயாவது முன் பணம் கிடைக்கும்படி ஏதாவது ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்தாகவேண்டும். இந்தச் சென்னைக்கு இதுவரை வந்திருக்கும் பட்டினிப்பட்டாள ஊர்வலங்கள் எத்தனையோ. அதைப்போலவே நெசவாளர்களின் பட்டினி ஊர்வலத்தைப் போலவே வேலையிழந்தோரின் பட்டினி ஊர்வலமும் வந்துவிடுமென்று சர்க்காருக்கு எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன்.

"மேலும் இந்த சட்டசபையில் நடந்த விஷயங்களைப்பற்றி சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தொகுதிக்குச் சென்று பிரசாரம் செய்ய அவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது. அதற்குங்கூட இந்த சர்க்கார் தடை விதிக்கிறது. இன்னும் இவர்கள் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்ய முறையில் நடந்துகொண்டேயிருந்தால் அதன் போக்கு இந்திய சர்க்காரை எந்த இடத்ில் கொண்டு போய் வைக்குமென்று நான் சொல்லவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சட்டசபை நடவடிக்கைகளை தன்னுடைய தொகுதி மக்களுக்கு பொதுக்கூட்டம் போட்டுப் பேசுவதற்குக்கூட உரிமை கிடையாதா என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்கிறேன்? பொதுக்கூட்டம் போடுவது என்றால் அதிகாரிகளின் உத்திரவு வரவேண்டும். அதையெல்லாம் உத்தேசித்து சர்க்கார் மக்களின் நலனை மனதில்கொண்டு அவர்களின் வாழ்க்கையை செம்மைபடுத்துவதற்கான முறையில் இந்த வரவு செலவு திட்டத்தை மாற்றிபமைக்க வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மக்களை எமாற்றி ஆட்சி நடத்தியவர்களின் எலும்பு கூடுகள்கூட இன்று நல்ல நிலைமையில இல்லை. மக்களை வஞ்சிக்க தீர்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI B. KRISHNAMOORTHY ROW :—" అధ్యక్షా, భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్ర సిద్ధాంతానికి కట్టుబడి, ఆంధ్రుకూగాను ఆపారమైన త్యాగంచేసిన ఆంధ్ర జాతి తత్వంలో స్వరాష్ట్రాన్ని బడయబోతోంది. ఆంధ్రరాష్ట్ర అవతరణకుముందు కేవలం సమిష్ట రాష్ట్ర ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని నడుపుటకు మాత్రమే ఉద్దేశింపబడిన ఈ తాత్కాలిక బడ్జెట్టువై విశేషించి ప్రసంగించవలసిన అవసరం అంతగాలేదు. ఈ బడ్జెటు ప్రతిపాదనలను విమర్శించినప్పటికి సమర్థించినప్పటికి ఫలితం ఒకే విధంగా ఉంటుంది, ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని కొనసాగించుటకు, అమలులోవున్న కార్యక్రమాలా

18th March 1953] [Sri B. Krishnamoorthy Row]

లను నిర్వహించుటకు మాత్రమే ఉద్దేశింపబడి, 6 మాసముల ఖర్చుకు మాత్రమే కావలసిన డబ్బును మంజూరు చేయవలసినదని ఆర్థిక మంత్రిగారు వారి సంగమములో తెలియజేశారు. ఇట్టి పరిస్థితులలో ఈ ఒడ్డెకు ప్రతిపాదనలవల్ల లాభం ఏమీ పొందలేము. ఇక కొద్దికాలంలో మేము సమిష్టి రాష్ట్రానుంచి విడిపడపోతున్నాము. ఆంధ్ర రాష్ట్రం ఏర్పడిన తరువాత మా బాగోగులు మేము చూచుకుంటాము కాని ఈ సందర్భములో కొన్ని విషయాలను పెద్దలకు జ్ఞాపికి చేయవలసి ఉన్నదని అభిప్రాయపడుతున్నాను.

"అనతికాలంలో ఆంధ్ర రాష్ట్రం అవతరింపబోతున్నది. ఆంధ్ర వీరుల త్యాగఫలితంగా మా రాష్ట్రం మేము పొందుతున్నాము. ఈ సమయంలో మేము కోరినది ఏమిటి? తాత్కాలికంగా కొన్ని సంవత్సరాలవరకు మా ముఖ్య కార్యాలయాలను మద్రాసులో ఉండ నివ్వవలసినదని విన్నవించుకొన్నాము. మద్రాసు నగరంపై ఆంధ్రులకు గల హక్కును విడనాడుకొన్నాం. ఆంధ్రలో అభివృద్ధిచెందిన నగరం పరిస్తుతం లేనందువల్లనే మద్రాసులో కొద్ది సంవత్సరాలవరకు ఉండనివ్వవలసినదని కోరాం. కాని దీనికి కూడా శ్రీయుత్ రాజగోపాలాచార్యులుగారు వారి ప్రతికూలత చూపారు. ఈనాడు ఆంధ్రులను మద్రాసు నగరంలో కనుక ఉండకుచ్చినట్లైతే ఉత్తరోత్తరా వారికి కీడు చేసిపోతారో అని వారు అనుమానం వెలిబుచ్చారు. ఈ అనుమానాలు ఆపోహలు నామమాత్రమైనటువంటివే. రాజగోపాలాచారిగారు పెద్దలు, రాజనీతిజ్ఞులు, మేధావులు, పయోవృద్ధులు. వారి రాజకీయ పరిజ్ఞానాన్ని బుద్ధిశాలతను ఈ విధంగా ఉపయోగించడం విచారింపవలసిన విషయం. కేవలం ఒక తమిళ పౌర మాత్రుడుగా వ్యవహరించడం వారివంటి సుప్రసిద్ధ రాజ నీతిజ్ఞులకు తగని పని అని నామనవి. ప్రాంతీయ అవధులను దాటి యావద్భారత దృక్పథంతో సర్వుల శ్రేయస్సుకోసం పాటుపడవలసిన పెద్దలే ఈ విధంగా నిర్దాక్షిణ్యంగా ఆంధ్రులను మద్రాసు నగరంనుంచి తరిమివేయబూనడం వారికొక కళంకాన్ని తెచ్చి పెట్టేదిమాత్రమే నని సవినయంగా మనవిచేస్తున్నాను. ఇంతకాలం ఆంధ్రులు, తమిళులు కలసి మెలసి సోదర భావములో ఈ నగరంలో మెలగాము. కాంగ్రేసు మహాసంస్థ అంగీకరించిన భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్ర సిద్ధాంతానుసారం ఆంధ్ర రాష్ట్రం ఏర్పడనన్నది. ఈ తరుణంలో ఏవో అడ్డుకుంటు కలుగజేయడం, ఊహామాత్రపు భయాందోళనలను ప్రజా హృదయంలో రేకెత్తించడం ఉత్తరు రాజకీయవేత్తలు అనుసరించవలసిన పద్ధతికాదు. ఈ రాష్ట్రానికి నాయకునిగా రాజగోపాలాచారిగారిని ఆంధ్ర తమిళ బేధాలను విస్మరించి అదరిము వికీర్వంగా ఎన్నుకున్నాము. ఆయనపట్ల మేమందరము సంపూర్ణ విశ్వాసాన్ని ఉంచాము. ఇట్టి పరిస్థితులలో వారు ఆంధ్రులను, తమిళులను సమదృష్టితో చూస్తారని, ఉభయతారకమైన విధానాన్ని అనుసరిస్తారని ఆశించాము. మా ఆశ ఈనాడు అడియాశ అయినదని చెప్పవలసివచ్చినందుకు మాత్రం విచారిస్తున్నాను. ఆంధ్ర-తమిళ బేధభావమే లేకుండా మేమాయనమీద చూపిన విశ్వాసానికి వారు చేసిన ప్రతిక్రియ మచ్చులను ఈనాడు కలవర పెడుతోంది. వారు ఒక పక్షంవారుగా ప్రవర్తిస్తారని మేము ఎన్నడూ ఊహించనైనాలేదు. కాని దురదృష్ట వశాత్తు శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు తమధ్య పరిదర్శిస్తున్న వైఖరి పాక్షికంగాను ఆంధ్ర-తమిళ విద్వేషాలను పెంపొందించేదిగాను మాత్రమే ఉన్నదని తెలుపుటకు విచారిస్తున్నాను. (ప్రతిపక్ష సభ్యుల హర్షం). అంతమాత్రము చేత శ్రీయుత్ రాజగోపాలాచారిగారి పట్ల నాకు విశ్వాసము లేదనికాదు. వారిపట్ల సంపూర్ణమైన విశ్వాసమున్నది. యావద్భారత కీర్తి నార్జించిన శ్రీ రాజగోపాలాచార్యులుగారు ప్రాంతీయాభిమానాలకు అతీతులుగా వర్తింపవలెనని మాత్రమే వారికి నా విజ్ఞప్తి. మేము వారినుంచి ఆశించినది దాక్షిణ్యం. తాత్కాలింగా, ఆంధ్రకారులు అభివృద్ధిచెందేవరకు, మా ముఖ్యనగరంగా కూడా మద్రాసును ఉపయోగించుటకు నివ్వ

[Sri B. Krishnamoorthy Row] [18th March 1953

వలసినదని, కాని శ్రీయుత రాజగోపాలాచారిగారు ఇందుకు కూడా వారి ప్రతికూలతను చూపారు. ఆంధ్రులపట్ల, తమిళులపట్ల సమానాభిమానాలను చూపవలసిన రాజగోపాలాచారిగారు ప్రస్తుతం ప్రవర్తిస్తున్న వైఖరి సక్రమమైనది కాదని నాకనిపి. ఆంతకన్న వైపరీత్యమైన మరో విషయం ఈనాడు ఆంధ్ర ప్రజానీకాన్ని కలవర పెడుతోంది. ఆంధ్రులు క్షణంకూడా మద్రాసు నగరంలో ఉండరాదని తీవ్రంగా ప్రతిఘటిస్తున్న శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఆంధ్ర రాజకీయాలలోనే వ్రేలుపెట్టడం భావ్యం కాదు. ఆంధ్ర నాయకులలో విభేదాలు కల్పించే ప్రయత్నం చేయడం వారి హోదాకు లాయకుఅయిన పనికాదు. ఆంధ్ర రాజకీయాలలో జోరబడి ఆంధ్రులలో వైషమ్యాలు పెంచే విధానం అనుసరించవద్దని, మా నాయకుని ఎన్నుకొనే విషయంలో ఎట్టి జోక్యం కలుగ జేసుకొనవద్దని వారిని ప్రార్థిస్తున్నాను.

"ఆంధ్రులు అభివృద్ధిసాంధాలి, ఆంధ్రులో ప్రజాస్వామిక శక్తులు సమీకరింపబడాలి, ఆంధ్రులు ఉన్నతస్థితిలో ఉండాలి, అని శ్రీరాజగోపాలాచారిగారు ఆశించినట్లయితే ఆంధ్ర రాజకీయాలలో జోక్యము కలుగచేసుకొనవద్దని వారిని వేడుకొంటున్నాను. ఆంధ్రదేశంలోని ప్రజాస్వామిక శక్తులను సమీకరించే మా నాయకుల ప్రయత్నాలకు అవరోధాలు కల్గించవద్దని వారిని కోరుతున్నాను. వారి రాజనీతిజ్ఞతను ఆంధ్రాభ్యుదయానికి ఉపయోగించుమని, అంతేకాని ఆంధ్ర రాజకీయాలలో చొరబడి నియంత్రణ విధానాన్ని అవలంభించవద్దని వారికి మనవి చేస్తున్నాను. వారి బుద్ధి కుశలతను సక్రమంగా వినియోగించవలసినదని, యావద్భారతదేశంలో ప్రశస్తినందినవారి కీర్తికి కళంకప్రాయమైన విధానాన్ని అనుసరించవద్దని తెలుపుతున్నాను. ఇరుగుపొరుగు ప్రజలు సుహృద్భావంతో కలసిమెలసి వర్తించునట్లు చూచుట వారి విధ్యుక్తధర్మం. తద్విరుద్ధ విధానాలను అవలంభించడంవల్ల వారి రాజకీయ కుశలత చాణక్యరాజనీతిజ్ఞతయే అవుతుంది. కాని అభ్యుదయ కరమైనటువంటిది, ఉభయ తారకమైనటువంటిది మాత్రం కాదని వారికి తెలియ జేస్తున్నాను. ఆంధ్రులను, తమిళులను సమదృష్టితో చూచి ఉభయ భాషలవారి భావిభాగ్యోదయానికి సహకరించే విధానం వారు అవలంభించినట్లైతే వారి పేరు చరిత్రలో సువర్ణాక్షరాలతో లిఖింపబడుతుంది. కానివారు తమనాడు అనుసరిస్తున్న విధానం అందుకు దోహదమివ్వదని గుర్తించుకొన గోర్తాను. వృద్ధాప్యములో అప్రతిష్టపాలు కావద్దని వారికి విన్నవించుకొంటున్నాను. ఆంధ్రులను, తమిళను సమదృష్టితో చూచెదరని ఆశిస్తున్నాను. ప్రాంతీయాభిమానానికి అతీయలు, దైవభక్తులు అనే ప్రతిష్ట చిరస్థాయిగా ఉండునట్లు వారివైఖరిని సరిదిద్దుకొనవలసినదని రాజగోపాలాచారిగారికి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను.

9-40 a.m. "ఇక గౌరవ సభ్యులు శ్రీ వినాయకంగారు చిత్తూరు జిల్లాలో అధిక భాగం తమిళ ప్రాంతమని ఆందోళన చేస్తున్నారు. ఇది వాస్తవ పరిస్థితులకు భిన్నమైనటువంటిదని మనవి చేస్తున్నాను. చిత్తూరు జిల్లాలో తమిళులు అల్పసంఖ్యాకులనేది నిర్వివాదాంశము. అక్కడక్కడ ముఖ్యంగా తిరుత్తని తాలూకాలో తమిళ ప్రజాధిక్యతగల గ్రామాలుండవచ్చు. ఆలాగే నేలం జిల్లాలోని హొసూరు తాలూకాలో ఆంధ్ర ప్రజా సంఖ్య అధికం. శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఆ ప్రాంతానికి చెందినవారు. అక్కడ నూటికి 70, 80 మంది వరకు ఆంధ్రులనే విషయం వారికి తెలియనటువంటిదీ కాదు. తమిళులకు చెందవలసిన జక్కగ్రామం అయినప్పటికి ఆంధ్రులకు అక్కర లేదు. అదేవిధంగా ఆంధ్ర గ్రామాలు పరిశిష్ట రాష్ట్రంలో మిగిలి ఉండడము మేముగీకరించం. ఈ విషయాలను సమూలోచనల ద్వారా పరిష్కరించుకోవచ్చు కాని వినాయకంగంటి నాయకులు కొనసాగిస్తున్న విద్వేష ప్రచారం ఇకనైనా ఆపివేయవలసినదని

18th March 1953] [Sri B. Krishnamoorthy Row]

కోరుతున్నాను. ఆ నాడు బ్రిటిష్ పరిపాలనను నిర్భయంగా ఎదుర్కొని పోరాడి దేశ స్వాతంత్ర్యం కాంక్షను ప్రజలలో రేకెత్తించి పోరాడినది ఆంధ్రజాతి. నేడు ఈ దేశంలో ప్రజాస్వామికం నియంతృత్వం రెంటిలో ఏదివర్ధిల్లవలెనో నిరూపించవలసియున్నది. ఆంధ్రజాతి నేడు అనుసరించు విధానాలపైనే భారత దేశ భవిష్యత్తు ఆధారపడి ఉన్నదని మనవిచేస్తున్నాను. ఆంధ్రలో ప్రజాస్వామిక శక్తుల సమీకరణకు విరాజ నీతిజ్ఞుడైనను ఈ నాడు కృషిసలుపవలసియున్నది. గాని నియంతృత్వశక్తులకు పోత్సాహమిచ్చే విధానాన్ని అనుసరించవద్దని మన నాయకులకు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. కేవలం తమిళనివలెనే రాజగోపాలాచారిగారు వర్తించవద్దని మరల మరల మనవి చేస్తున్నాను.

"ఆంధ్రరాష్ట్రం లోటుగాష్ట్రమని రెండు కోట్లు లోటు ఉంటుందని అయిదు కోట్లు లోటు ఉంటుందని చెప్పడంవల్ల లాభంలేదు. ఈ అంకెలవల్ల ఆంధ్రరాష్ట్రం రాకుండా చేయవలెనే ప్రయత్నించి జయం పొందరు. ఎంతో లోటు ఉన్నదనే ఆర్థిక మంత్రి నిరూపించదలచుకొన్నను ఆంధ్రరాష్ట్రం అవతరించి తీరుతుంది. మా రాష్ట్రాన్ని స్వయంపోషణంగాను, శ్రేయోరాజ్యంగాను చేసుకొనుట మాకు తెలుసు ఈ విషయంలో ఎవ్వరు ఎట్టి ఆపోహలు పెట్టుకొనవద్దని కోరుతున్నాను.

"ఇక దేవదాయ ధర్మదాయామంత్రి శ్రీ వెంకటస్వామి నాయుడుగారు ఆరవలంటే భయపడి పోయారు. వారికి మద్రాసు నగరంలో ఉన్న వ్యాపారానికి ఏమి భంగం వస్తుందో అని భయపడ్డారు. అయితే వారిని చిత్తూరు జిల్లాలోని తిరుపతి మరికొన్ని ప్రాంతాలు తమిళులకు చెందవలసియున్నదని చెప్పునట్లు బహుశః చేసిఉండవచ్చునని అనుకుంటాను.

"ఈ నాడు ప్రభుత్వకార్యకలాపాలు నిరర్థకంపబడుతున్న విధం చూచినట్లైతే ఇది ప్రజా ప్రభుత్వమా అనే సందేహం కలుగుతోంది. ముఖ్యంగా Public Works Department శాఖలో కాగితాలే కదలడం లేదు. Public Works శాఖామాత్యులు, శ్రీ రంగారెడ్డి గారు జిల్లాలలో పర్యటన చేయడానికి వచ్చినప్పుడు శాసన సభ్యులు, ప్రజలు వారి కెవ్వో మహజర్లు సమర్పించుకొంటారు. మంత్రిగారు ఆ మహజర్లను వారితో బాటు మద్రాసుకు తెచ్చుకొంటా రనుకొంటాను. ఇక్కడ ఆ మహజర్లను వారు ఏమి చేస్తారో బోధపడడంలేదు. వాటిమీద విశిష్టమైన చర్య తీసుకొనుచున్నట్లు కనపించడం లేదు కాగితాలు, ఫైళ్లు వారి ఆదేశమునుండి కదలనట్లులేదు. జిల్లాలలోని కలెక్టర్లకు ఇతర అధికారులకు జాబులువ్రాస్తే నాటికే జవాబులు వస్తాయి. కాని శ్రీ రంగారెడ్డి గారికి వ్రాసిన జాబులకు సమాధానాలు ఎంతకాలానికోరావు. ఇది ప్రజాస్వామిక విధానమా అని మనవి చేస్తున్నాను. ఇది కేవలం అధికారుల రాజ్యంగా మాత్రమే కనుపిస్తున్నది కాని ప్రజాస్వామిక లక్షణాలు మాత్రం గోచరించడంలేదు. (ప్రతిపక్ష సభ్యుల హర్షం) ఈ నాడు రాష్ట్రంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో క్షామ పరిస్థితులు నిర్వడుతున్నాయి. అందుకుగాను పబ్లిక్ వర్క్సు మంత్రిగారు తగిన శ్రద్ధ తీసుకొని నీటి పారుదల స్కీములను అమలు జరుపవలసినదని కోరుతూ విరమిస్తున్నాను."

* SRI O. KORAN :—"Mr. Speaker, Sir, ఈ మంత్రిసభయొక్క రణ్డామత్తత బడ్జెట్టాణు ఈ యోగత్తిలెంగిల మనుకె వన్నిట్టుళ్ళతు. ఈ సంస్థానత్తిలె జనవిభాగంగళె ఇన్న అభివృద్ధికరిక్కున్న క్షామ ప్రశ్నత్తిన్నుం తొఴిలిల్లా ప్రశ్నత్తిన్నుం యాతొరు పరిహారం కాణున్న నయమో పరిపాటియో ఈ బడ్జెట్టిల్ కాణువాన్ సాధిక్కున్నిల్ల. ఈ బడ్జెట్టిల్ పళయకాలత్తత్తుపోలత్తెయు మలబారిన్నెయు విస్మరిచ్చిరిక్కుకయాణు మలబార్ ఎత్తియోపియమ ప్రశ్నంగళిలెక్కు

[Sri O. Koran] [18th March 1953

നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ഒന്നാമതായി മലബാറിലെ പ്രധാന ഉല്പന്നങ്ങളായ നാളികേരം, കരുമുളക് എന്നിവക്കു വില ഇടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സാമ്പത്തിക തകർച്ചയോടൊപ്പമാണ് ഈ സാധനങ്ങളുടെ വില ഇടിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഇതിന്നും പുറമെ മലബാറിലെ പ്രധാന ഉല്പന്നമായ കൊപ്രക്കു സിലോൺ കൊപ്രയുടെ ഏറ്റമുട്ടൽ കാരണം കുത്തനെ വില ഇടിവ് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ പരിതഃസ്ഥിതിക്കു നിമിത്തം നാട്ടിൽ ഉള്ള പല തൊഴിലുകളും ഇന്നു നിലച്ചിരിക്കുകയാണ്. മറ്റൊന്നു് മലബാറിൽ കാലവർഷത്തിന്റെ പിഴവുമൂലം അവിടെ പൊതുവിൽ കൃഷി നശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മലബാറിന്റെ നെല്ലറയായ പാലക്കാട്ടു താലൂക്കിലും ഏറ്റം കൃഷി അപ്പെ നാശിച്ചിരിക്കുന്നു. മലബാറിലെ മറ്റൊരു പ്രധാനവരുമാനം മത്സ്യംപിടിക്കുന്നതിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുന്നതു ണ്ട്. രണ്ടു മൂന്നു മാസങ്ങളായി കടൽ തൊഴിലാളികൾക്കു മത്സ്യം തീരെ കിട്ടുന്നില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല അവർ വളരെ അധികം വിഷമസ്ഥിതിയിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങിനെ മലബാറിൽ അവിടത്തെ ഉല്പന്നങ്ങൾകൊണ്ടും കൃഷികൊണ്ടും ഉള്ള വരുമാനങ്ങൾ അപ്പെ തകർന്ന തരിപ്പണമായ കാലഘട്ടത്തിലാണു ഗവമേണ്ട് മലബാറിലെ പ്രശ്നങ്ങളെ വിസ്തരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ ബഡ്ജററ് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മലബാറിനെ സാമ്പത്തികപരമായി ഉയർത്താനുള്ള പരിപാടികളൊ, ഈ രാജ്യത്തിന്റെതന്നെ സാമ്പത്തികപരമായ ഉന്നമനത്തിന്നു വേണ്ട നയപരിപാടികളോ രൂപീകരിച്ചു മുമ്പോട്ടു പോകുവാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ ഗവമേണ്ടു ചെയ്യുന്നില്ല എന്നു ദ്യുസനസമേതം പറയേണ്ടിവരുന്നു. മലബാറിൽ ഇന്നു വിതരണം ചെയ്യുന്ന അരി ജനങ്ങൾക്കു തിന്നുവാൻ കൊള്ളാത്തതാണ്. അതിന്റെ വിലയാണെങ്കിൽ അധികമധികം കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുയുമാണ്. വിതരണം ചെയ്യുന്ന അരിയാണെങ്കിൽ പച്ചരിയാണ്. അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു് പുഴുങ്ങലരിയാണ്. ഈവക കാര്യങ്ങളൊന്നും ഗവമേണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടും ഇതുവരെയായിട്ടും യാതൊരു നടപടികളും എടുത്തിട്ടില്ല. പിന്നെ മലബാറിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഇന്നു ഒരു പണിമുടക്കിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. പ്രായപൂർത്തി അടിസ്ഥാനത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ഭരണം നടപ്പിൽവന്ന കാലത്തു വിദ്യാഭ്യാസം വന്നു വൈദ്യുതേക്കു സൌജന്യമായി നടത്താൻ വാഗ്ദത്തംചെയ്ത ഒരു ഗവമേണ്ടു ഈ രാജ്യത്തിലെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന്മാർ ദൈനംദിന ജീവിതം തുടരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ ഒരു പണിമുടക്കു അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരുന്നതു ലജ്ജാവഹമെന്നെ പറയാതെ ഇരിക്കുവാൻ വിവൃത്തിയില്ല. ഞാൻ ഈ ഘട്ടത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ മറ്റെല്ലാ കാര്യങ്ങളിലുംപോലെതന്നെ ഹരിജന പ്രശ്നവും ഈ ഗവമേണ്ടു തീരെ വിസ്തരിച്ചതായി കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. മലബാർ കലിയാണ്ടു നിഗമത്തിന്റെ പേരിൽ അവിടെ അങ്ങോളം ഇങ്ങോളമുള്ള ഹരിജനങ്ങളെ കുടിഒഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർക്കു സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു പറഞ്ഞതല്ലാതെ സ്ഥലം പതിച്ചുകൊടുക്കുകയോ മറ്റൊരു പരിപാടിയും ഗവമേണ്ടു ഇതുവരെയും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു വളരെ ദ്യുസനകരമായ കാര്യമാണ്. ഹരിജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നുവേണ്ടി കൂടുതൽ ധനം നീക്കിവെക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജററിൽ കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു കുറവാണ്. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ 65 ലക്ഷം രൂപ്പിക്കു നീക്കിവെച്ചിരുന്നു. രണ്ടായിരത്തിൽപരം സ്കോളർഷിപ്പിന്നു അപേക്ഷിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ഒരു കുട്ടിക്കുപോലും അതു കിട്ടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല ഹരിജനങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസപരമായി ചെയ്യുന്ന ആനുകൂല്യങ്ങൾ വളരെ തുച്ഛമാണെന്നുമാത്രമല്ല അവർക്കു മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ ഒരിക്കലും നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു നയമാണ് ഇന്നു നിലവിലുള്ളതു. ഗവമേണ്ടുതന്നെ ഹരിജന കുട്ടികൾക്കു കൊടുക്കുന്ന സഹായം തിരു-കൊച്ചിയിൽ കൊടുക്കുന്നതുപോലെ സ്കൂൾ തുറന്ന ഒരു മാസത്തിന്നുള്ളിൽ കൊടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. അഞ്ചെട്ടു മാസത്തിന്നുശേഷം ഹരിജൻ കുട്ടികൾക്കു സഹായധനം കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് പുസ്തകങ്ങളും മററും അവർക്കു വാങ്ങാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. സ്കൂൾ തുറക്കുന്നതിന്നു കുറച്ചുമാസം മുമ്പുതന്നെ ഈ സഹായധനം കൊടുക്കുവാൻ ഗവമേണ്ടു വഴിവെക്കുമെങ്കിൽ അതു ഹരിജൻ കുട്ടികൾ പഠിച്ചു നന്നാവാനുള്ള ഒരു വഴിയായിരിക്കും. മറ്റൊന്നു ഹരിജനങ്ങൾക്കു വല്ല വിധത്തിലുള്ള കൈത്തൊഴിലുകളുണ്ട്—വായമടയൽ, കൊട്ടമടയൽ, ചൂൽമടയൽ മുതലായവ. ഈ തൊഴിലുകളെല്ലാം ഒരു പരമ്പരസഹായ സംഘത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ ഈ തൊഴിലുകൾക്കു ഒരു പുരോഗതി ഉണ്ടാകുകയുള്ളു. മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുണ്ടിരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽനിന്നും, മുട്ടുകളിൽനിന്നും രക്ഷ നൽകുന്ന ഒരു പരിപാടി ഇനിയും ഗവമേണ്ടു കാര്യക്കുമുദ്രയായി

9-50 a.m.

18th March 1953] [Sri O. Koran]

നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ മുതിന്നിട്ടില്ല എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശ്രീമാൻ കുഞ്ഞിരാമക്കിടാവ് പറഞ്ഞതുപോലെ മലബാറിൽ ഹരിജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്ന മർദ്ദനങ്ങൾക്കു അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും പോലീസുകാരിൽനിന്നും നീതിയും ന്യായവും ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലമായ ആലത്തൂരിൽ നെല്ലുകുത്തുന്നിടത്തിൽ ഒരു ഹരിജന തൊഴിലാളി സുഖമില്ലാത്തതിനാൽ പണിക്കു പോകാതെ ഇരുന്നപ്പോൾ അവന്റെ ജന്മിവന്നു കുതിച്ചാട്ടംകൊണ്ടു് അടിച്ചു് മർദ്ദിച്ചു. ഇങ്ങിനെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഹരിജനങ്ങളുകൊണ്ടു് അടിമവേല ചെയ്തിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇന്നും നിലവിലുണ്ടു്. ശ്രീമാൻ രാജഗോപാലാചാരി അവർകളെപ്പോലെ ഹരിജനക്ഷേമത്തിന്നു പ്രവൃത്തിച്ചു് പേരും വെരുമയും സിദ്ധിച്ച ഒരു ആളുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഭരണത്തിൻകീഴിൽ ഇന്നു ഹരിജനങ്ങൾ അടിമകളെപ്പോലെ മർദ്ദനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ഈ ഭരണത്തിന്റെ ഏററവും വലിയ കൊള്ളരുതായ്മയെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ഒരു സാക്ഷ്യമാണെന്നു പറയാതെ ഇരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഹരിജന മർദ്ദനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു അധികൃതസ്ഥാനങ്ങളിൽ റിപ്പോർട്ടു് കൊടുത്താൽ യാതൊരു മറവുടിയും കിട്ടുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല പോലീസുകാരികളെ സംബന്ധിച്ചാൽ കൂടുതൽ മർദ്ദനം അനുഭവിക്കേണ്ടതായിട്ടാണു് വരുന്നതു്. ഇതിന്നൊരു പോംവഴി കാണുവാൻ ഞാൻ വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. മറെറാന്നു മലബാറിലെ സാമ്പത്തിക തകർച്ചയെ സംബന്ധിച്ചു് ഇവിടെ എത്തുയോ മെമ്പർമാർ സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ഈ സാമ്പത്തിക തകർച്ചയെ തെല്ലെങ്കിലും പരിഹരിക്കുവാൻ ഈ ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്ന പല പരിപാടികളും ഉണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി മലബാറിൽ ഇന്നു് പതിനെട്ടു ലക്ഷം ഏക്ക തരിശുകിടക്കുന്നുണ്ടു്. അതേ അവസരത്തിൽതന്നെ തൊഴിലില്ലാതെകണ്ടും മററുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ പതിനായിരക്കണക്കിൽ നരകിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്. എന്നിട്ടും തരിശു സ്ഥലങ്ങൾ ഇന്നും തരിശായിതന്നെ കിടക്കുകയാണു്. ഗവർമ്മേണ്ടു് ജന്മികൾ തരിശായി ഇട്ടുന്ന സ്ഥലത്തിന്നു് ഒരു നികുതി ചുമത്തുകയാണെങ്കിൽ അവർ തരിശു സ്ഥലങ്ങളെ കൃഷിക്കു പതിപ്പുകൊടുക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായേക്കും ഗവർമ്മേണ്ടിന്നു കൂടുതൽ വരവു് ഈ നികുതിയിൽനിന്നു ഇടാക്കാനും സാധിക്കുന്നതാണു്. പലകാടുതാലൂക്കിലും ആലത്തൂരും മററും ഇന്നു് ഏററവും ഭയങ്കരമായ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ കരിനിഴൽ വ്യാപിച്ചിരിക്കുകയാണു്. കാരണം മഴയില്ലാത്തതുനിമിത്തം അപ്പിടങ്ങളിലുള്ള കൃഷി അമ്പേ നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. മററൊരു പ്രധാനപ്പെട്ട തൊഴിൽ ചെത്താകുന്നു. അവർ ഉപ്പുമിപ്പിക്കുന്ന ചക്കരക്കു വ്യവസായമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുകയാണു്. അങ്ങിനെയുള്ള ചക്കര വ്യവസായത്തെ ഒരു പരസ്പരസഹായ സംഘത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ഇന്നു ഗവർമ്മേണ്ടിന്റെ മുമ്പിൽ യാതൊരു പരിപാടിയുമില്ല. ബീഡിത്തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ അവരെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും പിരിച്ചുവിടുകയും, ഉടമസ്ഥന്മാർ ഫാക്ടറികൾതന്നെ പൂട്ടിവിടുകയും ആണു് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇന്നു സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യ ഒരു ക്ഷേമരാജ്യത്തിന്നുവേണ്ടിയാണല്ലോ നിലകൊള്ളുന്നതു്. ഈ അവസരത്തിൽ രാജ്യത്തിന്റെ പുനർനിർമ്മാണത്തിന്നു ജനങ്ങൾ ആത്മാർത്ഥമായി മുന്നോട്ടു വരുമ്പോൾ അവരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ഭരണത്തിന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കർത്തവ്യമാണു്. സംഘടിതമായി ജനങ്ങൾ മുമ്പോട്ടുവരുന്ന സമയത്തെല്ലാം തന്നെ ഈ ഗവർമ്മേണ്ടു് അവരെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു നയമാണു് കൈക്കൊള്ളുന്നതു്. ആലത്തൂർ വടക്കുഭാഗത്തിൽ അടിത്തത്തെ മഹിളാസമാജത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു ആതുര ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രം സ്ഥാപിച്ചു് വളരെ അധികം രോഗികൾക്കു രക്ഷനൽകിവരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതു് എടുത്തുകളയാനാണു് ഗവർമ്മേണ്ടു് ആലോചിക്കുന്നതു എന്നു കേൾക്കുന്നു. ഇതു അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരു അപരാധമാണു്. ഒററപ്പാലത്തെ മഹിളാ സമാജത്തിന്റെ അഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള 'സ്റ്റിപ്പോംഡാൻ' ആയിരക്കണക്കിലുള്ള രോഗികൾക്കു് രക്ഷനൽകുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡ് ഈ വാണിന്റെ നടത്തിപ്പിന്നു ആയിരം രൂപ്പിക സേക്ഷൻ ചെയ്തു കൊടുക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നു പറഞ്ഞതു ഏററവും ആക്ഷേപാർഹമാണു്. പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ ചേററുവായിൽ ഒരു പാലം കെട്ടുവാൻ ഏഴു ലക്ഷം രൂപ്പിക നാട്ടുകാർ പിരിച്ചുണ്ടാക്കി ഗവർമ്മേണ്ടിലേക്കു അടക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ ഈ പാലത്തിന്റെ പണി ഇനിയും ആരംഭിച്ചിട്ടില്ല. 150,000 ആളുകൾ താമസിക്കുന്ന ചേററുവാ മണപ്പുറം ഇന്നു കുമ്പത്തിലേക്കു നീന്തിക്കെണ്ടിരിക്കുകയാണു്. അവിടെനിന്നു ആയിരക്കണക്കിൽ ജനങ്ങൾ സിലോണിലേക്കു പോയിട്ടുണ്ടു്. സിലോണിൽനിന്നാണെങ്കിൽ പണം അയക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലതാനും. ആ നാട്ടിന്റെ വരുമാനം നശിച്ചിരിക്കുന്നു. നാളികേരത്തിന്റെ ധില ഇടിഞ്ഞുതോട്ടുകൂടി മൽസ്യത്തൊഴിലാളികളുടെ വരുമാനം നശിച്ചതോടുകൂടി ആ നാടു് ഒരു

[Sri O. Koran] [18th March 1953

10 a.m.

ക്കാമബാധിത പ്രദേശമായിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ റോഡ് മെറ്റൽചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയും പാലം കെട്ടുന്ന പ്രവൃത്തിയും ആരംഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവിടങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾക്കു തൊഴിൽ കിട്ടുന്നതായിരിക്കും. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാനും ഗവമ്മേണ്ട് ചിന്തിക്കേണ്ടതു് വളരെ വേദനാജനകമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ മററു പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു വരുമാനം സിദ്ധിക്കേണ്ടതു് കാർഷികപരിഷ്കരണത്തിൽ കൂടിയാണ്. ഇതിൽ ഗവമ്മേണ്ടിന്റെ അലസതാനയം ഏററവും വിമർശനാമായ ഒരു കാര്യമാണ്. കാരണം മലബാർ കുടിയായ്മ നിയമം ഗവമ്മേണ്ട് ഇനിയും നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത്ര അധികം പ്രക്ഷോഭം ഉണ്ടായിട്ടും പൊതുയോഗങ്ങൾകൂടി പ്രമേയങ്ങൾ പാസ്സാക്കിയിട്ടും മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടും ഗവമ്മേണ്ടിന്നു തൃപ്തികരമായ ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കാൻ ഇനിയും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഒറവിരം ഒഴിപ്പിക്കൽ കേസ്സുകൾ ഇന്നു കോടതികളിൽ നിലവിലുണ്ട്. തഞ്ചാവൂരിൽ കാർഷിക പ്രക്ഷോഭം ഉണ്ടായപ്പോൾ ആദ്യം ഒരു ഓർഡിനൻസ് മുഖേന രക്ഷ കൊടുക്കുകയാണു പിന്നീടു ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കിയും കുടിയാന്മാർക്കു രക്ഷ നൽകിയ ഒരു ഗവമ്മേണ്ടിന്നു മലബാറിൽ ഒരു കുടിയായ്മ ഭേദഗതി നിയമം ഇനിയും കൊണ്ടുവരാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നതു് വേദനാജനകമാണ്. ഈ രാജ്യത്തിൽ വയലിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന കൃഷിക്കാർ അവരുടെ ഭൂമിയിൽ സ്ഥിരാവകാശം നല്കിക്കൊണ്ടു കൂടുതൽ കൃഷി ഉണ്ടാക്കുകയാണുള്ള വഴികൾ ആരായാതെ ഇന്നത്തെ ഭക്ഷണക്ഷാമം പരിഹരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ഗവമ്മേണ്ട് ഇനിയും ഒരു അലസനയം കൈക്കൊള്ളുകയാണെങ്കിൽ, ഇനിയും ആത്മാർത്ഥത ഇല്ലായ്മയാണ് പ്രവൃത്തികളിൽ കാണിക്കുന്നതെങ്കിൽ, മലബാർ മററൊരു റായൽശീമയായി മാറുവാനാണ് വഴി. മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളെപററിയാണെങ്കിൽ ഒരു പ്രധാന പത്രമായ 'മാതൃഭൂമി' തന്നെ പറയുന്നു തലശ്ശേരിയിലെ മത്സ്യത്തൊഴിലാളികൾക്ക് ജീവിതം തുടർന്നുപോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ സ്വന്തം വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ വില്ക്കുകയാണ്. കൂടാതെ പട്ടിണികിടന്ന് പല രോഗങ്ങളും പടർന്നുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം കണ്ട് അറിഞ്ഞിട്ടുകൂടിയും ഈ ഗവമ്മേണ്ടി മലബാറിനോടു ഒരു ചിററമ്മനയം കൈക്കൊള്ളുന്നതു് അക്ഷന്തവ്യമായ ഒരു അപരാധമാണെന്നു പറയാതെ ഇരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മലബാർ വളരെ അധികം ദോഷർ സമ്പാദിച്ചുകാണിക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പ്രദേശത്തിലെ ജനങ്ങളെ പഴയകാലത്തേപ്പോലെ വിസ്മരിക്കുന്നതു കഷ്ടതരമാണ്. ചെറുകിട ജലസേചന പദ്ധതികൾ മൂലവും ഉല്പാദന വർദ്ധനവിന്നുള്ള മററു നടപടികളും എടുത്തു ഭക്ഷ്യോല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മലബാറിൽ ഒരു ക്ഷാമം വരുവാൻപോവുകയാണ്. ഹരിജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തെപററി ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജററ് യോഗത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു, ബാലുശ്ശേരി എന്ന ഒരു സ്ഥലത്തെ സബ്ബ് ഇൻസ്പെക്ടർ അവിടെയുള്ള ചില ഹരിജനങ്ങളോടു ധിക്കാരപരമായി പെരുമാറുകയും, അവരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന്. ഇതിന്നു ഒരു പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കണം എന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി ശ്രീമാൻ കുട്ടികൃഷ്ണൻ നായർ അവിടുത്തെ ഒരു ഹരിജൻ പ്രവർത്തകനായ എം. വി. മാധവൻ ഒരു പെററീഷ്യൻ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് യാതൊരു നടപടികളും ഇതേവരെ എടുത്തിട്ടില്ല. ഈ ഭരണം അധികാരത്തിൽ വന്നിട്ടും ഒഴിപ്പിക്കൽ കേസുകളും ഹരിജന മർദ്ദനങ്ങളും നാടു ഒട്ടുക്കം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. നാറാത്തു എന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു പ്രസവിച്ച് 40 ദിവസം കഴിയാത്ത ഒരു ഹരിജൻ സ്ത്രീയെ അവർ താമസിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ജന്മി ആട്ടി ഓടിച്ചു. കുടിയാൻ നിയമം വരുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടു ജന്മികൾ ഹരിജനങ്ങളെ താമസസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു ഗവമ്മേണ്ട് വേണ്ട നടപടികൾ എടുക്കുവാൻ താമസിക്കുന്നതു്. മലബാറിനോടു കാണിക്കുന്ന ചിററമ്മനയം വെടിഞ്ഞു ശരിയായ പുരോഗതിക്കുള്ള വഴി ആരായുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകൊള്ളുന്നു."

MR. SPEAKER :—"I reduce the time-limit to 15 minutes. The hon. Member Mr. C. V. K. Rao will now speak."

SRI G. LATCHANNA :—"As this session is the last joint session, every hon. Member is inclined to speak about his

18th March 1953] [G. Latchanna]

constituency. So, will the Government be pleased to arrange the debate in such a manner as to give chance to every Member to participate in the general debate?"

MR. SPEAKER :—"Instead of appealing to the Government, let the hon. Member appeal to the Chair. I have reduced the time-limit to only 15 minutes."

SRI G. LATCHANNA :—"Even that is not sufficient, Sir."

MR. SPEAKER :—"The dates have been fixed by the Governor. To-day I have reduced the time-limit to 15 minutes. To-morrow I may have to reduce it to 10 minutes. Let us see to-morrow."

SRI C. V. K. RAO :—"అధ్యక్షా, ఆర్థిక శాఖామాత్యులు ప్రతిపాదించిన బడ్జెటును నేను వ్యతిరేకిస్తున్నాను. మంత్రిగారు వారి ఉపన్యాసంలో ఆంధ్ర రాష్ట్రం సమీప భవిష్యత్తులో ఏర్పడబోతున్నది కాబట్టి యీ దృక్పథం కొంత బ్లర్ (blur) అయినదని అన్నారు. కాని వారి ఉపన్యాసాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలించినట్లయితే వారి దృక్పథం వివిధంగానూ మారి లేదని బోధపడుతోంది. ఈ బడ్జెటు తయారుచేయబడిన విధానానికి గత సంవత్సరం ప్రభుత్వమువారు అనుసరించిన విధానానికి ఎట్టి తేడా లేదు. గత సంవత్సరం ఏ సిద్ధాంతాలమీద బడ్జెటు తయారుచేయబడిందో యీ సంవత్సరము కూడా అదే సిద్ధాంతాలమీద యీ బడ్జెటు తయారు చేయబడింది. ప్రజాసామాన్యాన్ని ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను పరిష్కరించుటకు యీ మంత్రివర్గము వివిధంగానూ ప్రయత్నించలేదు. కొద్దిమంది ప్రయోజనం కోసం మాత్రమే ఈ ప్రభుత్వం కొనసాగింపబడుతూన్నట్లే ఉన్నదికాని ప్రజా సామాన్యం యొక్క పరిస్థితిని అభివృద్ధి పరచటానికి ఎట్టి పయత్నం జరుపబడడంలేదు. భూస్వామ్య విధానాన్ని సుస్థిరం చేయడం, కష్టించి పనిచేసే కార్మిక కర్షకులను అణగద్రొక్కడం ధనిక వర్గానికి చేయూతనీయడం యీ ప్రభుత్వము యొక్క ప్రధాన ఆశయాలా అన్నట్టుంది. ఈ మంత్రివర్గం యీ ఆశయ సిద్ధికే పనిచేస్తున్నది. ఈ ప్రభుత్వ విధానాలలో ప్రజాస్వామికం ఏమీ లేదు. పాతకాలపు విధానాన్నే పట్టుకు వ్రాకులాడుతోంది. అంతేకాక రాష్ట్రంలోని వివిధ భాషలవారి మధ్య వైమనస్యాలు పెంచటానికి యీ ప్రభుత్వం శాయశక్తులా పనిచేస్తోందని చెప్పవలసివుంది. గత సంవత్సరం బడ్జెటు సమావేశానికి ముందు రాజగోపాలాచారిగారు వారిపై విశ్వాస తీర్మానాన్ని యీ శాసన సభలో ప్రవేశ పెట్టారు. ఆనాడు అట్టి తీర్మానానికి ఎంత మాత్రం అవసరంలేదు. అప్పటికి కొద్ది మాసాల క్రితమే రాజగోపాలాచార్లుగారు అధికారంలోకి వచ్చారు. వారి విధానాల మంచి చెడ్డలు ఆనాటికి ఇంకా ప్రజలకు గాని, ప్రజా ప్రతినిధులకుగాని సరిగా బోధపడి యుండలేదు. కాని ఈ నాడు వారి విధానాలేమా సిద్ధాంతాలేమా ప్రజలకు బాగా తెలిసింది. విశ్వాస తీర్మానాన్ని ప్రవేశ పెట్టుటకు అన్నివైన సమయమిది. ఈ సంవత్సరములో కాంగ్రెసు పార్టివారు వివిధంగా పరిపాలన సాగించారో ప్రజలకు బోధపడింది.

"రాజగోపాలాచారిగారి ప్రభుత్వం ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణ సమస్యపట్ల అనుసరిస్తున్న విధానం చాలా చింతగా ఉంది. ఇంతకాలం బ్రిటిషు సామ్రాజ్య వాదులు మన దేశంలో అనుసరించి విభజించి పాలించు అనే విధానాన్ని పోలివుంది. ఈ ప్రభుత్వ విధానం కూడా ఆంధ్రులకు తమిళులకు మధ్య విబేధాలు పెంచడం ఆంధ్రులకు కన్నడిగులకు మధ్య విబేధాలు రెచ్చగొట్టడం అదేవిధంగా మళయాళీలను యితరులపై పురిగొల్పడం

[Sri C. V. K. Rao] [18th March 1953

యీ ప్రభుత్వంవారు అనుసరిస్తున్న విధానం. అటు ఆంధ్ర ప్రజా సామాన్యానికిగాని ఇటు తమిళ ప్రజా సామాన్యానికిగాని యీ ప్రభుత్వం నెత్తికెత్తిన దేదీ లేదు. ఉభయ ప్రాంతాలలోను భూస్వాములకు, పారిశ్రామికులకు, మిల్లు యజమానులకు లాభదాయకమైన విధానాన్నే ఈ ప్రభుత్వం అవలంబిస్తోంది. ఆంధ్రులపైకి తమిళులను ఈనాడు ఈ మంత్రివర్గం రెచ్చగొడుతోంది. అంటే అది తమిళ ప్రజా సామాన్యంయొక్క శ్రేయోభివృద్ధిని కాంక్షించి మాత్రం కాదని గుర్తించుకోవాలి. తమిళ రాష్ట్రంలోని భూస్వాములయొక్క కోయంబత్తూరులోని పారిశ్రామికులయొక్క అవసరాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని యీ ప్రభుత్వం ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణానికి అడ్డు తగులుతోంది. ఏ భాషకు చెందిన ప్రజలు ఆ ప్రాంతంలో వారి స్వభాషలో పరిపాలనను కొనసాగించుకొనవలెనే ప్రాథమిక ప్రజా స్వామ్య సూత్రాన్ని యీ ప్రభుత్వం వ్యతిరేకిస్తోందంటే యిది ప్రజా స్వామిక ప్రభుత్వమా అని సందేహించవలసి వస్తోంది. ఏ కొద్దిమంది ధనకవర్గం వారి శ్రేయస్సుకోసమా యీ ప్రభుత్వం పని చేస్తున్నట్లున్నది. ఇక ఆంధ్ర రాష్ట్రానికి సంబంధించిన అంచనాల విషయంలో యీ ప్రభుత్వం పన్నిన కుతంత్రాన్ని గమనించండి. ఆంధ్ర రాష్ట్ర బడ్జెటులో రెండు కోట్లు లోటు వుండునట్లు ఈ అంచనాలలో పేర్కొన బడింది. కాని ఉమ్మడి రాష్ట్రంగా ఉంటే అట్టి లోటు ఏదీ వుండదని అంకెలగారడి చేసింది. ఇక్కడే వుండి తంత్రమంతా ఈ అంచనాల అంతర్గం విమిటి? ఆంధ్ర రాష్ట్రం విభజింపబడినట్లైతే లోటురాష్ట్రమవుతుందని ఉమ్మడి రాష్ట్రంగావుంటే ఎట్టిలోటూ వుండదని అంచనాలు తయారుచేయడం ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణాన్ని వాయిదా వేయడమే నని మనవి చేస్తున్నాను. ఇక యీ అంచనాలు తయారు చేయడం కూడా న్యాయంగా జరిగినట్టులేదు. ఆంధ్ర రాష్ట్ర ఆదాయ వ్యయాలను లెక్క కట్టడంలో ఆంధ్రకు 35 శాతము అని అవశిష్ట రాష్ట్రానికి 65 శాతము అని అనుకొని అంచనాలు తయారు చేశారు. బళ్ళారి జిల్లాను యావత్తూ పరిశిష్ట రాష్ట్రంలో చేర్చారు. ఐతే తుంగభద్రా ప్రాజెక్టుకు అయ్యే ఖర్చును మాత్రం ఆంధ్ర బడ్జెటులో చూపించారు. ఏమి భావం విమిటి? బళ్ళారి జిల్లాలోని మూడు తెలుగు తాలూకాలను వివాద ప్రాంతంగా చేసి ఆంధ్రులకు కన్నడిగులకు మధ్య వైషమ్యాలు పెంపుచేయడం యీ ప్రభుత్వ ఉద్దేశ్యమా అని అడుగుతున్నాను. వివిధ భాషలవారి మధ్య విబేధాలు, కలతలు పుట్టించి తన అధికారాన్ని సుస్థిరం చేసుకొందామని ప్రజావాంఛితమైన భాషాప్రయుక్త రాష్ట్ర నిర్మాణాన్ని వాయిదా వేయిద్దామని యీ ప్రభుత్వం ఆశిస్తున్నట్లు కనిపిస్తోంది. ఎంతో కాలంగా ఆంధ్రులు భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్ర నిర్మాణాన్ని కోరుతున్నారు. ఐతే దానిని రాజగోపాలాచారిగారు తీవ్రంగా ప్రతిఘటిస్తున్నారు. ఆంధ్రలో ప్రజాస్వామిక శక్తులు బలపడకుండా చేయటానికే శ్రీమాన్ రాజగోపాలాచారిగారు యీ తాపత్రయంపడుతున్నారు. ఈ నాడు రాజగోపాలాచారిగారు అనుసరిస్తున్న విధానం ఆంధ్రులకు నష్టం కలుగు చేసేదిగా ఉంది. బడ్జెటును పరిశీలించవలసి వచ్చినప్పుడు ఒక్క ఆర్థిక సిద్ధాంతాలను మాత్రమేకాక రాజకీయ విధానాలనుకూడా దృష్టియందుంచుకోవాలి. ఈ బడ్జెటులోని వివిధ విషయాలను చూచినట్లయితే యీ ప్రభుత్వం ఏ కొద్దిమంది భూస్వాముల, పెట్టుబడిదార్ల నిమిత్తమా ప్రభుత్వాన్ని నడుపుతున్నట్లు బోధపడుతుంది. ప్రజాసామాన్యాన్ని ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను పరిష్కరించుటకుగాను ఈ ప్రభుత్వం ఎంతమాత్రం ప్రయత్నించడంలేదనే విషయం బోధపడుతుంది. ప్రజాస్వామిక శక్తులను బలప్రయోగం ద్వారా అణగద్రొక్కడం యీ ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానం అని చెప్పవలసివుంది. ఈ సంవత్సరం బడ్జెటు అంచనాలతోబాటు Introduction to the budget అనే చిన్న పుస్తకాన్ని కూడా యీ ప్రభుత్వం సభ్యులకు పంచిపెట్టించింది.

18th March 1953] [Sri C. V. K. Rao]

ఈ పుస్తకంయొక్క ప్రయోజనం ఏమిటో మాత్రం నాకు బోధపడటంలేదు. ఇందులోని విషయాలు చూచినట్లయితే పాతకాలపు బురాక్రసీ విధానాన్నే యీమంత్రివర్గం కూడా అనుసరిస్తోందని అనుకోవాలన్న మాట. ఈపుస్తకం చదివినందువల్ల కలిగే ప్రత్యేక ప్రయోజనం ఏమీలేదు. ఇంతకన్న ప్రయోజకరమైన విధానాన్ని యీ ప్రభుత్వం అనుసరించాలి. బడ్జెటు అంచనాలలో పేర్కొనిన ఆయా మొత్తములు ఏవిధంగా ఎక్కడ ఖర్చుపెట్టబడ్డాయి అనే వివరాలు స్పష్టంగా సభ్యులకు బోధపడునట్లు ప్రభుత్వం బడ్జెటు అంచనాలను తయారు చేయాలి. ఈ బడ్జెటు అంచనాలలో ఒక చోట పిల్లలకు పలకలు, బలపాలు సప్లయిచేసే నిమిత్తం ముప్పై వేల రూపాయలు ఖర్చుచేయబడినాయని ఉంది. అయితే ఏమే పాఠశాలలో యీ సౌకర్యం కలుగచేయబడింది? ఎంతమంది పేద బాలురకు ఈ ప్రభుత్వం సాయపడింది? అనే విషయాలు ఈ బడ్జెటులో కనుపించలేదు. అసలు పలకలు, బలపాలు కొని ఇచ్చారో లేదో కూడా తెలియదు. ప్రజలకు ప్రజాప్రతినిధులకు సుబోధకంగాని విధంగా బడ్జెటు తయారు చేయటంలో అంతర్భంగం ఏమిటి? ప్రజలు ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానాలలోని లోపాలను గుర్తించి విమర్శిస్తారని భయమా అని అడుగుతున్నాను. ఇకముందైనా అంచనాలకు సంబంధించిన వివరములను విపులంగా తెలియజేస్తూ బడ్జెటు అంచనాలను తయారుచేయించవలసిందని కోరుతున్నాను

"క్షామ నివారణకుగాను ఎంతో డబ్బు వెచ్చించామని ప్రభుత్వంవారు చెపుతున్నారు. ఏలే యీ డబ్బు ఏవిధంగా ఖర్చు చేయబడింది? కరువు కాటకాలతో బాధపడుతున్న ప్రజలను ఈ ప్రభుత్వం ఏవిధంగా ఆదుకుంది? అనే విషయాలను ప్రభుత్వంవారు వివరంగా చెప్పలేదు. అనేక సందర్భాలలో క్షామ నివారణ కార్యక్రమం సక్రమంగా కొనసాగింపబడలేదని ప్రజలు అనుకుంటున్నారు. కొంత కొంత మొత్తం సద్వినియోగం చేయబడలేదని కూడా ప్రజలు అభిప్రాయపడుతున్నారు. క్షామ నివారణకుగాను ప్రభుత్వం అమలు జరుపుతున్న అనేక స్కీములు జయప్రదంకాలేదు. అధికారుల, ఉద్యోగుల ఇష్టానుసారంగానే యీ పనులు కొనసాగింపబడుతున్నాయి గాని ప్రజావసరాలను గుర్తించుకొని కొనసాగింపబడటంలేదని తెలియజేస్తున్నాను. ఈనాడు రాష్ట్రంలో ఎన్నో ప్రాంతాల కరువు పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. అయినప్పటికీ ప్రభుత్వం ఎంతమాత్రం శ్రద్ధ చూపడంలేదు. ప్రజలనుయిట్టి బాధలనుంచి రక్షించడానికి పూనుకోలేదు. క్షామ నివారణకు ఈ ప్రభుత్వం ఏ విధానాలను వివిధ ప్రాంతాలలో అమలు జరుపదలచింది ఈ బడ్జెటులో సరిగా తెలుపుడు చేయలేదు. బురాక్రసీ పంథానే ఈ బడ్జెటు తయారుచేయబడిందికాని ప్రజాస్వామిక సూత్రాలను అనుసరించి యిది తయారుచేయబడలేదని తెలియజేస్తున్నాను. ఏ కొద్దిమంది భాగ్యవంతుల 'శ్రేయస్సుకొరకో, ఈ మంత్రివర్గం పాటుపడుతోందని మాత్రమే చెప్పవలసివుంది. ప్రస్తుతమున్న సాంఘిక వ్యవస్థను సుస్థిరం చేయడానికి పేద ప్రజానీకాన్ని నిరుపేదలు చేయడానికి ధనికులను ఇంకను భాగ్యవంతులుగా చేయడానికి అనువైన ఈ విధానాన్ని మానుకోవాలని ప్రజాసామాన్యంయొక్క సమస్యలను పరిష్కరించే విధానాన్ని అమలు చేయాలని ఈ ప్రభుత్వంవారికి సలహా యిస్తున్నాను."

* SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Mr. Speaker, I do not know whether I should really congratulate the Hon. Finance Minister for the Budget he has presented. In all civilized countries, the Budget is presented giving the policy of the Government as also the basic structure of taxation." 10-20 a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I don't have the advantage of seeing those countries."

* SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Sir, may I tell the Hon. Finance Minister that one need not go to other countries if one is to learn about them. Sitting in the Secretariat itself, he can read very coolly under the fan about the procedure adopted in other countries.

" Sir, what is the Budget? Budget is not merely giving prepared figures printed in volumes of blue books and supplied to the Members. It should show what amount of revenue they realized, their expenditure and the results they achieved for the money spent. Here, our Finance Minister tried hard to show a nominal surplus of Rs. 20,000 in the Budget. But I doubt the wisdom of it. At what sacrifice, I mean sacrifice of vital interest, has he done it, and at what juncture? When the State is in the grip of famine, should we be producing a surplus Budget? When a man is dying, when we send for a doctor, should we be calculating the fees we will have to pay to the doctor? The life of the patient is all important. Sir, to-day in my own district of Ramanathapuram and in the neighbouring districts of Madurai and Tirunelveli, there is famine the like of which history has not seen. I have spoken to the oldest men alive there. They say that they have not witnessed such a famine condition. I must confess, it has not been so bad even in the worst days of British Rule. What are the measures we have taken to meet the situation by way of relief? Practically nothing. Sir, our Chief Minister not even toured the district. He has no time for it. Nor has the Revenue Minister any time. We cannot solve these problems by hiding our heads like the ostrich in the sand. Sir, is this statesmanship? The Hon. Chief Minister while replying to the debate on the Governor's Address the other day said that he has brought peace and normalcy to the State. I want to ask him : ' what is the peace and normalcy that he has given to us? ' What is peace and normalcy while hundreds of thousands of people are starving, while fair price shops are being closed, while the prices of foodgrains are soaring high, while unemployment is on the increase and while men, women and children are becoming day by day lean, thin and emaciated? When the wolf of hunger is threatening at every door, when thousands are migrating in search of livelihood, when nothing is done to solve these problems, our Chief Minister speaks of peace and normalcy. Sir, the peace and normalcy that has been brought about, if I may say so, is the peace of the graveyard and the normalcy of the cesspool. This is what the Chief Minister has achieved. The Hon. Chief Minister does not know the peacelessness in the hearts and homes of millions and so he talks of peace. He does not know the abnormalities in their daily existence, and so he talks of normalcy. Sir, here I produce something for you to see."

(The hon. Member was seen holding up a packet in his hand.)

MR. SPEAKER :—" No exhibition will be allowed in the House."

18th March 1953]

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Sir, I want to pass it on to you."

MR. SPEAKER :—" No, the House is not a stage for exhibition."

* SRI R. V. SWAMINATHAN :—" Sir, this packet contains seeds of grass. Do you know what is this for, and wherefrom this has come? This is to-day, these seeds of grass form the sole food of the poor in my district. And they get it from where? From ant-holes. Men have to fight with ants and insects for this handful of grass seeds. They have to delve deep into the bowels of the earth before they can take away the precarious food. I know people who eat nothing but leaves, weeds and roots. Sir, such is the miserable plight. Yet, our Hon. Chief Minister speaks of peace and normalcy. Sir, I am not showing this for creating any effect before this House, but I will be failing in my duty if I did not show it. For, even if I do not show it, Mr. Kamaraj Nadar, President of the Tamilnad Congress Committee, would have shown this to the Hon. Chief Minister. Myself and Mr. Kamaraj Nadar have recently toured my district and we have seen this with our own eyes. And people, hungry and lean, flocked in thousands and showed us their, this food, for which they are struggling. Sir, it is very pitiable. If there is any doubt in the mind of the Hon. Chief Minister, I invite him to visit any of the villages in my constituency of Sivaganga or any village in Tiruvadanai and Tiruppattur taluks. Let him visit a village in Chettinad where wealth has accumulated, where, people imagine, the Goddess of Wealth is dancing, and see whether my statement is correct or not.

" Then, Sir, the purchasing power of the people has gone down. I don't understand the use of producing a surplus Budget at this juncture. For whose benefit, is this surplus? This is the time to spend, and not to produce surplus. Instead, the Government is indulging in financial jugglery. The Hon. Chief Minister while presenting the Budget in the other House wanted to impress them by comparing his achievements with things that existed fifteen years ago. I do not know why he took this fifteen years' period for comparison. He could as well have taken 150 years' period for comparison and could have shown how wonderfully we have done since the Britisher first planted his Union Jack in this land. Probably he might have chosen this 15-year period for comparison, because 15 years ago, he first came into power. And destiny has brought him back to the same seat of office. Sir, even according to him, how does the comparison stand? He said that 15 years ago, we were spending Rs. 2·5 crores on Education and now we are spending about Rs. 12·0 crores. What was the total revenue of the State then? About Rs. 17·0 crores. And what is the total revenue now? About Rs. 67 crores. And if you consider what we spend now in proportion to the revenue now realised, you will find, Sir, that we are not spending more than what we did 15 years ago. In other words the percentage of expenditure on Education to the

total revenue remains static at 16 per cent. Sir, is this an achievement for a person of the eminence of our Chief Minister to boast of? Again our Chief Minister takes pride in saying that 15 years ago, probably when he was at the helm of administration, provision for medical aid was less than a crore. But he provides more than Rs. 3·5 crores. But again I say, Sir, his figures are deceptive. I have got the figures here for then and now: Figures of expenditure on medical aid as well as figures of total expenditure. It then worked out to 6·1 per cent. To-day, for a total expenditure of Rs. 67 crores, we are spending Rs. 3·5 crores which works out hardly to about 5 per cent. In other words, Sir, while income has multiplied manyfold the expenditure on medical aid has been brought down. Similarly, Sir, with regard to that most vital item of expenditure, namely, agriculture which is the life-breath of the vast majority of the population, the Hon. Chief Minister claims that he is spending about Rs. 4·5 crores. But, Sir, he includes in this, expenditure on Fisheries. Deducting that, expenditure on Agriculture alone is only about Rs. 3·2 crores and this is less than the Budget estimate of last year.

"Sir, actually the proportion spent on these vital social services and developmental services has not improved at all. Even of this expenditure which is proportionately becoming less and less, in terms of the total, the bulk goes to the salaries of the officers, establishments and contingencies. What reaches the common man in terms of real service and benefit is less than what it was 15 years ago. And when we consider the vast millions in the rural areas the Government today does much less, very much less. The villager is almost neglected and exploited. Sir, he is crushed by numerous imposts, he is groaning under them. But what the Government gives in return is a mockery.

10-30 a.m. "Now there is one other important matter in respect of which Government has totally neglected its obligations. I even call it a betrayal of our promise and faith pledged to the people. I mean, Sir, the renovation of irrigation works in the erstwhile zamindari areas. When we sought to abolish zamindaris, our accusation was that zamindars neglected these irrigation sources. Now, have we done better than the zamindars? These irrigation works are as neglected as they were before and yet we are collecting revenue year after year from the zamin ryots. I ask the Chief Minister and the Finance Minister, 'Have you honestly got a right to this revenue?' I say you have no right since you have neglected your duties. I say this because I was one of those who took an active part in the abolition of the zamindari system and now, I feel guilty because of Government's indifference. When I go to see zamin ryots, I have to hang my head in shame on account of the Government's apathy. Mr. Speaker, you may recollect that Mr. Bhaktavatsalam, the then Public Works Minister, gave an assurance on the floor of the House of the last Assembly that Government would pay special attention and allot special funds for the renovation of these long-neglected irrigation works in the zamin areas. Sir,

18th March 1953] [Sri R. V. Swaminathan]

these are all simple minor irrigation repairs. Yet Government will not attend to them. Even what little has been commenced has been stopped immediately on the assumption of office of this Government, and that at a time when unemployment is so acute in the zamin districts like Ramanathapuram. At least as a measure of famine relief, they should have been continued. People are asking me : 'What for did we elect you, in spite of strenuous opposition from other parties? Is it for not fulfilling the pledge which your Congress had already given.' What is the answer that I can give to them? Let the Hon. Finance Minister and the Hon. Chief Minister give me a reply. At least as a measure of famine relief the Government can carry out the existing repairs of tanks in the abolished zamindari areas.

"Another thing to which I want to draw special attention, Mr. Speaker, is that the people in the zamindari areas are being squeezed. It is well-known that my district of Ramanathapuram is in the grip of an acute famine. Monsoon has been failing consecutively for the past six years. Government give remission of land revenue only in some places and that too only very occasionally.

"If our agricultural production has gone down we point to the failure of monsoon. Sir, the monsoon has failed continuously for six years. What efforts have the Government made to meet the situation, except asking people to offer prayer? Suppose the monsoon fails for some more years, are we to keep quiet and offer prayer, for the sins we are supposed to have committed? Can we not do something else besides offering prayer? May I assure you, Sir, I am a true Hindu and I believe in God and prayer. But, Sir, we must do something constructive. At least will the Government wake up to their responsibilities? They could do one simple thing. They can install deep bore-tube wells in the tank-beds and irrigate a substantial part of the ayacut."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member's time is up. He has got only one minute more."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"Please give me two more minutes, Sir."

MR. SPEAKER :—"No, the hon. Member has got only one minute."

* SRI R. V. SWAMINATHAN :—"Then I shall mention one or two points. Time and again I have been repeating the *Kallaru* scheme for Ramanathapuram district. Even now I request the Government to include the *Kallaru* scheme in the supplementary list of the Five-Year Plan. Let them immediately appoint an expert committee to go into the details of the *Kallaru* scheme.

"Lastly, Sir, before I close, I want to give a friendly warning to this Government. Things are not what they seem in the countryside. There is grave unrest. Remember, Sir, this Government is sitting on the top of a volcano. One day they will get a rude shock. Then things will go beyond control for you and for

[Sri R. V. Swaminathan] [18th March 1953

me, for the Chief Minister and for his colleagues. All the calm that the Government imagine is really the calm before the storm. But that storm can be averted if vigorous thinking, constructive statesmanship and broad and long-range vision come to prevail. Sir, finally one word. When we chose our Chief Minister we and our people had great expectations, because he has come back after holding high offices. We believed that all our distress and difficulties will be completely removed. But to-day people are sadly disillusioned and disappointed. Their hopes are vanishing."

* SRI K. V. RAMESAM :—" Mr. Speaker, Sir, in the words of the Hon. Finance Minister the present Budget has been presented in an atmosphere charged with doubt, suspicions and irritation. Therefore, it is necessarily devoid of any imagination, vision, hope or blessings. The present position of the Government is only that of a care-taker one and in my opinion it is much worse than what it was last year. We find now that the famine menace is only on the increase in the South and added to this the recent retrenchment that has been effected in the Electricity department in the Andhra area, depriving the income of 200 to 500 labourers and about thousand subordinate staff has aggravated the problem of unemployment. The serious evil of unemployment is spoiling the life of thousands of families. Due to this cut in the hydro-electric power system, some of the minor lift irrigation works in Andhra have had to be slowed. Of course Government say that they are leaving unhampered major hydro-electric works.

" I am surprised to find that not a word is mentioned in the present Budget for 1953-54 about the policy of the Government regarding Prohibition. People have been eagerly expecting that Prohibition would be scrapped. The present policy of Prohibition is nothing but a mockery. We refuse to believe that Prohibition has been a success in this State. Prohibition has not rendered any service to the people at large. On the other hand it has thrown away the rich resources of the State which but for Prohibition would have been plenty. Prohibition has resulted in the unemployment of several thousands of families who were previously engaged in that peaceful trade. Therefore it is high time that Prohibition is scrapped and removed from the Statute Book. All along we had been pursuing that policy only on account of prestige.

10-40 a.m. " I pray to the Members here that this fact should not affect our appreciation of the matter; because in every village and town we find public agitation against the continuance of this unwanted law. Therefore, I appeal to the Members present here to give a clear policy that this law should be removed from the Statute Book as soon as possible.

" I now come to the famine relief measures that are being adopted by the Government. Here again, I must say that the policy of the Government has not resulted in any achievement worth the name. For, the mere opening of gruel centres or of fair-price shops and some small remissions of rent may no doubt help to some extent to remove the distress of the people; but I submit that these have

18th March 1953] [Sri K. V. Ramesam]

resulted in more or less converting the mass of the people into sets of idle fellows. It has only helped more or less to fill the coffers of a few people who are employed in enforcing the famine relief measures. Everywhere it is said from top to bottom that this black spot should be wiped out from the map of India and that measures should be adopted to see that hereafter there is no famine condition allowed to prevail in any part of our State. What are the measures that are adopted and where are the men who talked so loudly that famine conditions won't be allowed to set in. I submit this is not the policy which will enable us altogether to drive out famine from our unfortunate country. Only a very bold policy will help to do so. All the natural resources of the State should have been bent towards this particular object and more and more concentration of efforts should have been made to wipe out this evil and greater enthusiasm should have been infused into our people. They should have been given more work and allowed to continue the projects which were started some years ago. These projects should have been given priority and at least hereafter every resource and all the energy of Government should be diverted to achieve this object sooner than we now expect. There is no use saying that the projects of Tungabhadra, Bhavani and others are going to be completed very soon; the real point is: if you really want to remove this black spot from the map of India, we have to strain our utmost energy and concentrate upon that particular area and see that everything that will conduce to the continuance of the famine conditions in that area is removed altogether.

(At this stage Mr. Deputy Speaker resumed the Chair.)

"Coming now to the education policy of the Government, I find that there is more or less a silver lining in the otherwise dark horizon. The Government are going to spend about Rs. 12 crores on this department, but my submission is that there are lots of defects in the system. We have been able to turn out students up to now who are useful only for appointment as lower or upper division clerks in the various offices and we find no scheme or plan by which the students will be enabled to maintain themselves to live as men and women belonging to this State. In this connexion, I would like to draw the attention of the Minister for Education and that of our Chief Minister to the fact that there is absolute necessity for opening a polytechnic institute in the Visakhapatnam district where the country is so very undeveloped. I particularly draw attention to it for this reason, that the merchants have generously offered a very decent amount towards the cost of opening such an institute and also offered an extensive stretch of land for the purpose, and I think they even offered Rs. 25,000 per annum for its maintenance. When such a generous offer has been made by the people of the locality, it is only just that the Government should have taken it up and started the institute even last year; even to-day the offer is there, and I appeal to the Government to take up the offer and try to put the scheme into effect. Let not this opportunity be lost.

[Sri K. V. Ramesam] [18th March 1953

"Coming next to the subject of foodgrains, we are glad that during the regime of the present Government, there has been partial decontrol, but it has not been effectively enforced. For instance, recently there has been a complaint which I brought to the notice of the Minister, that the District Collector of Srikakulam has enforced a ban on the movement of millets from Srikakulam to Visakhapatnam district. We all know that the three districts of Srikakulam, Visakhapatnam and East Godavari were brought into a zone, and therefore there should not have been any difficulty in the matter of the movement of foodgrains within that zone. What the Minister stated was that perhaps the merchants were holding up these millets and therefore the Collector might have suspected it and put the ban. I submit that all these factors were well considered at the time when the zonal system was introduced, and I see no reason why there should be a departure from the wholesome policy now. I appeal to the Government to immediately instruct the District Collector that he should remove every sort of ban on the movement either of paddy or rice or any other foodgrains within those three districts of Srikakulam, Visakhapatnam and East Godavari.

"Next taking up agriculture, I submit, I have a particular grievance with special reference to the districts of Visakhapatnam and Srikakulam. These two districts are mostly zamindari area which has been recently taken over by the Government under the Zamindari Abolition Act. For the last three or four years, every ryot in every village and every town in these districts has been complaining to the concerned authorities that the irrigation sources have been left in utter disrepair with the result that they are not able to hold any water in reserve. Thus there has been a lot of failure of crops particularly in the Narasapatnam division of the Visakhapatnam district. It is due, as I said, to the entire neglect of various irrigation sources in the estates there. I appealed to the officials and also to the District Collector to look into this matter immediately; but they say there is no staff, there is no money and there is no provision. I therefore appeal to the Government to see that in these estates which have been taken over, all the irrigation sources available are harnessed to the greatest advantage of the ryots as early as possible, and particularly before the next rainy season commences this year. I also appeal to the Government that particularly in the Visakhapatnam district, owing to the failure of crops, the ryots both economically and otherwise, have become very poor. All their credit facilities have been lost and this is the time when Government must come to their rescue by advancing loans. We have appealed to the District Collector to recommend the grant of such loans. After all these loans have to be repaid, and they are intended only to accommodate the ryots for a short time with a view to tide over their immediate difficulties . . ."

MR. DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member has only one minute more."

18th March 1953]

* SRI K. V. RAMESAM :—" Therefore, I submit that some provision should be made for the grant of loans to the ryots in general.

" So far as the Co-operative department is concerned, I have a grievance. There are several societies formed for building purposes, but unfortunately not one of them has been able to do any work or make much progress, the simple reason being that the allotments made for them have been cut down. The society at Chodavaram, for instance, has not been able to do much work on this account. I appeal to the Government that at least this year sufficient provision must be made for these building societies to enable them to start work and complete it. While it would be a sort of investment for the Government, such a step will afford help to thousands of people who are now homeless . . ."

MR. DEPUTY SPEAKER :—" I request the hon. Member to resume his seat. He has already exhausted the time allotted to him. The hon. Member Sri K. Vinayakam will now speak." 10-50 a.m.

SRI S. VEMIAH :—" On a point of order, Sir. This is a general discussion of the Budget. I find that the Hon. Leader of the House is not present here and most of the Ministers are not also available. At a time like this when all the subjects are being discussed, is it not proper on the part of the Government to make the Ministers available here? "

MR. DEPUTY SPEAKER :—" Most of the Ministers, including the Hon. Chief Minister, are present here."

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—" Have they become back benchers? "

* SRI K. VINAYAKAM :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, after having heard virulent speeches from friends like Mr. R. V. Swaminathan which almost amount to an indictment of the present Government I would not be surprised if the Government are not startled when I dub this Budget as the most insipid, dull and uninspiring Budget that I have ever come across. There is nothing spectacular or anything worthy of note in it. It is just a layman's compilation of figures, just as a simple merchant would maintain his accounts. There is nothing real in this Budget, nothing real in the sense that it contains no bold scheme or proposition to solve the distress of the common man, though it pretends to safeguard the down-trodden and the famine-stricken people, from the ravages and the onslaughts of cyclone. It is just like the juggler's wand which pretends to create an illusion in the minds of spectators. And as an artful balance-sheet maker, our Finance Minister has utilized the company method of showing a definite loss as profit. (The Hon. Sri C. Subramaniam : ' The hon. Member was just referring to it as a layman's Budget and now he refers to juggler's wand.') Yes, I shall explain it presently. The point is he wants to make a loss appear as artificial profit.

[Sri K. Vinayakam] [18th March 1953

"Sir, the impending problem of the creation of the Andhra Province has cast its shadow on the preparation of the Budget. What does this Budget pretend to show? This Budget simply shows that in view of the creation of the Andhra Province, they are suspending all new schemes and are only giving life to existing schemes to be carried to their fulfilment. Does that solve the problem of the masses that were effected by famine in Tamil districts of the South. I am, of course, aware that the Government have tackled very well the famine problem, and the cyclone that caused havoc in South India, but are the Government satisfied that they have done the best under the circumstances? I know the Government are capable of carrying out more life-giving schemes and projects but they have abstained from doing any such thing for some reason or other—and here I do not wish to be considered as casting any aspersion on the Andhra area—with the result that the problem of famine which has been talked of so much by the Congress Members has created such a deep impression upon us that it is up to the Government to take up the issue immediately and solve the famine problem as early as possible. To borrow the expression from the Hon. Revenue Minister, he found in South India 'not human beings but walking corpses'—almost dead skeletons— and yet they come forward in this House and say 'there are no deaths, no famine and there are no men suffering from want of food' and so on.

"Mr. Deputy Speaker, there is one feature which has got to be mentioned in this debate. After all the Government are exploiting some lignite ores in South Arcot. The results of the investigation are not yet known and we do not also know whether it is going to prove commercially profitable. If the cost of producing one ton of coal is going to be more than Rs. 30, I am afraid, the Government will have to give the go-by to this scheme. Our country is essentially an agricultural country and I am sure the Government will agree with me when I say that they have not done much in the direction of the improvement of agriculture. From time immemorial the agriculturist has been ploughing his land and yet he has not been able to go down deeper than 3 inches. That is the position of our agriculturists to-day.

"Talking of my own constituency, I find there are no for irrigation schemes and people living in Chingleput district are at the mercy of Gods—to borrow an expression from our Queen Minister—and if Gods send rain, then there is some salvation for us. The lakes, the ponds and the tanks that are in our district were repaired several years back and to my memory I do not think they were repaired in the near past. That is the plight of the agriculturists in my district. Of course, there are some pet schemes with the Government. They give loans to agriculturists to sink wells, to buy bulls, manure and other agricultural implements. The past Ministry was kind enough to extend these facilities to some of the villages for the betterment of agriculture, but after the new Ministry came into office, they have been rude enough to say that they are not going to start not only new electrical undertakings, but every facility that was available to them before would be put an end to,

18th March 1953] [Sri K. Vinayakam]

with the result that in most of the villages in Chingleput district the agriculturists have even paid the money required and were waiting for connexions but, though the poles arrived, wires arrived, the current refuses to come, because the Government refuse to give electricity. (Interruption.) In spite of our prayers the Gods have turned a deaf ear and rains refuse to come. I have been praying but I never make any public proclamation of my prayers.

"Mr. Deputy Speaker, Sir, leaving agriculture, let me come to the handloom industry which is a thorny problem in our State. Complete protection must be given to that trade. Our Chief Minister came forward with a resolution asking the House to give complete protection in regard to certain varieties of handloom cloth and the House never stinted its support to him on that occasion, but gave him complete support. But did the Chief Minister pursue the subject with the Central Government? He should have put up a bold stand with the Central Government, persuaded them, argued with them and if necessary, he should have threatened to resign along with his Cabinet. Instead of doing anything like that he now comes forward in this Budget with crocodile tears telling that the Government sympathise totally with the unemployed weavers. That does no good to them and does no credit to our administration. In passing, I would like to congratulate the Ministry on having put up a strong fight as far as the Finance Commission is concerned and they have been able to get the allotted quota which will augment our finances to a certain extent. But, Sir, as I told you already, this is a layman's Budget. If there is a deficit in the budget, immediately the Finance Minister who is ably supported by the Cabinet, thinks about some new taxes. That is the way they are running the Government for so many years. When they find deficit, they immediately think of levying some small tax or other. After all, what is the amount that is necessary to meet the deficit? It is only 75 lakhs or so. Then they think of levying a tax which was already in vogue some time before but which was suspended by the Central Government. Now they have come forward with the tax—the tobacco tax. It was in vogue in this State some years ago but at the instance of the Central Government it was not continued. Now that the Central Government are not giving the allotted quota under this head, this Government have come forward with the proposal to revive and levy sales tax on tobacco. What does that amount to? It is a cumulative tax; the tax is levied at three stages. The first is the stage when the wholesaler purchases from the manufacturer of tobacco products like beedies, cigars and snuff. The second stage is when the wholesaler sells to the retailer, and the third stage is when the retailer sells to the consumer. Thus, the tax is a multi-point tax. In addition to this, the Central Government are collecting heavy excise duties on tobacco. You have introduced Prohibition, you have practically killed the ex-toddy tappers and left them in the lurch without food and employment. They are struggling. They are coming to you on bended knees and requesting you to give them licences for tapping *neera*, but you refuse because you are afraid that *neera* will be converted into toddy.

11 a.m.

Secondly you have taken up the cudgels against the handloom industry. Handloom weavers are left in the streets and they have no work. Now you are coming to the labourers and other men engaged in tobacco industry. The revival of the sales tax on tobacco is an onslaught on the trade, and this cottage industry will be almost killed. You are killing the goose that lays the golden eggs, with the result that you will be pestered with the problem of unemployment. I do not pretend to advise the Government. But I make bold to warn them that they are heading to a financial crisis or morass.

"Whenever there is a shortage of funds, the Government think of some small tax like the proposed enhancement of the court-fees, and stamp charge and their last resort is the open market. The credit of the Madras Government stood high in the money market, and we were able to get adequate subscriptions for our loans. We have been very lucky in this respect. Big landlords and capitalists, who have plenty of concealed wealth, are investing in these loans. I do not know whether the Government are doing the right thing by putting, after the partition of Madras State, the two States in a financial stringency of the type that is now prevailing in the composite State. The two States will be having a lot of financial trouble to start with."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"What is your advice?"

* SRI K. VINAYAKAM :—"Tax the rich, if it is possible. But you will not do it.

"Alternatively, you approach the Central Government with a begging bowl asking for more grants. But where you beg, you beg with humility and you do not demand as a matter of right. The Raja of Chettinad was harping on this point. If only our Government muster sufficient courage, they can compel the Central Government to give them more aid.

"In this budget, the district of Bellary is clubbed with the residuary area. On that issue there was a clamour from my Andhra Friends that some of the taluks of that district should have been of necessity included in the Telugu area. On the other hand, my quarrel with the Government is that they have included the predominantly Tamil taluks of the Chittoor district in the Telugu area. They should not have been included in the Telugu area on principles of justice. The inclusion of the Bellary district in the residuary area is as unjust as the exclusion of the Tamil taluks of the Chittoor district from the residuary Madras. Even the Andhra Communist Party has come to the correct conclusion that there are some Tamil pockets in the Chittoor district and that the demarcation of the Tamil and Telugu parts should be done by a boundary commission. I do not know on what principle these Tamil taluks have been included in the Telugu area.

"Sir, we have a Five-year Plan which is always staring us in the face whenever we want some new schemes. To my mind it is a

18th March 1953] [Sri K. Vinayakam]

very nebulous plan. Two out of the five years have already elapsed. I am sorry to say that I do not know what exactly are the schemes in my constituency, what work has been done so far and what is proposed to be done in the coming years. Is it not the duty of the Government to give us a detailed plan showing which road will be taken up next year, which tank will be repaired, which well will be deepened, which hospital will be constructed and which school will be opened? Whenever we write to the departmental officers about any work, they say that it is not included in the list of works to be taken up under the Five-year Plan. Information about the works included in the Plan which is kept a secret should be made available to the Members of the House.

"I do not claim to possess sufficient knowledge of public finance. To laymen like me, the brochure prepared by the Finance Department is an eye-opener. It gives a clear guidance for the reading and understanding of the budget figures, and without it most of us would have remained uninformed. I congratulate the Finance Minister and his department on producing a brochure of that type."

* SRI V. MUTHU :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு செலவு திட்டத்தையும் அதையொட்டி நிதி மந்திரி அவர்கள் நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தையும் ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். சென்ற சில மாதங்களில் நமது சர்க்கார் பல கஷ்டங்களைத்தாண்டி பல இயற்கை சோதனைகளைத்தாண்டி அது மட்டுமல்லாமல் இந்த ஆட்சியை எப்படியாவது கவிழ்த்துவிட வேண்டுமென்ற முயற்சியால் எதிர்ப்பு சக்திகள் செய்த இயற்கை கஷ்டங்களையும் தாண்டி இன்று ஒருவாறு கனம் ராஜாஜி அவர்களுடைய சாமர்த்தியத்தினால் ஒரு நிரந்தரமான, உறுதியான, நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான ஆட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. உறுதியான சர்க்கார் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நாள சொன்னால் நம்பமாட்டீர்கள். ஆனால் நமது இ. வி. இராமசாமி பெரியார்கூட தன்னுடைய ஹிந்தி எதிர்ப்பு இயக்கம் ஓய்ந்த பின்பு இவ்விதம் சொல்லி இருக்கிறார். 'இந்த ஆச்சாரியார் சர்க்காரை இனி ஐந்து வருஷங்களுக்கு அசைக்க முடியாது' என்று சொன்னார். அவருடைய ஆசீர்வாதத்தால் இந்த ஆட்சி உறுதியாக நிலைத்து இன்று ஆர அமர உட்கார்ந்து 1953–54-ம்ஆண்டு வாழ்க்கையில் பிரவேசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் சேர்ந்து தயாரிக்கப்பட்ட இந்த வரவு செலவு திட்டமானது நம்பிக்கைக்கு இடம் உள்ளதாக இருக்கிறது. ஏழை மக்களுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி பண்ணுவதற்கு சர்க்காரின் சக்திக்குத் தக்கவாறு இத்திட்டத்தை தயாரித்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் காண்கிறோம். இருந்த போதிலும் நமது எதிர்ப்புக்கக்ஷி அங்கத்தினர்களுக்கு, காமாலைக் கண்ணுக்கு கண்டதெல்லாம் மஞ்சளாகத் தோன்றுவது போல் எதிர்ப்புக்காக குறை சொல்லவேண்டுமென்று பல கோளாறு சொல்லுகிறார்கள். எதிர்ப்புக் கட்சியினுடைய அம்சமே சர்க்காரின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதுதான் சம்பிரதாயம். அதன்படி இந்த பட்ஜெட் எவ்வளவு நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாக இருந்தபோதிலும் இந்த பட்ஜெட்டை புரட்டிப்புரட்டி பார்த்தேன் படித்தேன் ஒன்றுமே இல்லை என்று சிலர் பேசும் போது முழுப்பூசணிக்காயை சோற்றில் அமுக்குவதுபோல் பேசி இருக்கிறார்கள். இவ்விதம் அவர்கள் எதிர்த்து வருவதால் அவர்கள் நல்ல வழிகளைச் சொல்லும்போதுகூட அவைகளை கவனிக்க முடியாமல் மனம் ஒடிந்து விடுகிறது. உதாரணமாக எதற்கெடுத்தாலும் ஏழைகளின் பெயர் அடிபடுகிறது. அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் பண மூட்டைகள் இருக்கின்றன, அவர்கள் மேல் கை வைக்காமல் சர்க்கார் ஏழைகள் மீது கை வைக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பஸ் சொந்தக்காரர்களையும் மில் முதலாளிகளையும் மற்றும் பல Businessகாரர்களையும் நிலச்சுவாந்தார்களையும்

11–10 a.m.

[Sri V. Muthu] [18th March 1953

பண மூட்டைகள் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மைதான். சாதாரணமாக நாட்டில் நூறு ரூபாய் கிஸ்திகளை கொடுக்கக் கூடிய நிலசுவாந்தார்கள் கிராமங்களில் பார்த்தால் நல்ல நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக்கண்டு மற்ற ஏழைகள் பொறாமைப்படும் நிலைமையிலிருக்கிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு ஏதாவது வரிப் போட்டால் உடனே ஏழை விவசாயிகளின் தலையில் சர்க்கார் கை வைக்கிறார்கள் என்று எதிர்க்கக்ஷிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மில் சொந்தக்காரர்களும், பஸ் முதலாளிகளும், சர்க்காருக்கு அஸ்திவாரமாக இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இவர்களுக்கு ஏதாவது வரி போட்டால் ஐயோ ஏழை பாசஞ்சர்கள் மீது கை வைக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் பல முறைகளில் ஏழைகளின் மீது கை வைக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். பணக்காரர்களுக்கு வரி போட்டால் அது ஏழைகளைத்தான் பாதிக்கிறது. ஒன்றை விட்டு ஒன்றை பிரிக்க முடியவில்லை. கர்பஸ்திரீக்கும் குழந்தைக்கும் சம்பந்தம் இருப்பதுபோல் ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது. தாயை பிரிக்கவேண்டுமென்றால் குழந்தைக்கு ஆபத்து. குழந்தையை பிரித்தால் தாய்க்கு ஆபத்து நேருகிறது. இப்பொழுது சிகரெட், பீடி, சுருட்டு முதலிய business செய்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவோ பணக்காரர்களாகத்தானிருக்கிறார்கள். நன்றாக யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். உதாரணமாக திண்டுக்கலலில் அங்குவிலாஸ் புகையிலை வியாபாரிகள் நல்ல பணக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். இவ்விதமான பெரிய Businessகாரர்களுக்கு வரிபோட்டால் அது ஏழைகள் மீது கை வைப்பதாகாது. பண மூட்டைகளைத் தப்பவைப்பதற்கு ஏழைகளின் பெயரை சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் எந்த வகையிலும் குறைகளைச் சொல்லிக்கொண்டேபோனால் அவர்களுடைய நல்ல உபதேசங்களைக்கூட கேட்க சந்தர்ப்பம் இல்லை என்பது வருத்தமாக இருக்கிறது.

"நாட்டில் பசி பட்டினி இருக்கத்தான் செய்கிறது. இல்லை என்று யாரும் சொல்லவில்லை. இருந்தாலும் பட்டினிச் சாவுகள் அதிகமாக இருக்கிறது என்று மிகைப்படுத்தி சொல்லுகிறார்கள். நமது நண்பர் கனம் பி. ஜீவானந்தம் ஒரு உதாரணத்துடன் பட்டினிப் படத்தை எடுத்துக்காட்டி சொன்னார். பத்திரிகைகளில் பட்டினிபற்றி எவ்வளவோ கார்டூன்கள் போடப்படுகின்றன. அதில் பட்டினிச்சாவுகள் என்றும் எழுதிப்போடுகிறார்கள். அதில் ஒட்டியவயிறும் வெறும் எலும்புக்கூடு போன்ற உருவத்தைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் கனம் ஜீவானந்தம் காட்டிய போட்டோவிலுள்ள பட்டினிச் சாவு பிரேத உருவத்தை என்லார்ஜ் பண்ணிப்பாருங்கள். இது கார்டூனில் காட்டியிருப்பது மாதிரியில்லை. கொழுத்த உடம்பு உருவமாகத் தெரிகிறது. இதை எப்படி பட்டினிச்சாவு என்று நம்புவது. சில இடங்களில் பட்டினிச் சாவுகள் ஒன்றிரண்டு இருந்தாலும் அதை மிகைப்படுத்திக்காட்டுகிறார்கள். கனம் ஜீவாநந்தம் சொன்ன பட்டினிச்சாவு பொய்வதந்தி என்று நமது நண்பர் வி. கே. பழனிசாமி கவுண்டர் சொல்லிவிட்டார். எதிர் கட்சியில் இருப்பவர்கள் படத்தை பார்த்தும் பக்கத்தில் இருந்தவர் நேரில் பார்த்தும் இருக்கிறார்கள். எதிர் கட்சியிலிருப்பவர்கள் சொன்னதற்கு ஆதாரம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார். எது பொய்யோ எது மெய்யோ நம்பமுடியவில்லை. ஜனங்களுக்கு கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. சில இடங்களில் பட்டினிச் சாவுகள் இருக்கலாம். அவர்கள் சொல்லும் அளவில் இல்லை. நாம் சமீபத்தில் பார்த்திருக்கிறோம் வங்காளத்தில் பட்டினிச் சாவுகள் நடந்து வந்ததைப் பார்த்தோம். அந்த அளவில் இங்கு பட்டினிச் சாவுகள் இல்லை என்றுதான் சொல்லலாம். அதை ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இந்த கஷ்டங்களுக்கெல்லாம் காரணம் மழையின்மைதான். மழையைக்கொண்டு வருவதற்கு யார் என்ன செய்வது. ஆனால் எதிர்கக்ஷிக்காரர்கள் ஒருவழி காட்டுகிறார்கள். ராஜாஜி ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்பு ஒன்றறை மாதம் கழித்து ஒரு நாள் தினத்தந்தி பேப்பரில் ஒரு கார்டூன் போடப்பட்டிருந்தது. அதில் ராஜாஜி உருவத்தை ரோடில் இழுக்கப்பட்டது மாதிரி போட்டிருந்தது. அதனடியில் ராஜாஜி மந்திரி பதவி ஏற்ற 47 நாள் வரையிலும் மழை பெய்யாமல் 48-வது நாள் மதுரையில் அவருக்கு கொடும்பாவி கட்டி இழுத்த பின்புதான் நல்ல மழை பெய்தது என்று எழுதியிருந்தது. இதைக்

18th March 1953] [Sri V. Muthu]

கண்டு ஆச்சரியமும் சந்தோஷமும் அடைந்தேன். ஏனென்றால் ராஜாஜியின் உருவத்தைக் கொடும்பாவி கட்டி இழுத்தால் 48 நாளில் மழை பெய்யும் என்று நம்புகிறார்கள். அவரது கொடும்பாவிக்கே இவ்வளவு சக்தி இருந்ததென்றால் ராஜாஜியையே தேரில் வைத்து ஊர்வலம் கொண்டுவந்தால் ஏராளமாக மழை பெய்து நாடு செழிக்கும். அந்தக் காலத்தில் மழை பெய்வதற்காக ஆண்டவன் மூன்று பிரதிநிதிகளை அனுப்பிவைத்திருக்கிறான். அதாவது நீதியுடைய மன்னனுக்கு ஒரு மழை, நல்ல தர்மத்துடன் நடக்கும் அந்தணருக்கு ஒரு மழை, கற்புடைய மங்கையருக்கு ஒரு மழை ஆக மாதம் மூன்று மழைகள் பெய்தது என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படித்தான் நடந்தது. ஆனால் ஆங்கில ஆட்சி வந்த பிறகு அவரவர் தம் தர்மத்தை விட்டு விலகி விட்டார்கள். அதனால் மழை இல்லை. வருஷத்திற்குக்கூட மும்மாரி பெய்யவில்லை. ஆண்டவன் பிரதிநிதிகள் தங்களுடைய கடமையை (duty)யை சரியாகச் செய்யவில்லை. மழை பெய்யவில்லை. அதனால்தான் மழைக்காக நேரடியாக ஆண்டவனுக்கு பிரார்த்தனை பண்ணும்படி ராஜாஜி சொன்னார். ஆனால் எதிர்க்கட்சிகாரர்கள் இதை நம்பாமல் ராஜாஜிக்குக் கொடும்பாவி கட்டுகிறார்கள். அப்படிச் செய்தாலும் மழை பெய்யும். ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல், அவர்கள் விட்டு விட்டார்கள். மழை இருந்தால்தான் நாடு க்ஷேமமாக இருக்கும். உணவு பொருள் கிடைக்கும். எல்லா திண்டாட்டமும் தீரும். குறை சொல்வதில் பிரயோசனமில்லை. இது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு சில யோசனைகளைக்கூற பிரியபடுகிறேன்.

" இப்பொழுது எவ்வளவோ நீர்பாசன வேலைகளெல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. பெரிய தேக்க வேலைகளையெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்துடன் ஆங்காங்குள்ள சிறிய நீர் தேக்கத் திடங்களையும் எடுத்து நடத்த வேண்டும். உதாரணமாக மதுரை ஜில்லாவில் பெரியகுளம் தாலூகாவில் வருஷ நாட்டுப் பிராந்தியத்தில் சதா நீர் ஊற்று இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது பற்றிப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். வைகை தேக்கத் திட்ட வேலை உடனடியாக எடுத்து நடத்தப்படவேண்டும். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி அரபிக் கடலில் விழுகிற கல்லாறு தண்ணீரை அணை போட்டுத் தேக்கி தமிழ் ஜில்லாக்களில் பாய்ச்சினால் ஒரு சில இடங்களை செழிப்புறச் செய்யலாம். இப்பொழுது மழை இல்லாமல் மேட்டூர் பெரியார் முதலிய அணைகளில் தண்ணீர் குறைந்து விட்டது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கல்லாறு அணைக்கட்டுத் திட்ட வேலையைத் துவக்கினால் நல்லது. தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவரும், பார்லியமெண்டரி செக்ரடரி அவர்களும் சம்பந்தப்பட்ட M.L.A.-க்களும் அங்கு போய் பார்த்தோம். இந்தக் காலத்தில் கூட கல்லாறில் தண்ணீர் போய்கொண்டிருக்கிறது. அது அனாவசியமாக, அரபிக் கடலுக்குப் போய்கொண்டிருக்கிறது. இந்த கல்லாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் நாட்டை செழிப்புறச் செய்து உணவு உற்பத்திக் குறையை நீக்க உதவியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

" அடுத்தபடியாக பிர்க்கா அபிவிருத்தி வேலை, கிராம மக்கள் எதை எடுத்தாலும் சர்க்கார்தான் செய்ய வேண்டும் என்றிருந்தார்கள். கிராம அபிவிருத்தி திட்டத்தின் மூலம் தன்னம்பிக்கை ஏற்பட்டு கிராம வேலைகளை தாங்களே செய்து கொள்வதற்கு உற்சாகம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மனப்பான்மை இப்பொழுது மக்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிர்க்கா அபிவிருத்தி இலாகா உதவியால் கிராம அபிவிருத்தியை தாங்களே செய்ய வேண்டுமென உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். துவேஷ மனப்பான்மையில்லாமல் குறைகளை எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும். திருமங்கலம் தாலூகாவில் பிர்க்கா அபிவிருத்தி வேலை நன்றாக நடந்து வருகிறது. அதைப் பலர் வந்து பார்க்கிறார்கள். அதைப்போலவே உசிலம்பட்டிக்கும் இந்த பிர்க்கா அபிவிருத்தி வேலையை விஸ்தரிக்க வேண்டும். அவ்விதம் செய்ய வேண்டும் என்று அந்த கிராம மக்கள் முதல் மந்திரி அவர்களிடம் விண்ணப்பம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று முதல் மந்திரியவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-20 a.m.

[Sri V. Muthu] [18th March 1953

"హరిజనం సంబంధతమాగ తీండ్రామై విలక్కు ఇప్పుడిప్పుడు చట్టం తడై నీక్క చట్టంగళ్ ఎర్పడనవై చెయ్తు వైక్కప్పట్టిరుక్కిన్రన. ఇంద్ర చట్టంగళై తురితమాగ నడత్త అంగంగళుక్కు అధికారిగళుక్కు సంబంధప్పట్ట మంత్రిగళ్ యోసనైగళ్ కొడుక్కవేండుం. హరిజనంగళుక్కు గ్రామంగళిల్ ఉళ్ళ ఊర్లల్ తెరువుగళిల్ హరిజనంగళ్ ప్రవేశిక్కక్కూడాదు ఎన్ఱు తడైగళ్ ఇరుక్కిన్రన. అదై నీక్క వేండుం. కల్వి సంబంధతమాగ ఇంద వరుషం చెన్ఱ వరుషత్తైవిడ నిధి కుఱైంద్దిరుక్కిఱదు. అదై ఇన్నుం అధికరిక్క వేండుం. ఇప్పొళుదు హరిజనంగళుక్కెన్ఱు ఎవ్వళవోవో చెలవళిత్తపోతిలుం ఇన్నుం అధికప్పడియాన పణత్తై ఒదుక్కి అవర్గళుక్కు నల్ల కారియంగళైచ్ చెయ్య వేండుం. Private management-ల్ ఉళ్ళ హరిజన్ హాస్టల్‌గళుక్కు కట్టడ వసతి ఇల్లామలిరుక్కిఱదు. అవర్గళుక్కు కట్టడక్ గ్రాణ్ట్ కొడుక్క వేండుం."

"కడైశియాగ ఒరే ఒరు వార్త్తై. తియాగిగళుక్కు నిలం కొడుక్కుం విషయమాగ ఇప్పొళుదు సర్కార్ ఒరు ఉత్తరవు పోట్టిరుక్కిఱార్గళ్. ఇదై మఱుపడియుం పున్నాలోచనై చెయ్తు వేండుమెన్ఱు రాజాజియవర్గళైక్ కేట్టుక్కొళ్ళుగిఱేన్. ఇన్ఱైక్కు యుద్ధత్తిఱ్కు చెన్ఱవర్గళుక్కు నిలం కొడుత్తిరుక్కిఱార్గళ్. యుద్ధత్తిల్ అవర్గళ్ ఉయిరైక్ కొడుత్తు నాట్టైక్ కాప్పాఱ్ఱియతఱ్కాగ అవ్విధం కొడుత్తిరుక్కిఱార్గళ్. అదుపోల్ ఇంద తియాగిగళ్ నం నాట్టిఱ్కు ఉయిరైక్ కొడుత్తు సుతంత్రిరం వాంగిక్ కొడుత్తిరుక్కిఱార్గళ్. ఆగైయాల్ ఇవర్గళుక్కుం జ్ఞాపకార్త్తమాగ వీర మానియం కొడుక్కవేండుం. అన్ఱిల్ ఆట్చియిలిరుంద్దు ఇంద నాట్టుచ్ సుతంత్రత్తై వాంగిక్కొడుత్తవర్గళైక్ కాప్పాఱ్ఱవేండుం. ఇంద తియాగిగళుక్కు నిలం కొడుప్పదిల్ యాదొరు దోషముం ఇల్లై. ఆగవే మఱుపడియుం పున్నాలోచనై చెయ్తు తియాగిగళుక్కు నల్ల కారియంగళైచ్ చెయ్యవేండుం అన్ఱు రాజాజి అవ్వగళైక్ కేట్టుక్కొండు ఇత్తుడన్ అన్ఱుడైయ చిఱ్ఱురైయై ముడిత్తుక్ కొళ్ళుగిఱేన్."

SRI K. SUBBA REDDI :—"ఉపాధ్యక్షా, ఈ బడ్జెట్ రూపిన తరువాత చాలా నిరుత్సాహం కలుగుతోందని చెప్పవలసివుంది. ఈ బడ్జెట్‌లోనైనా కొన్ని మంచి విధానాలు సూచింపబడతాయని ఆశించాం, స్వకమమైన పద్ధతులపై యీ బడ్జెట్ తయారు చేయబడుతుందని అనుకొన్నాం. కాని అటువంటి దేమీ జరగలేదు. సామాన్య ప్రజలకు లాభదాయకమైన విధానాలు యీ బడ్జెట్ ప్రతిపాదనలలో సూచింపబడలేదు. ముఖ్యంగా ఆంధ్రరాష్ట్రమునకు సంబంధించిన అంకెలను తయారుచేయడంలో ఎంతో గారడీ జరిగిందని అనుమానింపవలసివుంది. ఆంధ్రరాష్ట్రానికి రెండు కోట్ల రూపాయలు లోటు వుంటుందని మిగతా రాష్ట్రానికి రెండుకోట్లు మిగులు ఉంటుందని యీ అంకెలు తెలుపుతున్నాయి. కాని అది ఎంతమాత్రం సరియైనది కాదని మనవిచేస్తున్నాను. ఆంధ్రరాష్ట్రం ఎన్నటికీలోటు రాష్ట్రంకాదని గట్టిగా మేము చెప్పగలం. ఆర్థికమంత్రిగారు చేసిన అంకెల గారడియే కాని యీ అంచనాలలో వాస్తవికత ఎంతమాత్రంలేదని. ఆంధ్రరాష్ట్రం లోటురాష్ట్రమని సంశయింప పనిలేదని మనవి చేస్తున్నాను. ఆంధ్రరాష్ట్రం స్వయంపోషక మే కాక మిగులు రాష్ట్రమనికూడా మేము నిరూపించగలము. ముఖ్యంగా యీ ప్రభుత్వం యిటీవల అనుసరిస్తున్న విధానం జాతి విద్వేషాన్ని రెచ్చగొట్టేదిగా మాత్రమే ఉన్నదిగాని ఆంధ్ర తమిళ ప్రజలమధ్య స్నేహ సౌహార్దాలను పెంపుచేసేదిగా మాత్రంలేదని ప్రభుత్వంవారు గుర్తుంచుకొనవలె. రాజగోపాలాచారిగారు తమ ఉనికిని సుస్థిరంచేసుకోటానికే ఆంధ్రులకు, తమిళులకు మధ్య కలతలు పుట్టిస్తున్నారు గాని వేరుకారణంలేదని మనవిచేస్తున్నాను. ఆంధ్రప్రాంతాన్ని తమిళులుగాని తమిళప్రాంతాన్ని ఆంధ్రులుగాని కోరడంలేదు. నాయక్ మన్యులం అనుకొనేవారే యీ రెండు భాషలవారి మధ్య వైషమ్యాలు పెంచుతున్నారు. జాతి విద్వేషాలు రెచ్చగొట్టడం వల్ల ఎట్టిప్రయోజనం లేదని వారు గుర్తించవలసివుంది. విధానిక వర్గమైతే యీ నాయకులకు వెనుకవుందో ఆ వర్గంయొక్క

18th March 1953] [Sri K. Subba Reddi]

ప్రయోజనాలను మాత్రమే దృష్టిలో ఉంచుకొని యీ మంత్రివర్గం జాతి విద్వేషాలను పెంపుచేస్తోందని గుర్తుంచుకోవాలి. ఆంధ్రరాష్ట్రాన్ని లోటు రాష్ట్రంగా చిత్రించి రాష్ట్రపు ఖజానాన్ని వాయిదా వేయటానికే యీ ప్రభుత్వం యత్నిస్తున్నట్లుగా కన్పిస్తున్నది. బళ్లారి జిల్లాలోని తెనుగు తాలూకాలను రాయలసీమ రీజనేట్‌లో చేర్చి ఆంధ్రులకు, కన్నడిగులకు మధ్య విబేధాలు కల్పించడానికీ యీ ప్రభుత్వం ప్రయత్నం చేయడం ఎంతో శోచనీయమైన విషయం. అంతేగాక తుంగభద్రా ఆనకట్టకు సంబంధించిన యీ వత్తు ఖర్చును ఆంధ్రరాష్ట్ర బడ్జెట్‌లో చేర్చడం యీ ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానాన్ని మరింత స్పష్టం చేస్తోంది. ఆంధ్రరాష్ట్రాన్ని లోటు రాష్ట్రంగా చిత్రించడానికీ యీ ప్రభుత్వం చేస్తున్న యత్నాల కిది తార్కాణం. ఈ అంశాలలోని అంశాల గారడీమాచి ఎవరూ మోసపోవద్దని, ఆంధ్రరాష్ట్ర స్వయంపోషక విషయమైన సందేహాలకు ఎడమీయవద్దని కోరుతున్నాను. జాతి విద్వేషాన్ని రెచ్చగొట్టడం ప్రమాదకరమైన విషయమని ప్రభుత్వంవారిని హెచ్చరిస్తున్నాను.

"ఈ నాడు ఆంధ్రదేశంలోని మెట్టప్రాంతాలలో కరువు పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. వర్షాలులేక పంటలు సాడిపోయినాయి. ముఖ్యంగా గుంటూరు జిల్లాలోని వినుకొండ, వర్షారావుపేట, పల్నాడు తాలూకాలలోని ప్రజలు ఎంతో బాధపడుతున్నారు. వెంటనే కరువు పనులు ప్రారంభించకపోయినట్లయితే ఆ ప్రాంతంలోని ప్రజలు ఇతర చోట్లకు వలసపోయే దుర్గతి పడుతుంది. ప్రభుత్వంవారు వెంటనే కరువు పనులు ప్రారంభంచేయాలి. ఈ విషయమై మంత్రిగారికి మెమొరాండంలు సమర్పించుకొన్నాం. ఆయినప్పటికీ వారు ఎటువంటి ప్రయత్నం చేసినట్లులేదు. రాయలసీమలోను. ఆంధ్రదేశంలోని ఇతర మెట్టప్రాంతాలలోను ప్రజలు దారుణ క్షామానికి గురికాకుండా వుండాలి అంటే ప్రభుత్వం వెంటనే శ్రద్ధతీసుకోవాలి. ప్రభుత్వం వారి ఇరిగేషన్ పాలిసీ మారాలి. ఆయా ప్రాంతాలలోని చెరువులు మొదలయిన జలాధారాలకు మరమ్మతులు చేయించాలి. ఈ ప్రభుత్వానికప్పుడు మొఱలు ఎంత విని పించినా కించిత్ అయినా జాలి పుట్టటం లేదని చెప్పవలసి వచ్చినందుకు విచారిస్తున్నాను.

"ప్రభుత్వంవారు అనుసరిస్తున్న పంచాయితీ ఎన్నికల విధానం ప్రమాద భరితమైనదని మేము ఇప్పటికే యీ శాసనసభలో తెలియజేసి ఉన్నాము. చేతులెత్తే పద్ధతి కాక రహస్య ఓటింగ్ విధానాన్ని అమలు జరుపవలసినదని మంత్రివర్గంవారికి విన్నవించుకున్నాం. అయితేవారు మా సలహా పాటించలేదు. యీనాడు పంచాయితీ ఎన్నికల మూలంగా గ్రామాలలో పరిస్థితులు ఎలా ఉన్నాయో గమనించండి. గ్రామాలలో ప్రజాస్వామ్యం రూపుమాసిపోయింది. అంగబలం, అర్థబలం ఉన్నవాడు ఆడినది ఆటగా, పాడినది పాటగాఉంది. పార్టీవైషమ్యాలు పారం ముట్టాయి. కొట్లాటలు, హత్యలు జరుగుతున్నాయి. ఈ దుష్పరిణామాలకు బాధ్యులెవ్వరు? యీ హింసలకు, కొట్లాటలకు ప్రభుత్వమే బాధ్యత వహించవలసివుంది. ప్రజాస్వామిక శక్తులు పరిబల్యంలోకి వస్తాయేమో అనే జంకుతో యీ ప్రభుత్వం అనుసరించిన అభివృద్ధి విరోధకమయిన విధానంయొక్క ప్రతిఫలమే ఈ ఖూనీలు, హత్యలు, గృహదహనాలు, అని మనవిచేస్తున్నాను. బహిరంగ ఎన్నికల విధానం వల్ల యీ మధ్యగ్రామాలలో ఇండ్లు, గడ్డివాములు, పరుశురామప్రీతి అయిపోతున్నాయి. ఈ అసాధారణస్థానిక యీ ప్రభుత్వమే బాధ్యత వహించవలసి వుంటుంది. పల్నాడు తాలూకాలోని ఒక గ్రామంలో యీ బహిరంగ ఎన్నికలవల్ల రైటింగ్ కూడా జరిగింది. ఈ ఖూనీలకు, హత్యలకు ప్రభుత్వమే బాధ్యత వహించవలసి వుంటుందని ప్రభుత్వం వారికి తిరిగి 11-30 a.m.

[Sri K. Subba Reddi] [18th March 1953

మనవిచేస్తున్నాను. ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతాలకు విరుద్ధమయిన యీ బహిరంగ ఎన్నికల విధానాన్ని రద్దుచేసి రహస్య ఓటింగ్ విధానాన్ని ప్రవేశపెట్టమని ప్రభుత్వం వారికి విజ్ఞప్తిచేస్తున్నాను. ఇక జిల్లా బోర్డు ఎన్నికల విషయంలో యీ ప్రభుత్వ అనుసరిస్తున్న విధానం సమర్థనీయంకాదు. ఆంధ్రరాష్ట్ర నిర్మాణం సాకుగా తీసుకొని జిల్లా బోర్డు ఎన్నికలను బాయిదావేయడం మంచిపనికాదు. యీనాడు జిల్లా బోర్డు అధ్యక్షులుగా ఉన్నవారిలో చాలామంది గత సాధారణ ఎన్నికలలో వోడింపబడి ప్రజావిశ్వాసాన్ని కోల్పోయినవారు. వారిచేతులలో జిల్లా బోర్డుల పరిపాలనను ఉంచడం ప్రమాదకరమైన విషయం. అంతేకాక యీ జిల్లా బోర్డులను స్పెషల్ ఆఫీసర్ల అధీనంలో వుంచుతామని ప్రభుత్వం యింకొక సూచన చేసింది. ఇది మరీ ప్రమాదకరమైన విషయం. ప్రజాస్వామ్య విధానాన్ని పూర్తిగా నాశనంచేసే యీ పద్ధతిని ప్రతి వ్యక్తి ప్రతిఘటింప వలసివున్నదని మనవిచేస్తున్నాను. జిల్లా బోర్డులకు ఎన్నికలు జరపడం బ్రహ్మాండమైన పని ఏమీ కాదు. ఇరువది రోజులలోగానిలేదా ఒక నెలలోగాని ఎన్నికలను పూర్తిచేయవచ్చు. అంతేగాని స్పెషల్ ఆఫీసర్లచేతులలో జిల్లా బోర్డులను వుంచుతామనడం పొరపాటు.

"ఇక క్షామ నివారణ పనుల పట్ల ప్రభుత్వం ఎంతో శ్రద్ధ చూపవలసి వుంది. రెవిన్యూశాఖా మంత్రిగారు వారి ఉపన్యాసంలో క్షామనివారణకుగాను ఎంతో మొత్తం ఖర్చుపెట్టామని చెప్పారు. గాని ఏ జిల్లాలలో ఎంతెంత ఖర్చుపెట్టారు? ఏ యే స్కీములు అమలు జరిపారు? ఎంతడబ్బు మంజూరు చేశారు? అనే విషయాలు వారు వివరంగా సభ్యులకు తెలియజేయవలసిందని కోరుతున్నాను. మా తాలూకాలలో కరువు పనులు అమలు జరుపబడడంలేదు. ఆదేవిధంగా నిజుకొండ, నర్సారావుపేట తాలూకాలలో కూడా కరువు పనులు కొనసాగింపబడడంలేదు. పంటలు పోయినా రైతులకు శిస్తురెమిషన్ యీయబడలేదు. ఈవిషయాలన్నిటిని మంత్రిగారికి తెలుపుకొన్నాం. అయినప్పటికీ వారు ఎంతమాత్రం శ్రద్ధ చూపటంలేదని తెలియజేస్తున్నాను. ఆంధ్రదేశంలోని కరువు పనులను అమలుజరుపకపోవడం విచారకరమైన విషయం.

"పోతే భూమిలేని రైతులకు సాగుకు భూముల నిచ్చే విషయంలో కూడా యీ ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానం చాలా లోపభూయిష్టంగా ఉంది. అనేకచోట్ల అనేక వెరుపు గర్భాలను, పోరంబోకులను పేదరైతులు 30, 40 విండ్లుగా సాగుచేస్తున్నారు. ఎంతో వ్యయ ప్రయాసలకోర్చి వారు ఆ భూములను సాగులోనికి తీసుకొనివచ్చారు. అటువంటి వారిపై యీనాడు యీ ప్రభుత్వం మూడు రెట్లు, నాల్గు రెట్లు అయిదు రెట్లు పెనాల్టీలు విధిస్తోంది. ఆ భూములను పట్టాలుగా మాకు యివ్వండయ్యా అంటే మార్కెట్ వాల్యూ చెల్లించమంటోంది. మార్కెట్ ధర చెల్లించే ఆర్థిక స్థోమతే కనుక ఆ రైతులకున్నట్లయితే యీ ఊసరక్షేత్రాలను అంటిపెట్టుకొని గత 30 సంవత్సరాలుగా తాపత్రయపడి వుండేవారుకాదు. వారి వద్దనే కనుక డబ్బు ఉండినట్లయితే ఏ కృష్ణా గోదావరి జిల్లాలలో మాగాణి భూములు కొనుక్కొని సుఖంగా కాలక్షేపంచేస్తూ ఉండి ఉండేవారు. ఎంతోకష్టానికి, శ్రమకు, ధనవ్యయానికి ఓర్చి గత 30 విండ్లుగా వారు యీ భూములలో చెమటూడ్చి ఈనాటికి వాటిని నేద్యయోగ్యమైనవిగా మార్చగలిగారు. ఈనాడు వారిని మార్కెట్ వెల చెల్లించమని అనడం దారుణమైన విషయమని మనవిచేస్తున్నాను.

"గౌరవ సభ్యులు చల్లా సుబ్బారాయుడుగారు తుంగభద్రా, కృష్ణా నీటి వినియోగాన్ని గురించి ఉపన్యసిస్తుంటే ఆర్థికమంత్రి, పబ్లిక్ వర్క్స్ శాఖామంత్రి ముసిముసి

18th March 1953] [Sri K. Subba Reddi]

నల్వులు నల్వుకున్నారు. ఈ నాడుకోస్తా జిల్లాలలో నివసించే ఏ వ్యక్తి రాయలసీమకు కృష్ణానీరు ఉపయోగపడరాదని అనడు. కరువు కాటకాలకు నిలయమైన రాయలసీమ తప్పక కృష్ణా జిల్లాలవల్ల సస్యశ్యామలం కావలసిందే. రాయలసీమలో కరువు పరిస్థితులు విర్పడినప్పుడు సాయశక్తులా సహాయపడిందిసర్కారు ఆంధ్రే లేనిదీ, తమిళులు మాత్రంకాదని సుబ్బారాయుడు గారికి తెలియజేస్తున్నాను. సర్కార్ రాయలసీమ అని విడదీసి ఆంధ్రులలో విభేదాలు కల్పించటానికి మాత్రమే అర్థికమంత్రి వంటివారు ప్రయత్నంచేస్తారు కాని రాయలసీమకు వారు ఎంతమాత్రంసహాయం చేయరు. తుంగభద్రా, సిద్ధేశ్వరం ప్రాజెక్టులకు సర్కార్ ఆంధ్రులు ఎంతమాత్రం వ్యతిరేకులుకారు. వ్యతిరేకంగా వర్తించినది యీ ప్రభుత్వం వారేనని గుర్తుంచుకోవాలి. సర్కార్ రాయలసీమ ప్రజల సుఖ్య కలతలు పుట్టించి కృష్ణనీటిని దక్షిణాన వున్న తమిళ జిల్లాలకు తీసుకొనిపోవటానికే యీ ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తోంది. గండికోటకుకాని, సిద్ధేశ్వరానికికాని తుంగభద్రా ప్రాజెక్టుకు కాని మేము ఎంతమాత్రం వ్యతిరేకులం కాము. రాయలసీమ తుంగభద్ర, కృష్ణా, పెన్నానదుల నీటివల్ల సస్యశ్యామలంకావాలని కోరుకునేవారిలో మేము ప్రథములం అని మనవిచేస్తున్నాను. ఈ ప్రాజెక్టులు అమలు జరుపుటకు అడ్డు తగులుతున్నది రాజగోపాలాచారి, సుబ్రహ్మణ్యం వంటి వారేనని మనవిచేస్తున్నాను. సర్కార్ రాయలసీమ విభేదాలను తిరగతోడి ఆంధ్ర రాష్ట్ర నిర్మాణానికి అడ్డురావడానికి యీ ప్రభుత్వం చేస్తున్న ప్రయత్నాలకు లోనుకాపోవద్దని ఆంధ్రశాసన సభ్యులకు విజ్ఞప్తిచేస్తున్నాను. రాయలసీమ పట్ల అభిమానం చూపడమేవారి ఉద్దేశ్యమైనట్లయితే రాయలసీమలోని విద్యుచ్ఛక్తి ప్రణాళికలను ఎందువల్ల యీ ప్రభుత్వం విరమించిందని ప్రశ్నిస్తున్నాను. ఆంధ్రరాష్ట్రం ఎన్నటికీ లోటు రాష్ట్రం కాదు. రాయలసీమ అభివృద్ధి వెనుదాంటే ఆంధ్ర రాష్ట్రం విర్పడే తీరాలి అనిచెపుతూ ఇంతటితో విరమిస్తున్నాను."

* SRI S. KANDASWAMY GOUNDER :—" కనం ఉదవి సభానాయకర్ అవర్కళే, ఇన్ద బడ్జెట్టిల్ పంచ నివారణత్తిర్కాక ఎవ్వళవు పణం ఒతుక్కప్పట్టదు ఎన్బతైప్ పార్కక వేణ్డుం. కడన్ద వరుడత్తైవిడ ఒవ్వొన్ఱిలుం కమియాక ఒతుక్కప్పడువతినాల్ ఇన్దప్ పంచత్తై ఎప్పడి తీర్ప్పదు ఎన్ఱు విళంగవిల్లై. ఇదై ఏన్ కమియాక ఒతుక్కియిరుక్కిఱార్కళ్ ఎన్ఱాల్ కవర్ణమెణ్డుక్కు పణం ఇల్లామల్ ఇరుక్కలాం. ఇదై అనుసరిత్తుత్తాన్ ఇవ్వళవు కమియాక ఒతుక్కియిరుక్కిఱార్కళ్ ఎన్ఱు నినైక్కిఱేన్. మాకాణ సర్కారిడం పణం ఇల్లైయెన్ఱాల్ మత్తిన సర్కారిడం పణత్తై వాంగియావదు మక్కళుడైయ కష్టత్తైత్ తీర్క వేణ్డుమెన్ఱు కేట్టుకొళ్ళుగిఱేన్. పల వరుషంగళాక ఏరి కుళంగళ్ ఎల్లామ్ పళుదు పార్క్కామలిరుంద్తువిట్టార్కళ్. వేలైయిల్లాత్ తిణ్డాట్టత్తైక్ కుఱైక్క ఇదు పోన్ఱ పంచ నివారణ వేలైకళై ఎటుత్తుక్కొణ్డు ఏళై జనంగళుక్కు వేలై కొటుక్కలాం. ఎన్ పిరాన్తియత్తిల్ మిట్టాక్కళ్ ఇరుక్కిన్ఱన. 50, 60 మిట్టాక్కళ్ ఇరుక్కిన్ఱన. ఎనక్కు వయతు 49 ఆకిఱదు. ఎన్ వయతిలేయే ఇన్ద మిట్టా ఏరికళై రిప్పేర్ సెయ్తతాక తెరియవిల్లై ఎన్ఱు సొల్లిక్కొళ్ళవే ఆశైప్పడుకిఱేన్. ఇవ్వళవు కాలం రిప్పేర్ ఇల్లామల్ ఉడైన్దిరుక్కుమ్ ఏరికళుక్కు ఒరు నడవడిక్కైయుమ్ ఎటుక్కామల్పోనాల్ ఏదావదు మళై వన్దాల్ ఇవైకళ్ తాంగుమా ?

" ఇన్దక్ కాలత్తిలే యారుక్కు నిలం అధికమాక ఇరుక్కిఱదెన్ఱు పార్త్తాల్ అన్ద మిట్టాదార్ అవర్కళుక్కుత్తాన్ అధికమాక ఇరుక్కిఱదు. నల్ల పణ వసతియుళ్ళ అన్ద మిట్టాదార్కళ్ ఏన్ సెలవు పణ్ణువదర్కు మట్టుమ్ పణమ్ ఇల్లైయెన్ఱు సొల్లువిఱార్కళ్ ? కుత్తకైక్కు మిట్టాదార్కళ్ ఎవ్విదమ్ విడుకిఱార్కళ్ ఎన్ఱాల్ ఎట్టు అల్లదు పత్తు కణ్డకత్తిర్కు విడుకిఱార్కళ్. అదర్కు వరుమానమ్ అప్పొళుదు 100 రూపాయ్తాన్ వరుమ్. ఇప్పొళుదు 5 కణ్డకమ్ పోట్టాలుమ్ సరి 250 రూపాయ్కళ్ వరుమ్. 11 40 a.m.

[Sri S. Kandaswamy Gounder] [18th March 1953

அதோடு அவாகள் திருப்தி அடைகிறார்கள். கம்மியாகப் போடுகிறார்கள். அதிகமாக வருமானம் பெருகிறார்கள் இருந்தும் பல வகையிலும் சுரண்டாமல் விடாமலிருக்கமாட்டார்கள். ஆகையால் கவர்ண்மெண்டு இப்பொழுது இந்த மிட்டாக்களை எடுத்துக்கொண்டது உசிதமானது என்று தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் 3 வருஷமாக கந்தாயம் வசூல் பண்ணுகிறார்கள். எங்கள் இடம் இப்பொழுது தாயில்லாக் குழந்தை மாதிரி தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இனியாவது சர்க்கார் ஏதாவது பொது மராமத்து செய்யாமல் இருப்பார்களேயானால் இதனால் பலவித கஷ்டங்கள் ஏற்படும். விவசாயிகளும் பல விதத்தில் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

" இரண்டாவதாக 2 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே கலெக்டர் செலவு செய்கிறதற்கு அதிகாரம் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி ஐம்பது, அறுபது வருஷங்களாக லட்சியம் செய்யப்படாது மராமத்து செய்யப்படாமலிருக்கும் மிட்டா ஏரிகளையெல்லாம் அவர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் இரண்டாயிரம் ரூபாய்கள் போதவே போதாது. ஆகவே இதற்காக குறைந்தது 10 ஆயிரம் அல்லது 5 ஆயிரமாவது சாங்ஷன் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்குத் தக்க உத்திரவை கவர்ண்மெண்டு ஜில்லா கலெக்டருக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுமாய் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

" பாலக்கோடு வட்டாரத்தில் ஒரு கால்வாய் எடுக்க வேண்டுமென்று முன்பு ஒரு சமயம் நான் இதே சட்டசபையில் பேசியிருக்கிறேன். தர்மபுரம் ஏரிக்கு ஒரு அளவு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஊருக்குக் கால்வாய் எடுத்தாலும் அந்த நீர் கடைசியில் தருமபுரி ஏரிக்குத்தான் போகிறது. ஆகையால் தருமபுரி ஏரிக்குத் தண்ணீர் எடுத்துச் செல்ல கால்வாய் வெட்டும்பொழுது, நான் முன்பு சொன்னது போல பாப்பாரப்பட்டி பக்கமாக அதைத் கொண்டு செல்லவேண்டும்.

" மேலும் எங்களுக்குச் சில தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. மிட்டா தொந்தரவுகள் ஒரு பக்கம் இருக்கிறதோடு சில அதிகாரிகளின் தொந்தாவுகளும் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த அத்காரிகளின் தொந்தரவை இந்த சபையில் நான் எடுத்துச் சொன்னாலும் ஆபத்தாக இருக்கிறது. சொல்லாமல் இருந்தாலும் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி நான் கனம் முதல் மந்திரி அவர்களோடு தனிமையில் பேச விரும்புகிறேன். முன்பு ஒரு தடவை போலீஸ் அதிகாரிகளினால் ஏற்பட்ட தொந்தரவை இந்தச் சபையில் பேசியதற்காகப் பின்னர் எங்கள் கிராமம் ரொம்பவும் துன்பத்தை அனுபவித்தது. அவர்கள் எழைகளை ரொம்பவும் சுரண்டுகிறார்கள். அதைப்போலவே கிராம அதிகாரிகள் ஹரிஜனங்களிடம் நிலத்தைப் பயிரிடச் சொல்லுகிறார்கள். பயிர் நன்றாக விளைந்தால் பங்கு கேட்கிறார்கள். பங்கு தரமறுத்தால் அரசாங்கத்துக்கு எழுதிவிட்டு விவசாயிகளுக்கு 6-ம் நம்பர் நோட்டீஸ் விட்டு விடுகிறார்கள். அதாவது நல்ல கதிரோடு இருக்கிற வயலை அறுத்து எறிந்து விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரியெல்லாம் எங்களுக்கு அதிகாரிகள் தொந்தரவு கொடுத்தால் நாங்கள் என்னதான் செய்கிறது என்று தெரியவில்லை. அனேகமாக எங்கள் பிராந்தியம் மிட்டா பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்ததினால், அந்த மிட்டா பிராந்தியம் இன்றையதினம் அரசாங்கத்தின் கைக்கு வந்துவிட்டதினால் அப்பொழுது இருந்த கஷ்டங்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு திரும்ப வராதிருக்க சர்க்கார் உடனடியாக தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்தாகவேண்டும்.

" கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்த மந்திரி சபைக்குத் தலைவராக வந்திருக்கிறார். அவர் ஒரு பணக்காரக் கட்சிக்குத் தலைவர். ஆகவே அவர் கட்சியில் இருப்பவர்களிடமிருந்தாவது பணம் வாங்கி அவைகளை சொஸைடிகள் மூலம் கடன் கொடுத்து விவசாய மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்து காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

" இன்றையதினம் பணக்காரர்கள் மனமுவந்து தங்கள் பணத்தை நாட்டின் நலனை உத்தேசித்து செலவிட முன் வந்தால் தான் இந்த நாட்டுக்கு க்ஷேமம் உண்டாகும். அவர்கள் செலவிடவேண்டுமானால் அது ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்களால்தான் முடியும். ஏனென்றால் இன்றையதினம் பெரிய பணக்

18th March 1953] [Sri S. Kandaswamy Gounder]

காரர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியில்தான் இருக்கிறார்கள். அது தான் பெரிய பெரிய பணக்காரர்களின் கட்சி. பெரிய பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களின் கட்சி. ஜமீன்தார்களின் கட்சி. மிட்டாக்களின் கட்சி. அந்தக் கட்சியின் தலைவர்தான் ஸ்ரீ ராஜாஜி. எப்படி மகாபாரதக் கதையில் கொடையாளி கர்ணன், மகா கொடியவனான துர்யோதனனுடைய பொக்கிஷத்திற்கு அதிகாரியாக இருந்து அவன் பணத்தை எடுத்து இவன் தானம் செய்து வந்தானோ அதைப் போலவே, கர்ணனைப்போல் நல்ல குணம் படைத்த கனம் ராஜாஜி அவர்கள் காங்கிரஸ் காரர்களின் பணத்தையெல்லாம், வாங்கி ஏழை எளிய மக்களுக்குச் செலவிட முன் வரவேண்டும். ஏனென்றால் இந்த நாட்டிலுள்ள பஞ்சத்தைப் போக்கடிக்க வேண்டிய பணம் பணக்காரர்களிடம்தான் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்வதைவிட மக்களை அதிகாரத்தால் மிரட்டிப் பிடுங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இதையெல்லாம் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய உயிர் நாடி. அவர்களிடத்தில்தான் பணக்காரர்களின் உயிர் நாடி இருக்கிறது. அதேபோல ஏழைகளின் உயிர் நாடியும் அவரிடத்தில் தான் இருக்கிறது. எல்லோரும் அவரிடத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். எப்படியாவது இந்தப் பஞ்சத்தை அவர் மனது வைத்தால் தான் தீர்க்கமுடியும். அவருக்கு நல்ல கல்வி அறிவும், தர்ம சிந்தையும் இருக்கிறது. மக்களிடத்தில் அதிக விஸ்வாசம் உடையவர். கல்வி அறிவு அதிகம் அற்ற நான் என்ன பேசியிருந்தாலும் அதைப் பொருள்படுத்தாது நான் சொன்ன விஷயங்களிலெல்லாம் அவர்கள் அதிக அக்கரை காட்ட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.''

* **Sri A. SAMBASIVAM** :—'' துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரசாங்கத்தார் தயாரித்துள்ள வரவு செலவுதிட்டத்தைப் பாராட்டி நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த சில மாதங்களாக ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்தத்தால் விற்பனை வரி குறைந்து, அதே போல மழை பெய்யாத காரணத்தினால் பல இடங்களில் நிலவரியைத் தள்ளிக் கொடுத்ததால் நிலவரியும் குறைந்து, இன்னும் பஞ்சம் போன்றவற்றால் பெரும் பகுதி நமது மாகாண மக்களின் நலனை உத்தேசித்து செலவிட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்ட காரணத்தினால் இந்த வருஷ வரவு செலவுத்திட்டத்தில் ஒரு பெரும் பகுதி துண்டு விழுமோ அல்லது ஏதாவது புதிய வரிகள் புகுத்தப் படுமோ என்று எல்லோரும் திகைத்துக் கொண்டிருந்த காலத்தில், மக்கள் எல்லோருக்கும் இந்த வரவு செலவு திட்டம் ஓரளவு ஆறுதல் அளிக்கும்வகையில் அமைந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் இந்தத் திட்டத்தை இவ்வவையுன் வைத்த நமது மதிப்பிற்குரிய பொருள் அமைச்சர் அவர்களை உண்மையாகவே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் எல்லோரும் சொல்வது போல இந்தத் திட்டம் நிகழ்கால நடைமுறையையே மனதில் கொண்டு அமைந்திருக்கிறது. வருங்காலத்திற்காக பொருளாதாரத் துறையில் எந்தவிதமான புரட்சிகரமான மாறுதலையும் ஏற்படுத்தக் கூடிய புதிய ஏற்பாடுகள் எதுவும் துணிச்சலாகப் புகுத்தப்படவில்லையென்று பலர் கூறினார்கள். நானும் அதை உணர்கிறேன். அந்த வகையில், இந்த நெருக்கடியான நிலைமையில், இயற்கையின் எதிர்ப்புக் கிடையில் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் பயங்கரமான நிலைமையில், தலைமை அரசாங்கத்தின் உதவி கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்ற ஈரெட்டான நிலைமை நீடித்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில், எங்கு பார்த்தாலும் மக்கள் பட்டினி பசியால் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், கல்வி அறிவு பூர்ணமாகப் பரப்பப்படாதிருக்கும் வேளையில் அரசாங்கத்தார் உடனடியாக எதை எதை கவனிக்க வேண்டுமோ அதில் தான் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் எதையும் செய்ய அவர்களுக்கு இது சரியான காலம் இல்லை என்பதையும் நான் உணர்கிறேன். இருந்தாலும் வருங்காலத்தில் இவையெல்லாம் சீர்பட்டு மறுபடியும் இந்த நாட்டில் பஞ்சம் வாராதிருக்க, வேலையில்லாத்திண்டாட்டம் இல்லாதிருக்க அத்தியாவசியமான அவசரப்புரட்சி நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் துணிச்சலாக எடுத்திருக்க வேண்டும். எப்பொழுது எல்லோருக்கும் வாக்குரிமை கொடுத்து விட்டோமோ, அப்பொழுது

11-50 a.m.

[Sri A. Sambasivam] [18th March 1953

அந்த வாக்குரிமையைப் பெற்ற எல்லோருடைய நலனையும் எண்ணி உடனே நாம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். என் நான் இப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்று கேட்கலாம். அதற்குக் காரணம் இது தான். பலர் நகரிலேயே வசிக்கிறார்கள். ஆனால் நாங்களோ கிராமத்தில் வசிக்கிறோம். கிராமத்தில் வசிப்பதால் கிராமத்தில் வாழ்கின்ற மக்கள் அன்றாடம் படும் அல்லலை, துன்பத்தை, துயரத்தை காலை எழுந்தது முதல், உறங்கப் போகும் வரையில் நாங்கள் பார்ப்பதினால் எங்கள் மனம் உடனடியாக இந்தச் சர்க்கார் அவர்கள் துயரத்தைத் துடைக்க, துன்பத்தைப் போக்க, அல்லலைக்களைய ஏதாவது வழி வகுக்க மாட்டார்களா என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே அவைகளையெல்லாம் மாற்ற வேண்டுமென்றால் உண்மையில் இந்த நாட்டுக்கு ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதல்தான் வேண்டும். இப்பொழுது போகின்றபடியே சென்றால் எந்தக் காலத்திலேயும் நம் நாட்டிலுள்ள மக்களின் துன்பத்தைப் போக்கமுடியாது. அவர்களின் வாழ்க்கை நிலையை, திருத்தியமைக்க முடியாது. ஆகவே அரசாங்கத்தார் நல்ல புதிய புதிய திட்டங்களை வகுத்து இந்த நாட்டு மக்களின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்த, இந்த நாட்டு மக்களின் கல்வி அறிவின்மையைப் போக்க ஏதாவது ஏற்பாட்டை செய்தாகவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முதலில் உணவுப் பிரச்னை நிரந்தரமாகத் தீர்க்கப்பட்டாகவேண்டும். அடுத்தபடியாக கல்விப் பிரச்னைதான் இன்றியமையாதது. இன்றைக்கு கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டோமேயானால் 500 மக்களுக்கு மேற்பட்ட 3,900-க்கு மேற்பட்ட சிறிய பெரிய ஊர்களிலும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளேயில்லையென்பதை நினைக்கின்றபொழுது சமூக உணர்ச்சி இருக்கக் கூடிய உள்ளங்கள் எல்லாம் நோகத்தான் செய்யும். ஆகவே கல்வித் துறையில் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பப் பாடசாலைகள் இல்லாத ஊர்களேயிருக்கக்கூடாது. ஆங்காங்கேயிருக்கக் கூடிய ஜனத்தொகைக்கு ஏற்றவாறு சர்க்கார் நேரடியாகவோ, மாவட்டக்கமகங்கள் மூலமாகவோ ஆரம்பப் பாடசாலைகள் நிறுவத்தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்தாகவேண்டும். கல்வி மேலதிகாரிகள் இதில் சிரத்தை காட்டு மாறு செய்யவேண்டும். ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை ஆசிரியர்களுக்கும் நல்ல சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் லேபர் பள்ளிகள், இராப்பள்ளிகள் இவைகளை நல்ல முறையில் நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அவைகளுக்குச் சரியான கட்டடம் இல்லையென்று இருக்கக்கூடாது. சாவடி, பஜனை மடங்கள் போன்ற பொது இடங்களில் அவைகளை நடத்தலாம். அது மாத்திரம் அல்ல. ஒரு பக்கத்தில் நல்ல பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் கிடையாது. மற்றொரு பக்கத்தில் படித்துவிட்டுவேலையில்லாது இந்த நாட்டில் மாணவர்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாணவர்கள் எல்லாம் ஏன் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற முன்வரவில்லையென்றால் முக்கியமான காரணம் நான் முன்பு சொன்னது போல ஆசிரியர்களின் நிலைமையை இந்தச் சர்க்கார் உயர்த்துவதற்கு முன்வராதது தான் என்று தோன்றுகிறது. இச்செயல் ஒரு அளவில் கல்வியை பரப்புவதற்கு வழி வகை செய்ததாகும். இதற்கு பெரிய அளவில் செலவு ஆகிவிடாது. கிராம முன்னேற்ற திட்டம் உண்மையில் மக்கள் பெரிய அளவில் முன்னேற்றம் அடையக் கூடிய வகையில் இல்லை. ஆகவே புதிதாக படித்துவரும் இளைஞர்களுக்கு சில வாரங்களுக்கு பயிற்சி கொடுத்து கிராம முன்னேற்ற வேலைகளில் ஈடுபடுத்துவதில் பயனில்லை. ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து அவர்களை கிராம முன்னேற்றத்திற்குப் பயன் படுத்த வேண்டும். இன்னும் அவர்களுடைய ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தினால் நல்லது. ரூ 50 அல்லது 60 ஆக்கி விட்டாலும் கூட இறுதியாக ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் கிராமங்களில் எவ்வளவோ முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். ஆகவே கண்டிப்பாக கிராமங்களிலுள்ள ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்தப்படவேண்டும். அவர்களுடைய மதிப்பும் ஊதியமும் உயர்த்தப்படவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது புதிய வழியை மேற்கொள்ளவேண்டும். மற்றும் அதிகாரிகள் போலீஸ்காரர்களைப் போல் மாணவர்கள் முன்னிலையில் ஆசிரியர்களை இழிவாகப் பேசுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. அது இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறது. 'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவன்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

18th March 1953] [Sri A. Sambasivam]

மாணவர்கள் முன்னிலையில் ஆசிரியர்களை அவமதிப்பது வருந்தத்தக்க விஷயம். ஆகவே ஏதாவது குறைகள் இருந்தால் அதை எழுத்து மூலமாக எழுதிக் கேட்க வேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு கண்டிப்பாக அரசாங்கம் நல்ல மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும். இதை மேற்பார்வையாளர்களுக்கு தெரிவித்து ஒரு முடிவு செய்யவேண்டும்.

"தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக் கூடங்கள் நாட்டில் மிகுதியாக இருக்கின்றன. இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் ஒதுக்கப்படும் பொருள் ஜில்லாபோர்டு, முனிசிபாலிடிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் பொருள்களைவிட மிகுதியாக இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக் கூடங்களில் ஆரம்ப படிப்புகளுக்கும் மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் ஜில்லா போர்டு முனிசிபாலிடி பள்ளிக் கூடங்களுக்கு பொருள் வேண்டுமென்று கேட்டால் அரசாங்கம் உதவி தர மறுத்துவிடுகிறது. சேலம் ஜில்லா போர்டு பள்ளிக் கூடம் வைக்க அனுமதி கேட்டும் கூட அரசாங்கம் கண்டிப்பாக திறக்கக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டு விட்டார்கள். தனிப்பட்டவர்களுடைய பள்ளிக்கூடங்கள் 30, 36 இருக்கின்றன. அவ்விதம் இருந்தால் அப்படி ஏன் கொடுக்கிறார்கள் என்பது புரியவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் மாணவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வாங்கும்போதுகூட அவர்களுக்கு உதவி கொடுத்து விட்டு ஜில்லா போர்டு சம்பளம் வாங்காமல் உதவி கேட்டால் கொடுக்க தயங்குவதன் நிலைமையை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் பள்ளிக்கூடங்களில் கூட ஆரம்பக் கல்விக்கு சம்பளம் வாங்காது இருக்கும்படியான ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

"உயர்தர படிப்பை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகள் தாலூகா தலைநகரம் போன்ற நகரங்களில்தான் நடக்கின்றன. அங்கு உண்ண உணவு கிடைக்காமலும் வாழ்க்கையை நடத்த இயலாமலும் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் கட்டுப்பாடு இல்லாமலும் ஒழுங்கற்ற முறையில் மாணவர்கள் கெட்டு வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வருங்காலத்தில் கெடுப்போக்கக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஒரளவு ஐந்து மைலுக்கு ஒரு உயர்தரப் பள்ளி இருந்தால் மாணவர்கள் மூன்று மைல்கள் நடந்து சென்று படித்து விட்டு திரும்பி வீடு வந்து தாய் தகப்பனுருடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து கட்டுப்பாடுள்ள நிலையில் இருக்க ஏற்படும். அதனால் படிப்பிற்கும், பங்கம் இல்லாமல் கட்டுப்பாட்டுடன் வாழ வசதி ஏற்படும். அப்படி பள்ளிக்கூடங்களை அமைத்தால் அதிக செலவும் ஒன்றும் ஆகாது. சாதாரணமாக குழந்தைகள் படிக்கவேண்டுமானால் உயர்தர பள்ளிக்கூடங்களை ஐந்து மைலுக்கு ஒன்று என்று அமைக்கவேண்டும். இதனால் அரசாங்கத்திற்கு பெரும் செலவு ஒன்றும் ஏற்படாது. நகரங்களிலிருக்கும் 10, 20 வகுப்புகளில் நான்கு வகுப்புக்களை மாற்றி அமைக்கவேண்டும். தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும் இன்னும் மற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் சிறிது ஊதியத்தை அதிகப்படுத்திக் கொடுத்தால் போதும். அதிகம் பொருள் செலவு ஒன்றும் ஏற்படாது. ஆகவே உயர்தர பள்ளிக்கூடங்களை ஐந்து மைலுக்கு ஒன்று வைத்துக்கொடுத்து எல்லோருக்கும் வசதியை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக இந்த அரசாங்கம் மலர்ச்சி அடைந்த பிறகும் நாட்டில் ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் நிலைமை மாறவில்லை. ஒரளவு பார்க்கப்போனால் ஆங்கில அரசாங்கம் நடந்தபோது தமிழ் ஆசிரியர்கள் ரூ. 45 ஊதியம் பெற்றார்கள். இன்றைக்கு நம் அரசாங்கத்தில் ரூ. 40 ஊதியம் வாங்குகிறார்கள். இதைப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே தமிழ் ஆசிரியர்களை புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறதே யொழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை. நம்முடைய பழய தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு முதலியவைகளை படித்து வந்தவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கும் ஊதியம் போதாது. அதைப் பார்த்தால் வெகு அவமானமாகவே இருக்கிறது. இதை மந்திரிகள் கவனிக்கவேண்டும். ஆகவே நம்முடைய நாடு நம்முடைய மொழி என்று சொல்லவேண்டுமென்றால் பழய புலவர்கள் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கவேண்டும். தாலூகா நகரங்களிலும் காலேஜ்களிலும் செகண்டரி பள்ளிக்கூடங்களிலும் தமிழ் பண்பாடு உயரவேண்டும். தமிழை நம் அரசாங்கம் புறக்கணிக்கப்படும்படியாக விடக் 12 noor.

[Sri A. Sambasivam] [18th March 1953

கூடாது. இப்பொழுது நடந்து வருவதைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. நடுத்தர பள்ளிக்கூடங்களிலிருக்கும் இந்த தமிழ் ஆசிரியர்களின் நிலைமையை கண்டிப்பாக உயர்த்தவேண்டும். 1936-ம் வருஷத்திலேயே நமது மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் 'தமிழ் தனித்து இயங்க முடியுமா' என்ற ஒரு நூல் எழுதி இருக்கிறார். நம் முடைய படிப்பை ஓரளவு தமிழிலேயே கற்பிக்கமுடியும். அவ்விதம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நமது பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழை எந்த அளவிற்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். தமிழிலேயே எல்லா பாடங்களையும் கற்பிக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவில்லை. உண்மையிலேயே ராஜாஜி அந்த நூலை எழுதி 17 வருஷங்களாகின்றன. இந்த 17 வருஷமாக ஒரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருந்தால் இந்தத் தமிழை மிகமிக வளம்பெறக்கூடியதாக செய்திருக்கமுடியும்.

"அடுத்தபடியாக தமிழை வளர்ப்பதற்கு தனியாக ஒரு குழுவை அமைத்து நாட்டில் தமிழை வளர்ப்பதற்கு புலவர்களை அரசாங்கம் தூண்ட வேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

"பொதுவாக எல்லாரும் பேசியதைக் குறித்துக்கொண்டிருந்தேன். Administration விஷயமாக 47 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு தொகை செலவழிப்பது ஏன் என்று தெரியவில்லை. தாசில்தார் முதலியவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட அளவில் (F.T.) பிரயாணப்படி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றவர்களுக்கு அதிகமாகக் (M.T.A.) கொடுக்கிறார்கள். இந்த வகையில் பிரயாணச் செலவு அதிகமாக செலவாகி வருகிறது. இந்த வகையில் சரிப்படுத்தினால் இந்த வரவு செலவை சரிக்கட்டமுடியும். அவைகளை குறைந்த அளவில் செலவு செய்யவேணடும்.

"சென்ற நூற்றாண்டில் ராமலிங்க சுவாமிகள் பாடிய பாட்டு ஒன்று என் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அவர் 'வாடிய பயிர்கள்' என்று ஆரம்பித்து ஒரு பாட்டு பாடியிருக்கிறார். இன்றைக்கும் நாட்டில் அந்நிலை மாறவில்லை. அவைகளை மாற்றியமைப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"கடைசியாக எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI K. T. RAJU :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தசபையில் நமக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த 1953-54 வருஷ பட்ஜெட் பற்றி கடந்த இரண்டு மூன்று தினங்களாக பொதுவிவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சர்க்கார் தரப்பிலிருக்கும் அங்கத்தினர்கள் முதலில் பேச ஆரம்பிக்கும்பொழுது இந்த பட்ஜெட்டை வரவேற்பதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் கடைசியில் முடிக்கும் பொழுது இதை ஆதரிப்பதாகவே தெரியவில்லை. இது 1953-ம் வருட மாடல்போலும். கடைசியாகப் பேசிய சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர் முதலில் இதை ஆதரிப்பதாக நினைத்தோம். ஆனால் அவர் பிறகு ராமலிங்க சுவாமிகளின் பாடலைக் குறிப்பிட்டு முடித்தபோது இந்த பட்ஜெட்டை அவர் எதிர்ப்பதாகவே தோன்றுகிறது. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரிக்கமுடியாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த அளவில் சிலவற்றை நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

"தமிழகத்திலே பல ஜில்லாக்களில் பஞ்சம் பரவி இருக்கிறது. மேலும் பல இடங்களுக்கும் பரவும் அபாயம் இருக்கிறது. கோயம்பத்தூர் ஜில்லா இப்பொழுது பஞ்சப்பிரதேசமாக இருக்கிறது. விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தக்காவிக் கடனாக சென்ற வருஷம் 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இந்த வருஷம் 1½ கோடி ரூபாய்தான் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பஞ்சகாலத்தில் விவசாயிகளுக்கு அதிக நிவாரணம் அளிப்பது போய் தக்காவிக் கடனைக் குறைத்திருப்பது என்ன நியாயம் என்று கேட்கிறேன். ஏற்கெனவே இந்த ராஜ்யத்தில் மழையின்மையால் பஞ்சம் பரவி இருக்கிறது என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை யாருமே மறுக்கவில்லை. சென்ற நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளாக

18th March 1953] [Sri K. T. Raju]

மழை இல்லா காரணத்தால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய நிலங்களையும் இதர சாமான்களையும் அடமானம் வைத்து கடன் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வருமானம் இல்லாததால் மேலும் மேலும் கடன் வாங்க வேண்டிவருகிறது. கடைசியில் நிலம் ஏலத்திற்கு விடப்படுகிறது. அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க ஏன் கடன் வசூலை ஒத்தி வைக்கக்கூடாது. இவர்களின் நெருக்கடியை சமாளிக்க உடனடியாக கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா ஒன்றை ஏன் சர்க்கார் கொண்டு வரக்கூடாது. இதற்கான எந்த விதமான முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகள் அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப்போக்க மேற்கோண்டு சர்க்கார் கடன் கொடுத்து உதவவில்லை என்றால் அவர்கள் லேவாதேவிக்காரர்களிடம் போக வேண்டியிருக்கும். அதிக வட்டிக்கு பணம் வாங்க நிர்ப்பந்திக்கப் படுவார்கள். உடனடியாக இந்த விவசாயிகளுக்கு சகல விதமான உதவியும் சர்க்கார் செய்யமுன்வர வேண்டும். அப்படி சர்க்கார் செய்யவில்லையென்றால் அவர்கள் தங்கள் நிலங்களை இழந்து கிராமத்தை விட்டே வெளியேற வேண்டிஇருக்கும். ஏற்கனவே நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் தங்கள் கிராமத்தை விட்டு நகரங்களுக்குக் குடியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விவசாயிகளை இன்று நாம் பாதுகாக்க வல்லை யென்றால் வருங்காலத்தில் மழைபெய்தாலும் விவசாயம் செய்வதற்கு குடியானவர்கள் இல்லாமல் போய்விடுவார்கள். இதனால் நாட்டின் பொருளாதாரமே பெரும் அளவுக்கு பாதிக்கும் என்பதை சர்க்கார் உணரவேண்டும்.

"இவைகளை யெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னால் எதிர்க்கட்சிகாரர்கள் மிகைப்படுத்திச் சொல்லுவதாக சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். இவ்விதம் சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் உண்மையை மறைத்து கூறுவதன் மூலம் தங்கள் சர்க்காரைப் பாதுகாப்பதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் அவர்கள் இப்படி உண்மையை மறைப்பதின் மூலம் தங்கள் நாட்டிற்கும் சர்க்காருக்கும் தீங்கு செய்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. இன்று சென்னை சர்க்காரே இந்த ராஜ்யம் மிகவும் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் மத்திய சர்க்கார் உதவியினால்தான் இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெருக்கடியை சமாளிக்கமுடியும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் பலர் பஞ்சம் இல்லை என்றும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் மிகைப்படுத்திச் சொல்லுகிறார்கள் என்றும் சொன்னால் மத்திய சர்க்கார் இந்த ராஜ்யத்தைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள், உண்மையில் சென்னை ராஜ்யத்தில் நெருக்கடி இல்லை. எதிர்க்கட்சிகாரர்கள் வேண்டுமென்றே சொல்லுகிறார்கள் என்றுதானே அவர்கள் கருதுவார்கள். எனவே இந்த ராஜ்யத்திற்கு உதவி தேவையில்லை என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லிவிடுவார்கள். எனவே சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்களே இது போல் உண்மையை மறுத்து பேசவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"இன்று இந்த சபையில் நாட்டில் பஞ்சமில்லை என்று சொல்லும் சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் தொகுதியில் சென்று மக்களிடத்தில் இவ்விதம் சொல்லுவார்களா என்று கேட்கிறேன். சென்ற வருடம் நில அடமான பாங்குகளுக்கும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கும் கொடுத்து வந்த லோனில் இந்த வருடம் 1½ கோடி ரூபாய் குறைத்து விட்டார்கள். விவசாயிகளுக்கு பெரிய அளவில் கஷ்டம் ஏற்பட்டிப்பதாக ஒப்புக்கொள்ளும் சர்க்கார் மேற்கொண்டு அதிக உதவி செய்வதை விட்டு இருப்பதிலும் குறைத்து விட்டதானது உண்மையில் இந்த சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு மிகப்பெரிய துரோகம் செய்ததாகிறது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தக்காவிக்கடன்களுக்காக சென்ற வருஷம் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு மனு செய்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் பெரும்பான்மையான விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைக்கவில்லை. காரணம் பணமில்லை. சென்ற வருடம் 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த பொழுதே இவ்வித நிலைமை என்றால் இந்த வருடம் 1½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கும் போது மேலும் நிலைமை எவ்வளவு மோசமாக இருக்கும் என்பதை இந்த சபை கவனிக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் இந்த சர்க்கார் தங்கள் செலவுக்கு எவ்வளவு வரிபோட முடியுமோ அவ்வளவு வரியும் மக்களின்மேல்

12-10 p.m.

[Sri K. T. Raju] [18th March 1953

போட்டாய்விட்டது. இனி எந்தவிதமான புதிய வரிகளும் போடுவதற்கு வழி கிடையாது. மத்திய சர்க்கார் சென்ற வருடத்தில் ராஜ்யங்களுக்கு உணவு மான்யமாக 21 கோடி ரூபாய் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அதையும் நிறுத்திவிட்டார்கள். இதனால் உணவுப்பொருள்களின் விலை 50 சத வீதம் உயர்ந்து விட்டது. இதனால் தொழிலாளர்களும் பொதுமக்களும் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உணவுப்பொருள்களுக்கு மான்யத்தை நிறுத்திவிட்ட மத்திய சர்க்கார் அதேசமயத்தில் சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளுக்கு மான்யமாக 4½ கோடிரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த சென்னை ராஜ்யம் பஞ்சத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையென்று ஒப்புக்கொள்ளும் மத்திய சர்க்கார் உடனடியாக பண உதவி செய்வதற்கு முன் வராமல் அசட்டையாக இருப்பது வருந்ததக்கது. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவி வரவேண்டும் என்று கேட்பதில் நமது மந்திரிகள் ஒரு சமயம் பின் வாங்கலாம். ஆனால் சர்க்கார் தரப்பிலிருக்கும் அதிகாரிகளிடம் இது விஷயத்தில் என் கடுமையாகச்சொல்லக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இது விஷயத்திலாவது எங்களோடு ஒத்துழைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இல்லை என்றால் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த நெருக்கடியை சமாளிக்க முடியாது என்பதையும் இந்த சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். சில வருடங்களுக்கு முன் கோயமுத்தூர் ஜில்லா உடுமலைபேட்டை தாலூகாவில் அமராவதி அணைக்கட்டு திட்டத்தை ஆரம்பிக்கப் போவதாகவும் அதற்கு விவசாயிகளும் சர்க்காருக்குப் பணஉதவி செய்யவேண்டும் என்று சென்னை சர்க்கார் கேட்டுக்கொண்டது. விவசாயிகளும் எப்படியாவது அணை கட்டினால் போதும் என்று கருதி தங்களிடத்தில் பணமில்லாவிட்டாலும் வட்டிக்குப் பணம் வாங்கி 6 லட்ச ரூபாய் சர்க்காரிடத்தில் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இது வரையிலும் அந்த திட்டத்தை ஆரம்பிக்கவில்லை. இந்த வருடத்திலாவது ஆரம்பிப்பார்கள் என்று விவசாயிகள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் இந்த வருடமும் விவசாயிகள் ஏமாற்றப்பட்டார்கள். சர்க்காரிடம் கொடுத்தபணத்திற்கு விவசாயிகள் தாங்கள் வாங்கிய நபர்களுக்கு வட்டி கொடுத்து வருகிறார்கள். இது உண்மையில் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளை மேலும் எந்த அளவுக்குபாதிக்கும் என்பதை சர்க்கார் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஒன்று திட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும், அல்லது அவர்களிடத்தில் வாங்கிய பணத்திற்கு வட்டி கொடுக்க வேண்டும். முடிந்தால் ஆறு லட்சரூபாயைத் திருப்பி அவர்களிடமே கொடுத்து விடவேண்டும்.

"இந்த அமராவதி திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதின் மூலம் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கமுடியும் கோவை ஜில்லாவிற்கு இதை ஒரு பஞ்ச நிவாரணவேலையாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த திட்டம் நிறைவேறினால் 17,000 ஏகர் நிலம் பாசனத்திற்கு வரும். அடிக்கடி பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்படும் கோவை ஜில்லா விவசாயிகளுக்கும் இது ஒரு உதவியாக இருக்கும்.

"இந்த சர்க்கார் மக்களை பாதுகாக்க இந்த குறைந்தபட்சம் திட்டத்தைகூட நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர மறுக்கிறது. பஞ்சத்தைப் போக்க தாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருவதாக வாயளவில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் போதாது. நடைமுறையில் காண்பிக்கவேண்டும் உடுமலைப்பேட்டையில் இன்று குடிதண்ணீருக்கு ஒரு குடம் ஒன்றுக்கு இரண்டு அணா கொடுக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் இங்கு குடி தண்ணீருக்கு மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த அமராவதி திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் குடிதண்ணீர் பஞ்சத்தையும் போக்கமுடியும்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரவெட்டு, இதனால் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் தொழிலாளர்கள் மட்டும் அல்ல. நாட்டின் உற்பத்தியும் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தர்மல் ஸ்டேஷன் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால் உடனேயே சர்க்கார் பணமில்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். பணமில்லை என்றே சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் போதாது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களையும், பொதுமக்களையும், உற்பத்தியையும் பாதிக்கும் இந்த பிரச்னையில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தவேண்டும். இந்த மின்சார

18th March 1953] [Sri K. T. Raju]

வெட்டு இந்த வருடம் மட்டுமல்ல. கடந்த பல வருடங்களாகவே இம்மாதிரியான நிலை தொடர்ந்து ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. நமது மின்சார நிலையங்கள் யாவும் மழையை நம்பி இருக்கிறது. மழை இல்லை என்றால் மின்சாரமில்லை. எனவே மேலும் இது போன்ற அபாயம் வருடாவருடம் வந்து கொண்டிருப்பதைத் தடுக்க தர்மல் ஸ்டேஷன் தேவை. இதற்கு மத்திய சர்க்காரிடமும், கடன் வாங்கியும் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டும். இன்று மில்லில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்கள் மின்சார வெட்டால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வாரத்தில் மூன்று தினங்களுக்குக்கூட வேலை யில்லை. இவர்கள் எப்படி தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தமுடியும், எனவே இவர்களுக்கு நஷ்டஈடாக பணம் கொடுத்தாகவேண்டும். இம்மாதிரி தொழில் நுணுக்கம் தெரிந்த தொழிலாளர்களைப் பட்டினியால் மடிய விடுவது நாட்டிற்குப் பெரிய ஆபத்து. ஆகையால் சர்க்காரும் மில்முதலாளிகளும் சேர்ந்து உடனடியாக இவர்களுக்கு நஷ்டஈடாகக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"இன்றைய தினம் மழை பெய்யாததால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்கு நாம் உதவி செய்தாகவேண்டும். அது அரசாங்கத்தின் கடமை. நாட்டை ஆள்வோரின் கடமையாகும். அரசாங்க மந்திரிகளாயினும் சரி, சட்டசபை அங்கத்தினர்களாயினும் சரி இதற்கு அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் பல இடங்களில் பல தொழிலாளர்கள் தங்கள் நியாயமான குறைகளை நிவர்த்தி செய்துக் கொள்வதற்காக கிளர்ச்சிகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை சமரசம் செய்து வைக்க நாங்கள் சென்றால் நாங்கள் கம்யூனிஸ்டுகள், அவர்களை நாங்கள் தான் தூண்டி விடுகிறோம் என்று எங்களுக்கு தடை விதிக்கிறார்கள். இந்த சர்க்கார் மிராசுதாரர்களுக்கு நஷ்டஈட்டை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கும் மில் முதலாளிகளின் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு அவர்களுடைய க்ஷேமத்தையும் பாதுகாக்க போலீஸ் படையை முன்னணியில் வைத்துக் கொண்டு முன்னுக்கு வருகிறதே தவிர நியாயமான குறைகளை, மக்களின் துன்பங்களை விவசாயிகளின் கஷ்டமான நிலையை நீக்கவோ, போக்கவோ, முன் வரவில்லை. எனவே இந்த நிலையில் சர்க்கார் கொள்கை சென்று கொண்டிருக்கும் பொழுது தொழிலாளர்களின் நன்மைகள் ஒரு பக்கத்தில் புறக்கணிக்கத்தான் படும் என்பதில் விந்தை எதுவுமில்லை. எப்படியாவது குறைந்த பட்சமாவது இவர்களின் குறைகளை நீக்க சர்க்கார் உடனடியாக முன் வந்தாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையேயுள்ள சுமுகமான உறவுநிலைமை நாளடைவில் பெரிதும் பாதிக்கப்படு மென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

"அடுத்த படியாக கஞ்சித்தொட்டிகளை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டு மென்றுதான் கஞ்சித்தொட்டிகளை ஆரம்பிக்கிறார்கள். எனது தொகுதியில் பஞ்ச நிலைமை அதிகமாக இருந்த கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் வசிக்கும் சித்தோடு என்ற கிராமத்தில் ஒரு கஞ்சித்தொட்டியை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடுகள் நடந்தது. திறப்பு விழா அன்று R. D. O. வராததன் காரணமாக அந்த கஞ்சித் தொட்டியை நான் திறந்து வைத்தேன். நான் திறந்து வைத்த முகூர்த்தமோ என்னவோ அதை 28 நாட்களிலேயே மூடிவிட்டார்கள். ஸ்டாக் இல்லாமல் மூடப்படவில்லை ரஷ்யாவிலிருந்து நமது நாட்டில் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்யும் பொருட்டு கோதுமையும் அரிசியும் செஞ்சிலுவை சங்கத்தின் மூலமாக நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்த தானியங்கள் இன்னும் மூன்று மாதத்துக்கு கைவசம் இருக்கிறது என்று கோவை ஜில்லா கலெக்டர் சொல்லியிருக்கிறார். இருப்பினும் அந்த சரக்குகளை எல்லாம் வேறு இடங்களுக்கு எடுத்துக் கொண்டு சென்று விட்டு இந்த கஞ்சித் தொட்டியை மூடி விட்டார்கள். இது நியாய மில்லை. இதைப்பற்றி நான் R. D. O. விடம் கேட்டபோது அவர் இது சர்க்கார் உத்தரவு என்று சொல்லி விட்டார். சர்க்கார் ஏன் இது மாதிரியாக செய்தது என்றுதான் எனக்கு இதுவரையிலும் தெரிய வில்லை. கஞ்சித்தொட்டிகளை ஏற்படுத்தும்போது ஐந்து மைல் விஸ்தீர்ணத்தில் தான்

[Sri K. T. Raju] [18th March 1953

வைக்கிறார்கள். நடக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்ற மக்கள் ஐந்து மைல் நடந்து சென்று கஞ்சித் தொட்டிக்கு போக வேண்டு மென்றால் அவர்கள் போக வர பத்து மைல்கள் நடக்க வேண்டும். ஆகவே கஞ்சித் தொட்டிக்கு நடந்து சென்று ஒரு வாய்க் கஞ்சியைக் குடிப்பதை விட பச்சைத் தண்ணீரையே குடித்து விட்டு மரத்தடியில் படுத்து மடிந்து விட அவர்கள் தயாராய் இருக்கிறார்கள். கஞ்சித் தொட்டிக்கு போவோர் எல்லாம் கர்ப்பிணிகள், குழந்தைகள், நெசவாளர்கள்தான். ஹரிஜனங்களை அங்கு அனுமதிப்பதில்லை கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் குறிப்பாக ஹரிஜனங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குடியானவர்களே அனுவு இல்லாமல் கஷ்ட படும் போது அந்த குடியானவர்களை அண்டிப் பிழைக்கும் இந்த ஹரி ஜனங்கள் நிலை எப்படி இருக்கும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கும் படி இந்த சபையில் உள்ளவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ரஷ்யாவிலிருந்து நமக்கு அனுப்பிய உணவுப் பொருள்களை கஞ்சியாகக் காய்ச்சிக் கொடுக்கக்கூட இந்த சர்க்காருக்கு முடியவில்லை.

"என்னுடைய தொகுதியில் பெரும்பான்மையானவர்கள் நெசவுத் தொழிலாளர்கள், துடும்பதி நசியனூர், கரஞ்சிக்கோவில், பெரிய வீரசங்கலி, ஆயிகவுண்டன் பாளையம் போன்ற கிராமங்களில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் வசிக்கும் இடங்களில் உடனடியாகக் கஞ்சித் தொட்டி வைக்கவேண்டும். இந்தக் கஞ்சித் தொட்டியில் ஹரிஜனங்களுக்கும் கஞ்சி கொடுக்க வேண்டும், பொதுவாக எனது தொகுதியில் பெரும் பான்மையான கிராமங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. பாசன வசதியுள்ள கிணறுகள் எல்லாம் இன்றைய தினம் வறண்டு கிடக்கின்றன. சிறுதண்ணீர் இருக்கும் தோட்டங்களுக்கு யாராவது தண்ணீருக்குச் சென்றால் அவர்கள் அனுமதிப்பதில்லை. காரணம் அவர்களுக்கே தண்ணீர் போதாமல் இருக்கும் பொழுது எப்படி மற்றவர்களை அவர்கள் அனுமதிப் பார்கள். எனவே இம்மாதிரி நிலையில் இருக்கும் அந்த கிராம மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க உடனடியான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும் படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"எனது தொகுதி. பெருந்துறை பிர்க்காவில் சுமார் 700 கிணறுகள் இருக்கின்றன. இவைகள் யாவும் தோட்டக் கிணறுகள். இப்பொழுது இவைகளில் தண்ணீர் கிடையாது. மூன்று அல்லது நான்கு முழம் கிணற்றை வெட்டினால் தண்ணீர் கிடைக்கும். அதனால் புஞ்சை தானியங்களைப் பயிர் செய்யலாம். ஒரு கிணறு வெட்ட குறைந்தது ரூ. 500 பிடிக்கும். உண்மையில் சர்க்கார் உணவுப் பஞ்சத்தைப் போக்க வேண்டும், விவசாயிகளுக்கு உதவ வேண்டும் என்பது உண்மையானால் இந்த விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக கிணறு வெட்ட பண உதவி செய்ய முன் வர வேண்டும்.

"இன்று விவசாயிகள் பெரிய கடன்காரர்களாகி அவர்களின் நிலங்கள் எல்லாம் லேவாதேவிக்காரர்கள் கையில் போய் விடக் கூடிய ஆபத்தான நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இந்த நிலங்களைப் பாதுகாக்க உடனடியாக ஒரு அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தக்காவிக்கடனுக்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் போதாது. மேற்கொண்டும் அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

"முடிவாக கிராமத்தில் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் புஞ்சை தானியங்களையாவது நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் விநியோகிக்க வேண்டும். இல்லா விட்டால் நூற்றுக் கணக்கான குடியானவர்கள் பட்டினியால் மடிய வேண்டிவரும்.

"இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

12–20 p.m. SRI K. S. LAKSHMIPATHI NAICKER :—"உதவிச் சபாநாயகர் அவர்களே; சபை முனபு வைக்கப்பட்டு இரண்டு நாளாக விவாதிக்கப் பட்டுவரும் வரவு செலவு திட்டத்தைப் பற்றி நான் செல்ல வார்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வரவு செலவு திட்டத்தை இன்றைய

18th March 1953] [Sri K. S. Lakshmipathi Naicker]

தினம் இந்த அரசாங்கம் சபை முன்பு வைத்திருக்கிறதென்றால், எந்த அரசாங்கம் பதவியில் இருந்தாலும் ராஜ்யத்தின் வரவு செலவு திட்டத்தை தயாரித்து சபை முன்பு வைத்து அதற்கு சபையின் அதிகாரத்தை வாங்கிக்கொண்டு பின்னர் தான் அந்த திட்டப்படி செலவு செய்யவேண்டுமென்பதே கொள்கை. அப்படியிருக்கும்பொழுது இப்பொழுது சபை முன்பு இருக்கும் வரவு செலவு திட்டத்தில் எந்த விஷயமும் ஆதரிப்பதற்கு இல்லையென்று பொதுவாக பல அங்கத்தினர்கள் ஒரேயடியாகக் குற்றத்தைத்தான் சாட்டினார்கள். குற்றங் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுவதற்காகத்தானே சபை முன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் வெறும் குற்றத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்காட்ட விரும்பவில்லை. சர்க்கார் இதை நீக்கி இந்தமாதிரியாகச் செலவு செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்குமென்று நான் சொல்லி, அதனால் உண்மையாகவே சரக்கார் அந்த யோசனைப்படி நடந்தால் பலன் உண்டாகும் வழியையும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்க வரவு செலவுகளைத் தயாரித்து அதை புஸ்தக ரூபத்தில் நிதிமந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது சமர்ப்பித்திருக்கிறார். இந்த பட்ஜெட்டில் சில குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன குறைபாடுகளை எடுத்துக் காட்டும்பொழுது சர்க்கார் அதை நீக்க முன்வர வேண்டுமே தவிர தங்களுக்கு உள்ள மெஜாரிட்டியைக் கொண்டு இதையே பாஸ் செய்துகொண்டு போவதென்றால் இப்பொழுது நாம் எல்லோரும் விவாதம் செய்வதில் எந்தவித்தமான அர்த்தமும் இல்லை. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக உண்மையை மறக்காமல் நியாயமானவற்றை உடனடியாக சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு அதை நடைமுறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். ஆனால் இந்த உண்மையான கண்ணோட்டத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு இது இன்றைய தினம் சட்டசபையின் முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று நாம் எல்லோரும் பார்க்கவேண்டும். சட்டசபையில் நடக்கும் விவாதங்களை சர்க்கார் நன்கு புரிந்துகொண்டு நடக்காமல் தங்கள் இஷ்டப்படியே எந்தக் காரியத்தையும் நடத்துவதென்றால் அதில் அர்த்த மயிலலை. ஆகவே சர்க்கார் அங்கத்தினர்கள் கூறும் யோசனையை எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்ற யோசனையுடன் கூடவே சில குறைபாடுகளை மாத்திரம் நான் எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டி அதற்காக பரிகாரத்தையும் கூற விரும்புகிறேன்.

"சர்க்காரின் அடிப்படை இன்றையதினம் எப்படியிருக்கிறதென்று நாம் பார்க்கவேண்டும். குறிப்பாக ஒரு கட்டடம் அழகாக நெடுநாள் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்றால் அந்தக் கட்டடத்தைக் கட்டும்பொழுது அதிக ஆழம் அஸ்திவாரம்போட்டு, கட்டடத்தைக் கட்டும்பொழுது நல்ல காரையையும், சிமட்டியையும் உபயோகித்துக் கட்டவேண்டும். பணம் செலவாகிறதே என்று பார்க்கக்கூடாது. அதேபோல அரசாங்கக் கட்டடத்தைக் கட்டவேண்டுமென்றால் அஸ்திவாரமே யில்லாது, நல்ல உரமிக்க செங்கலை உபயோகிக்காது, வேகாத கற்களைக்கொண்டு காரை சிமிட்டியின்றி கட்டிடத்தின்மேல் பலம் வாய்ந்த ஸ்ரீ ராஜகோபலாச்சாரியார் என்ற சிகரத்தை மாத்திரம் வைத்துவிட்டால் அரசாங்கம் நடந்துவிடுமென்று யாரும் கருதக்கூடாது. ஒரு நாள் இல்லாவிட்டால் ஒரு நாள் தகர்ந்தே போகும். ஆகவே கட்டடம் தகராமல் இருக்கவேண்டுமென்றால் அடிப்படை அஸ்திவாரமாகிய ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் நிலைமையையும், அரசாங்க கட்டடத்தின் கற்களாகிய அரசாங்க என். ஜி. ஒ.-க்களின் குறைபாடுகளையும் உடனடியாக நீக்க சர்க்கார் முன்வந்தாகவேண்டும். கிராம அதிகாரிகளிலிருந்து பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள் வரை அரசாங்கத்தின் கட்டடத்திற்கு அவசியமானவர்கள். உணவு தானியப்பொருளை உற்பத்தி செய்துகொண்டு வரக்கூடிய விவசாய மக்கள் தான் அரசாங்கக் கட்டடத்தின் தூண்கள். அவர்கள் எல்லோரும் நல்ல நிலைமையில் இருப்பார்களேயானால் அன்றைய தினம்தான் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறதென்று அர்த்தமாகும். அவர்கள் க்ஷேமமாக, ஊக்கமாக, உற்சாகமாக வாழ்வார்களேயானால் அன்றையதினமே அரசாங்கக் கட்டடத்தின் அஸ்திவாரம் பலமாக இருக்கிறதென்று அர்த்தமாகும். ஆனால் இப்படியாகப் பார்க்கப்போனால் இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலே கிராம

[Sri K. S. Lakshmipathi Naicker] [18th March 1953

அதிகாரியின் நலனைக்குறித்து எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யப்பட வில்லை. விவசாய மக்கள் இன்றைய தினம் பட்டினியால் செத்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள். கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் ஆட்சியில் யாரும் பட்டினி யால் செத்தார்கள் என்று பெயர் வரக்கூடாதென்று எண்ணி அரசாங்க அதிகாரிகள் இந்த உண்மையை அரசாங்கத்திற்கு தெரியப்படுத்தாமல் இருக்கலாம். ஆனால் பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியதுபோல கிராமப் புறங்களிலே மக்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அவர்க ளுடைய நிலைமையையெல்லாம் சர்க்கார் கொஞ்சம்கூட கவனிக்கவில்லை. அவர்களுடைய துன்பத்திற்கு அனுதாபம்கூட இந்த சர்க்கார் தெரிவித்துக் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. உண்மையிலேயே பல கிராமங்களில் ஜனங்கள் பட்டினியால் செத்துக் கொண்டு தானிருக்கிறார்கள். அதற்கு பதில் சொல்லும் போது தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறவர்களைப் பார்த்து படம் பிடித்து பட்டினியால் செத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லுவதாக சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் கிராமங்களில் சித்திரக் கற்பனை இருக்கிறது என்று சொல்லுவதாக இருக்கிறது. இவ்விதம் சொல்லும்படியாக கிராமங்களில் கிராம மக்களுக்கு சித்தரக் கற்பனை இருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். உண்மையாகவே நேரில் கொண்டுபோய் காண்பித்தாலும் அதை மறுக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை கிராமங்களில் போய் சொன்னால் உண்மையிலேயே விரும்பு வார்களா என்பதை யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். உண்மையிலேயே பேசும் போது சர்க்கார் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்கு அதிகமாக பணம் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு பசுவானது நல்ல பால் கரந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு ஆகாரம் போஷணை இல்லாமல் இருந்தால் அது எவ்வளவு நாட்களுக்குத் தான் நல்ல பால் கொடுக்கும். அவ்விதம் அதற்கு நல்ல ஆகாரம் போட்டு போஷணை செய்து வந்தால் தான் அது நல்ல பால் கொடுக்கும். அம்மாதிரி தான் விவசாயிகளுடைய உதவியும். இப்பொழுது நாலு கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த விவசாயிகளை உத்தேசித்து தான் அவர்கள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த விவசாயிகளுக்கு இது வரையில் ஒன்றும் செய்யவில்லை. எந்த விதமான நன்மையும் செய்யவில்லை. பசுவை போஷித்தால் தான் அதிகமான பால் கரக்கலாம். மேலும் மேலும் அவர்கள் மீது வரியை சுமத்திக்கொண்டே போனால் அவர்களால் தாங்க முடியாது. இந்த வரவு செலவை சமாளிக்க வேண்டும் என்று வரி போட்டுக்கொண்டே போனால் அவர்களால் தாங்க முடியாது. போஷணை இல்லாத பசுவைக் கரப்பது போலாகும். நமது வீட்டிற்கு ஒரு விருந்தாளி வந்தால் பசுவை போஷித்து வைத்திருந்தால்தான் அந்த விருந்தாளி வந்தவுடன் காப்பி பால் காக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் கொஞ்சம் கூட பால் கரக்க முடியாது. ஆகையால் இந்த பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது இந்த வரியை அவர்களுக்குப் போடாமல் மக்களுக்கு உபகாரம் செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

" அடுத்தபடியாக இப்பொழுது நகரங்களில் ஒடக்கூடிய பஸ் டிரான்ஸ் போர்ட்டை சர்க்கார் எடுத்து நடத்துகிறார்கள். எதற்காக என்றால் வருமா னத்தை உற்பத்தி செய்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கும் இந்த பட்ஜெட்டை சமாளிக்கவேண்டும் என்ற காரணத்தாலும் அவர்கள் அதை எடுத்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப் போலவே விவசாயிக ளுக்கு டிராக்டர்களும் இன்னும் மற்ற விவசாயக் கருவிகளும் வாங்கி வாட கைக்கு விட்டு வரலாம். அவைகளை அப்படி வாங்கி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற் கும், தாலூகா விற்கும் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம். அதன் மூல மாக சர்க்காருடைய வருமானத்தையும் அதிகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். இரண்டாவதாக பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டு பல வேலைக ளைச் செய்து வருகிறார்கள். அவ்விதம் செய்து வருவதில் ரோடுகளையும் அமைத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவ்விதம் அமைத்துக்கொண்டு வரும் ரோடுகளை பின்னாடிவரும் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகஸ்தர்கள் அவைகளை சரியாக கவனிப்பது இல்லை. அதற்கு பதிலாக சிறு சிறு குளங் களை மராமத்து செய்து அவைகளை தேக்கிக்கொண்டு வந்தால் விவசாயத் திற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அதிலிருந்து வருமானத்தைப் பெருக்கு வதற்கும் வழி இருக்கிறது. அதன் மூலம் அவர்களிடமிருந்து தண்ணீர்

18th March 1953] [Sri K. S. Lakshmipathi Naicker]

வரியை வசூலிக்கலாம். அவர்களும் மனமுவந்து கொடுப்பார்கள். ஆகவே டிராக்டர்களையும் பம்பு செட்டுகளையும் வாங்கி வாடகைக்கு விடுவதோடு வரிகளைக் கட்டி, குளங்களை சீர்படுத்தி, கரை போட்டு அவைகளின் மூலம் வருமானத்தை அதிகப்படுத்தலாம்.

" அடுத்தபடியாக இப்பொழுது கரை போடுவது (காண்டூர் பண்டு) என்ற விஷயம் நமது பட்ஜெட்டில் காணப்படுகிறது. இந்த காண்டூர் பண்டு வேலையை ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் பஞ்ச நிவாரண வேலையாக நடத்த வேண்டும். அநேகம் முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றி பேசவேண்டும் என்று வந்தேன். ஆனால் அவகாசம் குறைவாக இருப்பதால் சில முக்கியமான விஷயங்களை மட்டும் குறிப்பிடுகின்றன்.

" விவசாய டிபார்ட்மெண்டில் அதிகம் உற்பத்தி செய்வதற்காக டிமான்ஸ்ட்ரேஷன் purposes க்காக அதிகம் பணம் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அது ரொம்பவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு அடுத்ததாக உள்ள animal husbandry கால் நடை டிபார்ட்டுமெண்டை கொஞ்சம் சொல்லவேண்டும். இந்த இலாகாக்களை முற்றிலும் கவனிக்காமல் விடப்பட்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம் நாட்டில் கால் நடை அபிவிருத்தி அடைந்தால் தான் விவசாயம் முன்னுக்கு வரும். கால் நடைகளை கவனிக்காமல் புரக்கணித்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. ஏன்? கால் நடைகள் வோட்டுப் போடுவதாக இருந்தால் மெம்பர்கள் அவைகளைப் பற்றியும் பேசியிருப்பார்கள், அவைகளுக்கு வாய் பேச வசதியில்லை. இருந்த போதிலும் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்வம் அளிப்பதுபோல் கால் நடைகளையும் கவனிக்கவேண்டும். கால் நடை வைத்திருப்பவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவி அளிக்கவேண்டும். கால் நடைகளை விருத்தி செய்வதற்கு உபகாரம் செய்யவேண்டும். அதற்காக ஒரு விதப் பணமும் ஒதுக்கவில்லை. இன்றையதினம் கோழி வளர்ப்பைப் பற்றி பேசப்படுகிறது. கோழி பண்ணைவைத்து தனிப்பட்டவர்கள் கோழிகளை வளர்ப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார்-உபகாரம் கிடைப்பதில்லை. ஒரே ஒரு இடத்தில் உபகாரம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். காட்பாடியில் அமெரிக்கன் மிஷன் இதற்கு சலுகைகள் காட்டிக்கொண்டு வருகிறது. கிராம வேலைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் சலுகைகள் காட்டிக் கொண்டு வந்தால் உண்மையிலேயே நாம் விவசாயத்தை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும். இன்றைக்குப் பார்த்தால் ஒரு வித்தத்திலும் இந்த கால் நடைகளுக்கு சர்க்காருடைய உதவி கிடைக்கவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இதை கவனிக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

" கிராமங்களில் சில இடங்களில் ஆஸ்பத்திரிகளில் டாக்டர்கள் இல்லை. 12–30 p.m.
நமது நாடு க்ஷேமமாக மற்ற நாடுகளுடன் வாழவேண்டுமானால் மக்கள் நல்ல திடகாத்திரர்களாக இருக்கவேண்டும். அவர்களுடைய மனது நல்ல நிலையில் இருக்கவேண்டும். கவலை இல்லாமல் வாழவேண்டும். இப்பொழுது மக்களுக்கு வீடு இல்லை. உண்ண உணவு இல்லை. உடுக்க உடை இல்லை. அவர்களுக்குக் கவலைக்கு மேல் கவலைகளைப் புகுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நாளைய தினம் நமது தேசத்தை பாதுகாக்க யுத்தவீரர்கள் வேண்டும். நாடு இந்நிலையில் இருந்தால் யாரை எதற்கு எதிர் பார்க்க முடியும். இன்றையதினம் இளைஞர்களுடைய chest அளவு எந்த விதமாக இருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் நல்ல ஆரோக்யமுள்ளவர்களாக இல்லை. பலவீனமாகவிருக்கிறார்கள். அநேகம் கிராமங்களில் டாக்டர்களே இல்லாமல் ஆஸ்பத்திரிகள் சும்மா இருக்கின்றன. இப்பொழுது ஜில்லாக்களில் Van-கள் இருக்கின்றன. அவசரமாக வைத்தியம் செய்வதற்கு அங்கங்கே மருந்துகளைக் கொண்டுபோவதற்கு அவைகளை உபயோகப்படுத்தலாம். எந்தந்த இடங்களில் காலரா, பிளேக் கண்டிருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களுக்கு இந்த Van-கள் மூலமாக மருந்துகளைக் கொண்டுபோய் சிகிச்சை செய்யலாம். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இந்த Van-களைக் கொண்டுபோய் வைத்து அதில் ஒரு டாக்டரை அனுப்பிவைத்து சிகிச்சை செய்யலாம். இவ்விதம் ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் சென்று பிரயாணம் செய்து சிகிச்சை செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்யலாம். நகரங்களில் இருந்தால் அவர்களுக்கு

[Sri K. S. Lakshmipathi Naicker] [18th March 1953

வருமானம் வருகிறது என்பதால் டாக்டர்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்வதில்லை, அவர்கள் நகரங்களிலேயே இருந்துகொண்டு வருமானத்தை பெற்றுக்கொண்டு இந்த வான்கள் மூலமாக கிராமங்களுக்குச் சென்று சிகிச்சை செய்யலாம். காலை 6-மணிக்குப் புறப்பட்டு மாலை 6-மணிக்கு திரும்பி நகரங்களுக்கு வந்துவிடலாம். உண்மையிலேயே இப்பொழுது கிராமங்களில் பிரசவத்திற்கு வசதியே இல்லை. ஜனங்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காரால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான உதவியும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே நான் சொல்வதென்னவென்றால் ஒரு மோபைல் ஆஸ்பத்திரியை இந்த வருஷத்திலேயே ஆரம்பிப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். விளம்பரம் சம்பந்தமாக குறிப்பிடுகிறேன். விவசாயம் முன்னுக்கு வருவதற்கு demonstration மூலமாக செலவு செய்து சினிமாப் படங்கள் மூலமாக ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் விவசாயத்தைப் பற்றியும் கால்நடைகள் அபிவிருத்தி பற்றியும் விளம்பரம் செய்யலாம். அதற்காக ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் படங்களைக் காட்டவேண்டும். இப்பொழுது நகரங்களில் தான் கண காட்சிகள் நடை பெறுகின்றன. அவைகளை கிராமங்களில் நடத்த வேண்டும். இங்கு நடந்த ஒரு கண்காட்சியைப் பார்த்தேன். விவசாய டிபார்ட்டுமெண்டு கண்காட்சியில் சேர்ந்திருந்தார்கள். அதை நான் சுற்றிப் பார்த்து வரும்போது ஒரு இடத்தில் சில கோழிகள் இருந்தன. அவைகளுக்கு பெயர்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அவைகளில் ஒரு நாட்டுக்கோழிக்கு ஒரு புதுப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதைப்பற்றி கேட்டதற்கு தவறு தலாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இவ்வித கண்காட்சிகளைப் பார்க்கும்போது வருத்தப்பட முடியாமலிருக்க முடியவில்லை. ஆகவே இம்மாதிரியான கண காட்சிகளை நகரங்களில் நடத்தாமல் கிராமங்களில் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.''

* Sri A. RAMACHANDRA REDDIAR :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் பட்ஜெட்டை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் பாசன வசதி அதிகமாக இல்லாததை கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும், சாத்தூர் அணைக்கட்டு வேலையை சர்க்கார் உடனடியாக ஆரம்பித்து முடித்து, இதிலிருந்து திருவண்ணாமலை முனிசிபாலிடிக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேணுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"சென்ற சில வருஷங்களாக மழையின்மையால் கஷ்டப்படும் குடியானவர்களுக்கு வரிவஜா செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 100 ரூபாய்க்கு மேல் தீர்வை கட்டுகிறவர்களுக்கு வரிவஜா இல்லை என்று போர்ட் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டரை திருத்தி இருப்பது அரசியல் அமைப்பில் அடிப்படையான உறிமையை பரிப்பதாகும். இந்த திருத்த ஆர்டரை ரத்து செய்து பழயபடியே வரிவஜா செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"5 ஏக்கருக்கு மேல் நஞ்சையும், 15 ஏக்கருக்கு மேல் புஞ்சையும் இருப்பவர்களுக்கு ஆயில் எஞ்சின்கள் கொடுப்பதில்லை என்று சர்க்கார் முடிவு செய்து இருக்கிறது. இவர்களுக்கு வசதி அளிப்பதற்கு வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இருப்பதைப்போல் எஞ்சின்கள் கொடுத்துதவ கூட்டுறவு சங்கங்களை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் வைத்துதவி செய்ய வேண்டும்.

"கூட்டுறவு பிரதம நில அடமான பாங்கிகளில் கடன் விண்ணப்பங்கள் ஏராளமாக பைசலாகாமல் குவிந்து கிடப்பதால் இன்னும் 7 கூட்டுறவு சப்-ரிஜிஸ்தரார்களை கொடுத்துதவவேண்டும்.

"திருவண்ணாமலை தாலூக்காவில் 4 பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் இருக்கின்றன. இவைகளில் கொத்தந்த வாடியிலும், வேட்டவலத்திலும் ஐந்து மாதங்களாக டாக்டர்கள் இல்லை. உடனடியாக டாக்டர்களை நியமிக்க வேண்டும். நாத்தாம்பூண்டியில் டாக்டர் சரிவர கவனிப்பதில்லை என்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

18th March 1953] [Sri A. Ramachandra Reddiar]

"கிராமங்களில் புறம்போக்கிலுள்ள மரங்களை வெட்டாமல் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வைக்கக்கூடாது என்னுடைய சொந்த மரங்களை இராக்காலங்களில் ஏழை ஜனங்கள் வெட்டி விறகாக்கி விற்று ஜீவனம் செய்தார்கள். கூடுமானவரையில் புறம்போக்கிலுள்ள மரங்களை, அவைகளின் பக்கங்களிலுள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு மரம் பட்டா செய்வதுதான் நல்ல முறை.

"காடுகளை பஞ்சாயத்துக்கள் சரியாய் நிர்வாகம் செய்யவில்லை என்று சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு பஞ்சாயத்துக்களே மேல் என்னும் அளவுக்கு ஆகிவிட்டது. வெள்ளாடுகள் ஏராளமாக காடுகளில் மேய்கின்றார்கள். மாதம் 1-க்கு ஆடு 1-க்கு 4 அணா வீதம், வாச்சா, கார்டு ரேஞ்சர்களுக்கு மாமூலாக வசூலிக்கொண்டு வருகிறது.

"வெள்ளாடு வளர்ப்பவர்களின் புள்ளி விவரங்கள், ஒவ்வொரு வரும் எவ்வளவு ஆடுகள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும், வளர்க்கும் ஆடுகளுக்கு ஜீவனத்திற்காக என்ன ஏற்பாடு செய்து வைத்துக்கொண்டு வளர்க்கிறார்கள் என்றும் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

"மாகாணத்தை 5 பிரிவுகளாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு பிரிவிலிருந்தும் மற்றொரு பிரிவுக்கு உணவு தானியங்கள் போகக்கூடாதென இருக்கும் உத்திரவை ரத்து செய்து மாகாணம் பூராவும் போகவேண்டுமென சர்க்கார் தைரியமாக முடிவு செய்யவேண்டும்.

"மாலை 7-மணிக்கு மேல் உணவு தானியங்களை எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடாதென்றிருந்த, உத்தரவை மீறி எடுத்துச் செல்வதுசர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. இதைத் தடுக்க சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

"மின்சார வெட்டினால் வேலை செய்ய முடியாமல் இருப்பவர்களுக்கு ஆயில் எஞ்சின்கள் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று சர்க்கார் உத்தரவு செய்திருக்கிறார்கள். இதை அனுசரித்து அனுமதி கோரியவர்களுக்கு எஞ்சினைத் தனிக் கட்டடத்தில் வைக்கவேண்டுமென்று Factory Inspector உத்திரவு செய்திருக்கிறார். அப்படி இல்லாவிட்டால் தற்காலிகமாக ஒரு வருஷத்திற்கு சில கண்டிஷன்களின் பேரில் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். தனிக்கட்டடத்தில் இஞ்சின்களை வைப்பதற்கு வேறு ஹல்லர், எக்ஸ்பெல்லர், டெகார்டிகேடர் வைக்கவேண்டும். ஆகவே ஒரே கட்டடத்திலேயே இஞ்சின்களையும் வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும்.

"வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் மணிலா விதையே அற்றுப் போய்விட்டபடியால் சர்க்கார் சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னமே தெரிவித்திருக்கிறேன். நான் தெரிவித்த பொழுது மணிலாப்பயிர் விலை பாரம் 1-க்கு ரூ. 120, ரூ. 130 ஆக இருந்தது. இப்பொழுது ரூ. 200 ஆகிவிட்டது. குறைந்தது 50,000 மூட்டை காயாவது சர்க்கார் வாங்கித்தரவேண்டும். 12-40 p.m.

"கிராமாந்திரங்களிலிருந்து முனிசிபல் எல்லைக்குள் போகும் வண்டிகளுக்கு முனிசிபல் ரோடுகளை உபயோகப்படுத்துவதற்கு 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை வரி வசூலிக்கும்படி இருக்கும் 1947-ம் வருஷத்து சர்க்கார் உத்திரவை ரத்து செய்யவேண்டும்.

"கிராமாந்திரங்களிலிருந்து நகரங்களுக்கு போகும் வண்டி ஒன்றுக்கு நாளொன்றுக்கு இரண்டரை அணாக்கள் வீதம் சுங்கம் முனிசிபாலிடியில் வசூலிக்கிறார்கள். அனேகமாக எந்த நகரத்திலும் வண்டி மேடுகள் கிடையாது. வண்டிகள் தங்க வசதிகள் செய்து கொடுக்காமல் சுங்கம் வசூல் செய்யும் வழக்கத்தைத் தடுக்கவேண்டும்.

"பஸ் ரூட்டுகளை, ரீஜனல் டிரான்ஸ்போர்ட் அதாரடி வழங்குவதில், C.R.T.B., கவர்ன்மெண்ட், ஹை கோர்ட்களில் எவ்விதமான முடிவுகள் அப்பீலில் செய்யப்பட்டன என்னும் புள்ளி விவரங்களை இந்த மந்திரி சபை பதவி ஏற்ற பிறகு வழங்கப்பட்டிருக்கும் ரூட்டுகளிலிருந்து, பரிசீலனை

చేయ్తు, బస్‌రూట్లుకలో వచ్చుకువతకు నిర్ణయమాన కొలంకయ్యి వకుక్క వేణ్డుం. బస్ ఆపరేటర్లకు బస్ రూట్లుకలో విరుపతై తడుక్క వేణ్డుం.

"S.S.L.C. పరీక్షకు 4 తడవైక్కు మేల్ పోకక్కూడాదెన్రుం సార్కార్ ఉత్తిరవినాల్ పాతిక్కప్పడువతాక పల పెత్రోర్కళ్ ఎన్ననిడం పుకార్ చెయ్తిరుప్పతాల్ ఇన్ద సార్కార్ అన్ద ఉత్తిరవై రత్తు చెయ్య వేణ్డుమాయ్ కేట్టుక్ కొళ్ళుకిరేన్.

"జిల్లా పోర్టుకలిల్ ఉయర్తర పాటశాలైకళ్ వైక్కుం పొళుతు, ఒరే పిర్కాకవిల్ ఇరణ్డు, మూన్ర్ర పాటశాలైకళ్ వైత్తు పల పిర్కాక్కళిల్ వైక్కామలే ఇరుప్పతై కవనిత్తు సార్కార్ జిల్లా పోర్టుకళై ఒవ్వొరు పిర్కావుక్కుం ఒన్ర ఉయర్తర పాటశాలైయైయావతు అమైక్కుంపడి ఏర్పాటు చెయ్య వేణ్డుమాయ్ కేట్టుక్కొళ్ళుకిరేన్.

"సార్కార్ చెన్నై కూట్టురవు మత్తియ నిల అడమాన పాంకిక్కు, రూపాయ్ ఐన్దు లక్షుం కొడుత్తు పంచత్తినాలుం, మళైయిన్మైయినాలుం కష్టప్పడుం పిరతమ పాంకిక్కళిన్ అన్కత్తినర్కళిన్ తవణైత్ తొకైయై చెలుత్త ముడియాతవర్కళుక్కు ఉతవి అళిత్తిరుక్కిర్రార్కళ్."

* SRI M. LAKSHMANASWAMI :—"ఉపాధ్యక్షా, ఈ ప్రభుత్వం అధికారంలోనికి వచ్చినప్పటినుండి ఈ రాష్ట్రాన్ని సమతాదృష్టితో పరిపాలించుతున్నామని చెబుతున్నారు. ఆంధ్ర ప్రజా ప్రతినిధులమైన మేము ప్రభుత్వవాదనను అంగీకరించుటలేదు. మా ప్రజల అనుమానాలుగాని, మాఅభిప్రాయాలుగాని సహేతుకమైనవో కాదో యీ సభ పరిశీలించవలసిన అవసరమున్నది. ఒక వ్యక్తియొక్కగాని, పార్టీయొక్కగాని, ప్రభుత్వముయొక్కగాని నిజాయితీ మాటలనుబట్టి నిర్ణయింపబడదు. పెప్పే మాటలకు, చేసేపనులకు ఉండేసంబంధాన్నిబట్టే నిర్ణయం జరుగుతుంది. ఈ ప్రభుత్వ ప్రకటనల నిజాయితీని తెలుసుకొనుటకు యీబడ్జెటుపంతను జాగ్రత్తగా పరిశీలనచేస్తే సరిపోతుంది. నాకు యిచ్చిన టైములో మొత్తం పరిశీలనకు అవకాశంలేదు. అందు చేత కొన్ని ముఖ్యవిషయాలు పరిశీలనకు తీసుకుంటాం.

"మొదట యూనివర్సిటీలకు యిచ్చిన గ్రాంట్సు తీసుకొందాం. 1953-54 బడ్జెటులో మద్రాసు యూనివర్సిటీకు రూ 8,01,500 కు ప్రత్యేకించబడింది. అన్నామలేవిశ్వవిద్యాలయానికి రూ 8,26,500 లు ప్రత్యేకించబడింది. ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయానికి రూ 3,90,400 లు మాత్రమే ప్రత్యేకించబడింది ఈ విధంగా ప్రత్యేకించడం సరియైనదేనా? ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయానికి విప్రాతిపదికమీద యింత తక్కువ మొత్తం ప్రత్యేకించారు. ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయాన్నిగురించి యీమధ్య పత్రికలలో పడుతున్న వార్తలనుబట్టి యూనివర్సిటీకి నష్టంవచ్చేస్తుందని, సకాలంలో తగినంతగా ప్రభుత్వసహాయం లేనట్లైతే కొన్ని డిపార్టుమెంటులు ఎత్తివేయవలసి వస్తుందని తెలుస్తోంది. ఈ పరిస్థితులలో యింతతక్కువ మొత్తం కేటాయించడం మాఅనుమానాలు యథార్థమని, మాఆరోపణలు న్యాయమైనవని రుజువు చేయడం లేదా?

"తరువాత ఎలెక్ట్రిసిటీ విషయంమీద్దాం. ఆంధ్రదేశంలో ఎలెక్ట్రిసిటీని విస్తృతపరచే స్కీములు ఆపు చేసినందు ఆందోళన బయలుదేరితే అందుకు సమాధానంగా ముఖ్యమంత్రి రాజగోపాలాచారిగారు తమిళనాడులోకూడ యీ స్కీములు ఆంతకు పూర్వమే ఆపివేయబడినాయని, ఆంధ్రదేశానికి ప్రత్యేకంగా అన్యాయం జరుగలేదని సెలవిచ్చారు. కాని ముఖ్యమంత్రిగారు చెప్పినవిషయం యథార్థంగాదని జరిగిన వాస్తవాన్నిబట్టి బోధపడుతుంది. 1952-53 బడ్జెటులో ఎలెక్ట్రిసిటీ పద్దుక్రింద ఉన్న మొత్తాలు చూద్దాం. 1952-53 బడ్జెటులో అవశిష్ట మద్రాసు రాష్ట్రానికి

18th March 1953] [Sri M. Lakshmanaswami]

రూ 443.29 లక్షలు ప్రత్యేకించడం జరిగింది. కాని రివైజ్‌డు ఎస్టిమేట్‌లో 499.16 లక్షలకు పెంచారు. అంటే, బడ్జెట్‌లో ప్రత్యేకించిన దానికి రూ 55.87 లక్షలు పెంచారు. ఆంధ్రదేశానికి బడ్జెట్‌లో ప్రత్యేకించిన మొత్తం రూ 356.71 లక్షలు. రివైజ్‌డు ఎస్టిమేట్‌లో రూ 300.84 లకు తగ్గించారు. అంటే 55.87 లక్షలు తగ్గించబడిందన్నమాట. బడ్జెట్‌లో ప్రత్యేకించిన మొత్తానికి, ఖర్చుచేసిన మొత్తానికి యిరుప్రాంతాలకు తేడా రూ 111.74 లక్షలు ఉంటుందనే విషయం గమనార్హం. ఈ విధమైన సూత్రాలతో పరిపాలనసాగినంతకాలం ప్రభుత్వాన్ని అనుమానించక తప్పదు.

"నేను చెప్పదలచిన మూడవ ముఖ్యవిషయం కృష్ణ ఆనకట్టనుగురించి ఈ ప్రభుత్వం అధికారంలోనికి వచ్చిన తదుపరి కృష్ణ ఆనకట్టకు రెండుసార్లు ప్రమాదం జరిగింది. 1952 మే నెలలో ఒకసారి, 1952 సెప్టెంబరులో మరొకసారి ఆనకట్టకు ప్రమాదం జరిగింది. ఆనకట్టకు ప్రమాదం సంభవించేందుకు మరమ్మతులు చేయించడం, రెగ్యులేటరు నిర్మించటమనేవి ప్రభుత్వం చేయవలసిన పనులు. కాని యీ విషయంలో ప్రభుత్వం తనబాధ్యత నిర్వహించలేదని చెప్పవలసియున్నది. ఆనకట్ట ప్రమాదాన్ని గురించి విచారించేందుకు ప్రభుత్వం ఒక ఎంక్వయిరీ కమిటీని వేయడం, 1952 డిసంబరు శాసనసభ సమావేశంలో ఆ కమిటీ యిచ్చిన రిపోర్టు సభ్యులందరికీ అందజేయడం జరిగింది. ఆ రిపోర్టులో ఉన్న కొన్ని అంశాలు సభవారికి గుర్తుచేస్తాను. రిపోర్టులో రెండవపేజీ మొదటిపేరలో యిలాఉంది— 12-50 p.m.

'The plans prepared in connexion with the repairs to the first apron show that there were in all 11 scours of which one was perhaps a minor one and most of the others were of major importance. Some of the scours were as deep as 14 feet below the surface which itself is 3 feet lower than the crest of the anicut. This information was not furnished to the Chief Engineer.'

"దీనినిబట్టి ఆనకట్టకు పడిన పది గండ్లు సామాన్యమైనవి కావని, ప్రమాదకరమైనవని బోధపడుతుంది. రిపోర్టు మొత్తంతా జాగ్రత్తగా పరిశీలించితే ఆనకట్టనుగురించి ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యంచేసిందని స్పష్టమవుతుంది. అందులో సూచనలనుబట్టి ఆనకట్ట ప్రమాదానికి ప్రభుత్వమే బాధ్యత వహించవలసియుంటుందని చెప్పవలసియుంది. ఈ రిపోర్టులో ఆనకట్ట ప్రమాదానికి వ్యక్తిగతంగా బాధ్యత వహించవలసింది ఎవరూ అనే పరిశీలనలో కమిటీ తప్పుచేసిందని నా అభిప్రాయం. మే నెలలో గండ్లుపడి మరమ్మతులు జరిగిన తదుపరి ఆనాడు చీఫ్ యింజనీయరుగా ఉన్న వెంకటాచారిగారు తనికీచేసి మరమ్మతులు సవ్యనుగానే ఉన్నాయని రిమార్కులు వ్రాసి వెళ్లారు. ఆవిషయం రిపోర్టులో లేదు. కాని బాధ్యత కొంతమంది చిన్న ఉద్యోగులమీద నెట్టబడింది." ఈ విధంగా చేయడం సరిగాలేదు. రిపోర్టులో చీఫ్ యింజనీయరుకి ఏమీ తెలియజేయబడలేదనడం వాస్తవాన్నికప్పిపెట్టటం మాత్రమే అవుతుంది. ప్రాధాన్యంతోపాటు చీఫ్ యింజనీయరుకూడా ఆనకట్ట ప్రమాదానికి బాధ్యత వహించవలసియున్నది. ఆయనకు విభాధ్యత లేనట్లయితే ఆయన రాజీనామా యివ్వవలసిన అవసరం ఏమిటచ్చిందో వివరిస్తారా?

"ఆనకట్ట ఎంక్వయిరీ కమిటీ రిపోర్టు వెలువడి చాలాకాలమయింది. రెగ్యులేటరుని గురించికూడ చాలకాలం క్రితమే ప్రభుత్వానికి ప్లానులు వచ్చాయి. ప్రభుత్వం యిప్పటి వఱకు వాటిని ఆమోదించి అమలు పరచేందుకు ప్రయత్నించలేదు. కాని యీమధ్య ప్రభుత్వం 1953 వ సం॥ మార్చి 12 వ తేదీన ఒక ప్రకటన చేసింది. ఆ ప్రకటనలో—

'To say that the Central Government had agreed to the scheme and to contribute towards its cost and that the State Government have deliberately refused to sanction the scheme and execute it is mischievous.'

[Sri M. Lakshmanaswami] [18th March 1953

"అని చెబుతోంది. రాష్ట్రప్రభుత్వం యీవిధంగా ప్రకటిస్తూ యీవేసంగిలో పని ప్రారంభింపబడుతుందనే హామీ ఏమైనా యిచ్చిందా అంటే అది మాత్రంలేదు. అంతేగాక యీసంవత్సరం బడ్జెట్‌లో మరమ్మతులకుగాని, రెగ్యులేటరుకుగాని ఒక్క దమ్మిడీకూడ ప్రత్యేకించలేదు. ఈ పని ఒక సీజనులో చేయవలసినదికదా? సీజను దాటిపోయిన తదుపరి చేయగలిగింది లేదుకదా? రాష్ట్రప్రభుత్వంమీద కేంద్ర ప్రభుత్వం, కేంద్రప్రభుత్వంమీద రాష్ట్రప్రభుత్వం బాధ్యత పెడుతున్నాయి. ఆంధ్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తరఫున మున్ముందు శ్రీ సంజీవ రెడ్డిగారు, శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారి మీద బాధ్యత పెట్టవచ్చు. ఈ విధంగా ఒకరిమీద ఒకరు పెట్టుతో ప్లానులు, ఎస్టిమేట్లను గురించి ప్రజలకు చెప్పడంవల్ల ప్రయోజనములేదు. మా ప్రజలకు కావలసినది పనిమాత్రమే. ఈ రెగ్యులేటరు లేకుండా ఆనకట్ట కాపాడటానికి మరొకమార్గ మున్నదా? ఆనకట్ట ఎంక్వయరీ కమిటీ రిపోర్టు 4 వ పేజీ 2 వ పేరాలో యిలా చెప్పబడింది—

'The ayacut of the Krishna eastern and western deltas originally was in the neighbourhood of 5·80 lakhs of acres, while it is now about 11 lakhs of acres.'

"దీని సారాంశ మేమిటి? ఈ నాడు ఆయకట్టులో ఉన్న భూమంతా సాగు చేశేందుకు మామూలు నీటిమట్టం సరిపోదు. ఆనకట్టపైన 7.5' నీరు నిలబడితే మాత్రమే యీనాడు ఆయకట్టులోఉన్న 11 లక్షల ఎకరాలు సాగుఅవుతుంది. ఈ విధంగా నీరు నిలబెట్టితే ఆనకట్టకు ప్రమాదం జరుగవచ్చు. ఇలాంటి పరిస్థితులలో రెగ్యులేటరు తప్ప మరొకమార్గంలేదు. ఇంజనీయర్లు ప్రభుత్వానికి యిందుకు భిన్నమైన సలహా ఏమైనా యిచ్చారా? మీరు యిప్పుడు మరమ్మతు చేస్తున్నది మొత్తం ఆనకట్ట పొడవులో 1/3 వంతు మాత్రమే. మిగిలిన రెండు వంతులలో గండ్లుపడవనే హామీ ఏమైనా ఉన్నదా? మీయింజనీయరులు అలాంటి హామీ ఏమైనా యిచ్చి యున్నారా?

"క్రిష్ణ ఆనకట్టకింద ప్రభుత్వానికి యిప్పటికీ 13 కోట్ల రూపాయలు లాభం వచ్చింది. అంతేగాక నేటివరకు మద్రాసు రాష్ట్రాని కంతకు తిండిపెడుతోంది. మున్ముందు ఆంధ్ర ప్రజలకు తిండిపెట్టవలసినది యీ ఆనకట్టే. అలాంటి ఆనకట్టను గురించి జాగ్రత్త తీసుకోవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వానికి లేదా? రాజగోపాలాచారిగారు కాంగ్రెసు కార్యవర్గం సమావేశానికి ఢిల్లీ వెళ్లినప్పుడు కేంద్రంతో యీ విషయంకూడ మాట్లాడి వచ్చినట్లయితే బాగుండేదికదా? లోయరు భవానీ ప్రాజెక్టు అనుకున్న కాలానికంటే రెండు సంవత్సరాలముందు పూర్తిఅయిందని పత్రికలలో వచ్చిన వార్తలనుబట్టి మనకు తెలుస్తోంది. రెగ్యులేటరునిగురించి ప్రభుత్వాన్ని అనుమానించుటలో తప్పేమీ కనిపించుటలేదు. ఈ రెగ్యులేటరు ప్రపోజలు యీనాటిది కాదు. ఎంక్వయరీ కమిటీ రిపోర్టు 11 వ పేజీ 3 వ పేరాలో యిలా ఉంది—

'A proposal for regulator and bridge was first submitted to Government in Irrigation Chief Engineer's letter No. 121/37-c—1, dated 16th January 1937.'

ఇంతకాలంగా యీ స్కీము మూలబడటాన్ని బట్టి ప్రభుత్వం ఎంతగా ఉపేక్ష వహించుతోందో స్పష్టమవుతోంది.

"ప్రభుత్వం అన్ని విర్వాటులు పూర్తిచేసి యీ నెలాఖరులోపల రెగ్యులేటరు పని ప్రారంభించాలి. ఇందుకు అవసరమైన మొత్తం ప్రత్యేకించాలి. ఇప్పుడు వెంటనే పనిచేయకపోతే సీజనుదాటి పోతుంది. బడ్జెట్ సమావేశం పూర్తిఅయ్యి శాసనసభ విమర్శనుండి ప్రభుత్వం తప్పుకున్న తరువాత యీపని చేస్తారనే నమ్మకం నాకు

18th March 1953] [Sri M. Lakshmanaswami]

കലഗടംലേദ്. ഈ സമസ്യ വേനുകരു നെട്ടലം ചാലാ ചാരുണമൈവിധയം ക്രിപ്പാനീര ജാസുലംദരി ആഗ്രഹാനികി പ്രഭുത്വം ഗരിഗാവലസിസ്തുംദി. പദുനൊകംടു ലക്ഷല ഏകര�ലു ബീദുപടിപോകുംടാ കാപാഡാലി. ആംധ്ര പ്രജലു തിംടികി തിരിപടുമ്പുകുംടാ ദൂഡാലി. കേംദ്രംമീദ രാഷ്ട്രം, രാഷ്ട്രംമീദ രാജീയേ പ്രഭുത്വം ബാധ്യത പെടിതേ ലാഭംലേദു. അധികാരംലോഉന്ന പാർട്ടിയേ യീബാധ്യത വഹിംചവലസി വസ്തുംദി. വെംടനേ കദലി പനിചേയംഡി.

"തരുവാത പംചായതീ എന്നികലനു ഗുരിംചി കൊംതചെബുതാനു. പംചായതീ എന്നികലു ബഹിരംഗംഗാ ജരുഗുടവല്ല അവസീതി, ലംചഗൊംഡിതനം എക്കുവൈനായി. ഗ്രാമാലലോ കക്ഷലു പെരഗടാനികി അവകാശം ഏർപ്പുംദി. അംദുചേത പ്രഭുത്വം ഗർവപഡ തഗിനദി ഏമീലേദു. നാ നിയോജകവർഗംലോ ചോരഗുഡി അനേ ഗ്രാമംലോ പംചായതീ എന്നികലു ജരിഗിനായി. ആയെന്നികലലോ ഒക പദവിന്നി ഗെലിപിംചേംദുകു ഗന്നവരം ഡെപ്യൂട്ടി പംചായതീ ആഫീസരുതോ ഒക ഒപംബഡിക കുദിരിംദി. ഇദ്ദരു സഭ്യലനു, പംചായതീ പ്രെസിഡെംടുനു ഓട്ടു എക്കുവനേനി ആഫീസരു ഗെലിപിംചവലസിയുന്നദി. അംദുകുഗാനു ആഫീസരികി രെംഡുവേലു ലംചം യിവ്വബഡിംദി. കാനി ആഫീസരു ഓട്ടു കലുപുടദ്വാരാ യിദ്ദരു സഭ്യലനു മാത്രമേ ഗെലിപിംചഗലിഗാദു. എന്നി ഓട്ടു കലിപിനാ പ്രെസിഡെംടു ഗെലുവലേദു. അംദുമീദട ലംചം യിച്ചിന ഗ്രൂപു ആഫീസയിനി ഗദിലോ പെട്ടി ബംധിംചാരു. ചിവരികു ഹൈക്കോർട്ടുലോ കാംഗ്രെസുവാരുഗാഉന്ന യലമംചി രാമമോഹന രാവു ദ്വാരാ രാജീരിംഗി. ഇദ്ദരു സഭ്യലനു ഗെലിപിംചിനംദുകു ഒക വെയ്യി രൂപായലു ആഫീസരുകു യിച്ചുവല്ലു, രെംഡവ വെയ്യി ആഫീസരു തിരിഗി യിച്ചുവല്ലു കരിപ്പാകാരം ജരുഗിംദി. ഇലാംടി അവസീതി പനുലു എക്കുവജരുഗുതുന്നായി. നേനു സഭ്യലകു യിംകനു യിടുവംടി വിഷയാലു അനേകം ചെപ്പവലസിയുന്നദി. കാനി സമയം ലേനംദു വല്ല യിംതടതോ വിരമിസ്തുന്നാനു."

* SRI E. T. KUNHAN:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, ഇന്ന് ഈ 1 p.m.
സഭയുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ ബഡ്ജറ്റ് മലബാറിനെ തീരെ അവഗണിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറാണെന്ന് പലരും സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ആ അഭിപ്രായത്തോട് ഞാൻ പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുന്നു. മലബാറിലെ മക്കൾക്കു മഴയ്ക്കുള്ള കാരണം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് ഇവിടെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്മേളനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സാർ, മലബാറിൽ ജലസേചന പദ്ധതികൾ അവിടത്തെ കൃഷിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നു എന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ എൻ. ഗോപാല മേനോൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ പദ്ധതികൾ കുറേക്കൂടെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി കാണുന്നില്ല. അതു കാണാത്തതിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു. സാർ, പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ മാന്നൂർ കായലിൽ നിന്ന് പൂമ്പുഴ്ന്ന കണ്ടാമ്പാർ റോഡിന് ഒരു അണക്കെട്ട് കെട്ടുകയാണെങ്കിൽ അമ്പതിനായിരം പറ നെല്ല് ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പദ്ധതി ആയിരിക്കും അത്. ഈ പദ്ധതി നടപ്പിൽ വരുത്തണം എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മെമ്മോറാണ്ടങ്ങളും നിവേദനങ്ങളും സമർപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിട്ട് ഏഴരവർഷം അഞ്ചു കൊല്ലത്തോളമായി. ഇതുവരേയും ഈ പദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ച് ഗവർമ്മേണ്ട് യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇതു മനുഷ്യരുടെ കാണ്ടാമ്പാർ കിൽ ചിറക്കലും എന്ന സ്ഥലത്തുകൂടി കിഴക്കെ പുഴയിൽനിന്നു ഒരു തോടു വെട്ടുകയാണെങ്കിൽ 800 ഏക്രയോളം കൃഷി ഉണ്ടാക്കത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും. ഈ പദ്ധതിയും ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നില്ല. അതുപോലെതന്നെ പൊന്നാനിയിൽനിന്ന് തിരൂരിലേക്കു പോകുന്ന വഴിക്ക് മംഗലം എന്ന സ്ഥലത്ത് ഒരു അണക്കെട്ട് കെട്ടുവാൻ അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ ഗവർമ്മേണ്ടിന് മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ പദ്ധതിക്ക് വേണ്ടിയും ഗവർമ്മേണ്ട് ഇതേവരയായി യാതൊരു നടപടിയും എടുത്തിട്ടില്ല. പൊന്നാനി താലൂക്കിലേക്ക് ജലസേചന പദ്ധതികൾക്കുവേണ്ടി ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളത് 500 ക. യാണ്. മേൽ പറഞ്ഞ ജലസേചനപദ്ധതികളെല്ലാം നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ അവിടെ

[Sri E. T. Kunhan] [18th March 1953

കൃഷിയെ ഉണക്കത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയും. കൂടുതൽ ഭക്ഷ്യോല്പാദനം ഉണ്ടാക്കാവുന്നതുമാണ്. ഇതൊന്നും ഗവമേണ്ടു് ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന മാത്രമല്ല അവിടെ വിളഉണക്കം കാരണത്താൽ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ജനങ്ങളും കൃഷിക്കാരും നിവേദനങ്ങളും മെമ്മൊറാണ്ടങ്ങളും നേരിട്ടും ആങ്ങൾമുഖേനയും ഡിസെമ്പർ മാസത്തിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടും ഗവമേണ്ടു് ആ വക കൃഷിക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ പാടുവും നികുതി യും വിട്ടുകൊടുക്കാനുള്ള യാതൊരു നടപടിക്കും എടുത്തതായി കാണുന്നില്ല. ഈ കൃഷിക്കാരാണെങ്കിൽ അവരുടെ വീട്ടിലുള്ള സ്ത്രീകളുടെയും കുട്ടികളുടെയും കഴുത്തിലും കാതിലുമുള്ള പണങ്ങൾ പണയംവെച്ചിട്ടും വിററിട്ടും ആണ് ഇന്ന് കൃഷി ഉണക്കത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതു്. മററുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ വെള്ളം കിട്ടാസ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു കൃഷി നിശ്ശേഷം ഉണങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ഈ കൃഷിക്കാരുടെ കൈയ്യിൽ നിന്ന് രണ്ടാം വിളയുടെ പാട്ടം, നികുതി മുതലായവ പിരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഇവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവമേണ്ടു് ഒന്നും തന്നെ ചെയ്യുന്നില്ല എന്നാണ് അറിയുന്നതു്. സാർ, അതുപോലെ തന്നെ ഹരിജനങ്ങളുടെ കാര്യം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഹരിജനങ്ങൾ ഇന്ന് താമസിക്കുവാൻ കുടിലില്ലാതെ, കുടിക്കുവാൻ കഞ്ഞിയില്ലാതെ, ഉടുക്കുവാൻ വസ്ത്രം ഇല്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗമാണ്. ഇവർക്ക് പതിനഞ്ചു സെൻറ് നിലം ഗവമേണ്ടു് പതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണെന്ന് 1948 ൽ പ്രചാരപ്പെടുത്തുകയായി മലബാറിൽ കൊടുത്തിട്ടില്ല എന്നാണ് അറിയുന്നതു്. ഈ ഹരിജനങ്ങൾ ഇന്നും ഓരോ ജന്മികളുടെ കീഴിൽ താമസിച്ചുവരികയാണ്. ഇവരെ കണ്ടാലും മട്ടിച്ചു കടി ഒഴിപ്പിക്കുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ആർക്കുതന്നെ 15 സെൻറ് വീതം കൊടുത്തിട്ടില്ല. ഉദാഹരണം പറയാം, ചാവക്കാട് മണത്തല അംശത്തിൽ ഒരു ഹരിജനായ താമരത്ത് കഞ്ഞയപ്പനെ ആറു മാസത്തോളമായി ജന്മി കുടികിഴിപ്പിക്കുകയും അവനെ 56 ദിവസം കഠിനമായി അടിച്ചതിൻെറ ഫലമായി ആസ്പത്രിയിലേക്ക് അയക്കുകയും ഉണ്ടായി. ഈ ഹരിജൻെറ പുര കത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് കഴിഞ്ഞ ഡിസെമ്പർ മാസത്തിൽ ഗവമേണ്ടിന്ന് ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരയായി യാതൊരു അന്വേഷണവും നടത്തിട്ടില്ല. മലബാർ കലക്ടർ പറയുന്നു അവൻെറ പുര കത്തിക്കുകയോ അടിക്കുകയോ ഒന്നുതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ എന്ന്. പ്രധാന മന്ത്രി രാജാജി തന്നെ ഇതിൽ നേരിട്ട് അന്വേഷണം നടത്തുകയാണെങ്കിൽ തെളിച്ച് കൊടുക്കുവാൻ ഞാൻ തെയ്യാറാണ്. നാട്ടുകാർ തെയ്യാറുണ്ട്, ഒന്നു അന്വേഷിക്കട്ടെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ മലബാറിൽ നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് നേരിട്ട് ഒരു അന്വേഷണം നടത്തണം എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇതുപോലെതന്നെ തിരൂരിൽ അണ്ണാരം അംശത്തിൽ കടവത്തുപടികൽ കോത എന്ന ഒരു ഹരിജനെ അവൻെറ വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ പുറത്തെറിഞ്ഞ് കുടിയിറക്കി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ ഹരിജൻ ആ പറമ്പിൽതന്നെ വെച്ച് തിന്ന് താമസിച്ചുവരികയാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പല നിവേദനങ്ങളും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വന്ന് കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. ഇങ്ങിനെതന്നെ തിരൂരിലും ഒരു ഹരിജനെ വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ എടുത്തെറിഞ്ഞ്, അടിച്ച് ബലാല്ക്കാരമായി കുടികിഴിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ആ നാട്ടുള്ള ഹരിജനങ്ങളും മററു ജനങ്ങളും കൂടി പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടിയതിൻെറ ഫലമായി കക്ഷികളുടെ പേരിൽ കേസ് എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ കക്ഷികൾ ഒന്നുതന്നെ മിണ്ടാൻ പാടില്ല എന്ന നിയമം കൊണ്ടുവന്ന 144 പുറപ്പെടുവിച്ചു. എന്താണ് തിരൂരിൽ 144 പുറപ്പെടുവിക്കേണ്ട ആവശ്യകത ഉണ്ടായതു് എന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. സാർ, ഇന്ന് അനീതിയൊ അക്രമമൊ ആടാടെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു നാട്ടുകാർ വിളിച്ചുപറയുകയോ പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവരുടെ പേരിൽ കേസ്സ് എടുക്കുകയും നടത്തുകയും ആണ് ഗവമേണ്ടു് ചെയ്യുന്നതു്. 1952-53 ലേക്ക് കിട്ടേണ്ടതായ സ്കോളർഷിപ്പുകൾ ഹരിജനകുട്ടികൾക്ക് ഇതേവരെ കിട്ടിയിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ പല ദുരിതങ്ങളും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് മലബാറിലെ ഹരിജനങ്ങൾ. പൊന്നാനി നഗരത്തിലെ ജനങ്ങളിൽ അധികം പേർക്കും മൂക്കാലു് മുതലായ രോഗങ്ങൾ ബാധിച്ചവരാണ്. ഇതു് അവർ കുടിക്കുന്ന വെള്ളത്തിൻെറ മോശമാണ് എന്ന് ഡോക്ടർമാർ പോലും വാഞ്ഛിക്കുന്നു്. അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾക്ക് നല്ല വെള്ളം സപ്ലൈ ചെയ്യണം എന്ന് അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മലയാള മന്ത്രി ശ്രീമാൻ കുട്ടിക്കൃഷ്ണൻ നായർ പൊന്നാനിയിൽ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്ന് നേരിട്ട് ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഗവമേണ്ടു് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് യാതൊന്നും ചിന്തിച്ചുകണ്ടതായി

18th March 1953] [Sri E. T. Kunhan]

ന്നില്ല. കൂലിക്കാർക്കും തൊഴിലാളികൾക്കും ജീവിക്കാനുള്ള കൂലി കിട്ടാത്ത ഒരു പരിതഃസ്ഥിതിയിലാണ് ഇന്ന് ജീവിക്കുന്നത്. സാർ, ഇന്നു ഇന്ത്യയുടെ നട്ടെല്ലായിട്ടുള്ളത് കർഷക തൊഴിലാളികളാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് ഇന്ന് ജീവിക്കാനുള്ള കൂലി നിജപ്പെടുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. അവർ ഇന്നും ജന്മികളുടെ അടിമകളായിട്ടാണ് ജീവിക്കുന്നതു്. ഈ അടിമകൾക്ക് എട്ടണ, പത്തണയാണ് ഇന്ന് കൂലി കൊടുക്കുന്നതു്. അടിമകളല്ലാത്തവർക്ക് ഒരുപുകിയും ഒന്നേകാൽ ഉപ്പുകിയും കൂലിക്കിട്ടുമ്പോൾ അവർക്ക് എട്ടണയാണ് കൂലികിട്ടുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് ഈ അടിമകൾ സമ്പ്രദായം അവസാനിപ്പിച്ച് ജീവിക്കാനുള്ള കൂലി നിജപ്പെടുത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു. സാർ, മലബാറിൽ ബീഡി തൊഴിലാളികളും ഇതുപോലെതന്നെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിലാണ്. അവരുടെ കൂലി $1\frac{1}{2}$ ക. യിൽ നിന്ന് 1 ക. 6 ണ. ആയി താഴ്ന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ബീഡി കമ്പനി ഉടമസ്ഥന്മാർ $1\frac{1}{4}$ ക. യെ തരികയുള്ളു എന്നു പറയുന്നു. ഇനിന്നു തരപ്പെടുകയില്ല എന്ന് തൊഴിലാളികൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഈ കമ്പനികളെല്ലാം ലോക്കൗട്ട് ചെയ്യുകയാണ്. പൊന്നാനിയിൽ ഒരു എ.ബി. കമ്പനിയുണ്ട്. ഇവിടെ എടപ്പാളിൽ ഒരു ബ്രാഞ്ചു ഉണ്ടു. പൊന്നാനിയിലെ എ.ബി. കമ്പനി ലോക്കൗട്ട് ചെയ്തപ്പോൾ എടപ്പാളിലെ ബ്രാഞ്ചിൽ ചെക്കു് ബീഡി തിരുപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവിടെയും $1\frac{1}{4}$ ക. കൂലി തരിക്കണം എന്നു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതു് തൊഴിലാളികൾ ചെയ്യുകയില്ല എന്നു് പറഞ്ഞപ്പോൾ അവിടെയും ലോക്കൗട്ട് ചെയ്തു. എടപ്പാളിലെ ബ്രാഞ്ചു് ഇപ്പോൾ മഞ്ചേരിയിലേക്ക് മാറ്റിയിരിക്കയാണ്. അങ്ങിനെ തൊഴിലാളികൾ ജാസ്തി കൂലിക്കു ചോദിച്ചാൽ കമ്പനി ഉടമസ്ഥന്മാർ ലോക്കൗട്ട് ചെയ്യുന്നു. പൊതുവിൽ തൊഴിലാളികളെ ചൂഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇന്നും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനെ പററി യാതൊരു അന്വേഷണവും അധികൃതന്മാർ ചെയ്യുന്നില്ല. ഇതു മാത്രമല്ല, കൊലക്കേസ്സ് പോലും അന്വേഷിച്ച് തെളിവെടുക്കുവാൻ ഉത്തരവാദപ്പെട്ട പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തയ്യാറാകുന്നില്ല. ഒരു മാസം മുമ്പ് വളാഞ്ചേരിയിൽ ഒരു കൊലക്കേസ്സ് നടന്നു. ആദ്യം ഈ കേസിലെ പ്രതികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു എങ്കിലും പിന്നീടു വിട്ടയക്കുകയാണുണ്ടായതു്. ഇതിനെ ഉടൻതന്നെ നാട്ടുകാർ പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടിയതിന്റെ ഫലമായി നാട്ടുകാർ പല തെളിവുകളും കൊടുത്തതിന്റെ ഫലമായി പിന്നീടു് അവരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ നാട്ടുകാർ പ്രക്ഷോഭം കൂട്ടിട്ടു ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ പ്രതികളെ വീണ്ടും അറസ്റ്റ് ചെയ്യുവാനോ അവരുടെ പേരിൽ കേസ്സ് എടുക്കുവാനോ പോലീസ് തയ്യാറാകുമായിരുന്നില്ല. സാർ, ഏറനാട് താലൂക്കിൽ നിലക്കളം അംശത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ജൂൺ 13-ാം തിയ്യതി ഒരു ഹരിജൻ യുവതിയെ കൊന്ന ഒരു കൊലക്കേസ്സ് നടന്നു. ഇതിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം പ്രതി നേരിട്ടു ആണാണ് കൊന്നതു് എന്നു പറഞ്ഞു 'ഡയറി.' ആ ഡയറിയെ ചെക്കുകൊണ്ടിരുന്നു ഇപ്പോൾ ആ കേസ്സ് തെളിവില്ല എന്നു പറഞ്ഞു് വിട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കേസ്സിൽ പ്രതി കററം സമ്മതിച്ചു് ഹാജരായതാണ്. എന്നിട്ടും തെളിവില്ല എന്ന് എടുക്കുകൊണ്ടാണ് പറയുന്നതു് എന്ന് അറിയുന്നില്ല. ഒരു സൈക്കിൾ ഇടവഴിയിൽകൂടി കൊണ്ടുപോയാൽ ശതാബ്ദം തടസപ്പെടുത്തി എന്ന് പറഞ്ഞു് പോലീസുകാർ കേസ്സുണ്ടാക്കുന്നു, സാക്ഷികളെ ഉണ്ടാക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള പോലീസ്സിന്ന് പ്രാകററം സമ്മതിച്ച കേസ്സിൽ സാക്ഷികളെ ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കയില്ല എന്നാണ് എനിക്കു ചോദിക്കാനുള്ളതു്.''

1-10 p.m.

Mr. DEPUTY SPEAKER :—'' The hon. Member's time is up.''

*** Sri M. KANDASAMI PADAVACHI :—''** *கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே ! நமது நிதி மந்திரி கனம் ஸ்ரீ ஸி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் பட்ஜெட்டை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச முன் வந்திருக்கிறேன்.*

''அதாவது சென்னை ராஜ்யத்தில் 7 வருஷங்களாக மழை தொடர்ந்தாற்போல் பெய்யாது தவறிவிட்டதின் காரணமாக கிராமாந்திரங்களில் இன்றையதினம் குடி தண்ணீருக்குக் கூட ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் அந்த மாதிரியான கஷ்டத்தையும் போக்கி, விவசாயிகளுக்கு மிகவும் சௌகர்யமான நீர்ப்பாசன வசதியைச் செய்து கொடுக்கும் வகையில் பெரிய பெரிய அணை திட்டங்களையெல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றி அமுலுக்குச் சர்க்கார் கிகிரம் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதாய் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இரண்டாவதாக விவசாயிகளின் சௌகர்யத்தை உத்தேசித்து நல்ல விதைகளையும், மற்ற உபயோகமான கருவி

[Sri M. Kandaswami Padayachi] [18th March 1953

களையும் விவசாயிகளுக்கு ஆங்காங்கேயுள்ள விவசாய டிபார்ட்மெண்டுகளின் மூலமாகக் கிடைக்கும்படியாகச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். கால்வாய்கள், குளங்கள், ஏரிகள் போன்றவைகளை உடனடியாகச் செப்பனிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் இவ்வருஷம் பருவ மழை இல்லாததின் காரணமாக விவசாயம் எல்லாம் வீணாகி விட்டது. பயிர்கள் தீய்ந்து போய் விட்டன. விவசாயிகள் மிகவும் நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகி கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த வருஷம் மாத்திரம் அவர்களுக்கு இந்த விதமான கஷ்டம் வரவில்லை தொடர்ந்தாற்போல் இதேமாதிரியான கஷ்டங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் கூட சர்க்கார் நூறு ரூபாய்களுக்கு மேற்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மாத்திரம் வரி வஜா கொடுக்கப் போவதில்லையென்று பேப்பர் வாயிலாகப் பார்த்து நான் திடுக்கிடுகிறேன். ஆனால் நடைமுறையில் கடந்த பிரவரி மாதத்தில் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்களை, ஜில்லாக்கலெக்டருடன் கூட எல்லா கிராமங்களுக்கும் அழைத்துச் சென்று மக்களின் உண்மை நிலைமையை எடுத்துச்சொல்லி, நேரிலும் காட்டியபொழுது அவர்கள் இதற்கெல்லாம் வரி வஜா செய்யப் படலாமென்று சொன்னார்கள். அதனாலேயே நானும் கஷ்டத்தில் அவதிப்படும் மக்களுக்கு ஆறுதலாக இதைக் கூறி அவர்களுக்கு உற்சாகம் அளித்து வந்தேன். அவர்களும் இதை நம்பி சற்று தங்கள் துன்பத்தை மறந்திருந்தார்கள். ஆனால் சர்க்கார் இந்த மாதிரியான ஒரு முடிவுக்கு வந்திருப்பதைக் கண்டு நான் ரொம்பவும் வருந்துகிறேன். பஞ்சத்தால் அவதியுற்றிருக்கும் விவசாய மக்களுக்கு நாம் பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்கி உதவாம் செய்யாவிட்டாலும் கூட அவர்கள் கொடுக்கும் வரிப்பணத்தையாவது பெரிய மிராசுதார்கள், அல்லது சின்ன மிராசுதார்கள் என்ற வித்தியாசமின்றி பயிரிடாத எல்லா நிலங்களுக்கும் வஜா செய்ய வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்னாற்காடு ஜில்லா உளுந்தூர் பேட்டையிலுள்ள மக்கள் மிகவும் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அனுபவரீதியாகச் சொல்லமுடியும்.

"தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மிகவும் பிற்பாக்கான மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுடைய கஷ்டத்தை உணர்ந்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய வகையில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதிலும் உளுந்தூர் பேட்டையில் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையைப்பார்த்தால் இன்னும் சிறிது நாட்களிலேயே அவர்கள் எல்லோரும் பட்டினியால் இறந்து போகக் கூடிய நிலைமை வந்து விடுமோவென்று நான் அஞ்சுகிறேன். அவர்கள் எல்லோரும் வேலை கிடைக்காமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலையையும் கொடுத்து நியாயவிலைக் கடைகளின் மூலம் அவர்களுக்கு நிறைய உணவு தானியமும் கிடைக்கும்படியாகச் சர்க்கார் உடனடியாக ஏதாவது செய்தாகவேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக படிப்பு விஷயம். இது ரொம்பவும் முக்கியமானது. எல்லா கிராமங்களிலும் ஆரம்பப் பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி கிராமங்களில் கட்டாயக் கல்வியை அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். லோயர் பள்ளிக்கூடங்களையும், முதியோர் பள்ளிக்கூடங்களையும் நன்றாக நடத்த வேண்டும். பொதுவாக கல்வி வளர எல்லா ஏற்பாட்டையும் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும்.

"இன்றையதினம் நமது மாகாணத்தை எதிர்நோக்கியுள்ள பஞ்சத்தைப் போக்கடிக்க ஆங்காங்கே கஞ்சித்தொட்டிகளை ஏற்படுத்தலாம். மேலும் அணைக்கட்டு கட்டவேண்டும். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கோமுகநதி என்று ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அதில் ஒரு அணைக்கட்டு கட்டவேண்டும். அப்படிக் கட்டினால் அங்கு இருக்கும் சுமார் நூறு கிராமங்களுக்கு மேல் நீர்ப்பாசன வசதியிருக்குமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பண வசதியில்லையென்று சொல்லி இதில் கால தாமதம் செய்யாமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் இருக்கும் நிதிக்கு ஏற்றபடி முக்கியமான அணைக்கட்டுகளையெல்லாம் கட்டி இந்த நாட்டின் உணவுப் பஞ்சத்தை வெகு சீக்கிரமே போக்கடிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

18th March 1953]

*SRI O. VENKATASUBBA REDDI :—"கனம உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இன்றையதினம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் திட்டங்களும், வேலையில்லாதவர்களுக்கு பிரத்தியக்ஷ கஷ்ட நிவாரணம் அளிக்கும் வேலை ஆகிய இந்த இரண்டுமே தான் மிகவும் முக்கியமான பிரச்னைகளாகும். உணவு பெருக்குத் திட்டத்திற்காகவென்று சுமார் நாலு வருட காலமாக அனேக விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் நிறைய சப்ஸிடிகளும், மானியங்களும் அளித்து வருகிறார்கள். மேலும் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக நிறைய மானியங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு Grow More Food campaign ஆரம்பித்து நிறைய பிரசாரங்களும் சில எரிகள் மராமுத்தும் செய்துவந்தார்கள். அதனுலெல்லாம் இன்றையதினம் உண்மையான பலன் ஏற்படவில்லையென்று தான் கூறவேண்டும். இதற்கெல்லாம் காரணம் என்னவென்று நாம் பார்க்க வேண்டும். 1947-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் முதல் இயற்கை மழை தவர ஆரம்பித்தது. அதிலிருந்து மழை தொடர்ந்து சரியாகப் பெய்யாததின் காரணமாக விவசாயிகளின் நிலைமை ரொம்பவும் கஷ்டமாக ஆகிவிட்டது. அதனுல் இன்றையதினம் விவசாயத் துறையில் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தீர்ப்பது எப்படி என்பது தான் இப்பொழுதுள்ள முக்கியமான பிரச்னை. குறிப்பாக எங்கள் தொகுதியில் உத்திரமேரூர் ஏரி என்று ஒன்று இருக்கிறது. உத்திரமேரூர் ஏரிக்கு தண்ணீர் வரச் செய்யாரில் அணை கட்டினார்கள். ஆனுல் அந்த ஜலம் வரும்படியான வரவு கால்வாய் கிடையாது. அதனுல் அந்த ஜலம் பூராவும் இன்றையதினம் சமுத்திரத்தில் தான் போய்விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முக்கியமாக வரவு கால்வாய் அகலமாக வெட்டவேண்டும். இதனுல் மதுராந்தகம் தாலூகாவில் 15 கிராமங்களுக்கு நீர் சப்ளை ஆகிறது. அதன் பிறகு மதுராந்தகம் ஏரி வேறு நிரம்புகிறது. இதற்குச் சரியான கால்வாய் இல்லாத காரணத்தினுல் இன்றையதினம் இவ்வளவு நீரும் வீணாக சமுத்திரத்தில் போய்விழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு வயலுக்குக் கூட பாய்ச்ச வசதியில்லை. ஆகவே இதுமாதிரியான அத்தியாவசியமான கால்வாய்களையெல்லாம் செப்பனிட்டு, அணைக்கட்டுகள் கட்டிக்கொடுத்தால் தான் நாட்டில் உண்மையான உணவுப்பஞ்சத்தைப் போக்க முடியும். உணவுப் பெருக்குக்கு மிகவும் உதவியாகவும் இருக்கும். நானே அந்த மதுராந்தகம் தாலூகா செய்யாறு திட்டத்தைப் பற்றி அந்த வேலையை முடிக்க எவ்வளவு ஆகுமென்று கணக்கிட்டதில் சுமார் 50 ஆயிரம் ரூபாய்கள் தான் செலவாகுமென்று தோன்றுகிறது. அதைத்தவிர பரயங்குளத்தூர் ஏரி இருக்கிறது. சுமார் இரண்டாயிரம் ஏக்கர்கள் நஞ்சை பூமிக்குப் பாய்க்கூடிய ஏரி பாலாற்றிலிருந்து வேறு கால்வாய் இருக்கிறது. இந்த பாலாற்றில் மணலால் அணைகட்டி ஏரிக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனுல் மணல் அணை நிற்பதில்லை. வெள்ளம் வரும்பொழுது அவைகள் அடித்துக் கொண்டு போகப்படுகின்றன. இதற்கு பூமி மட்டத்திற்கு மட்டும் ஒரு அணை கட்டுவதற்கு என்ன ஆகுமென்று ஒரு இஞ்சினியரை நான் விசாரித்தேன். அவர் ஒரு அடிக்கு 20 ரூபாய்கள் ஆகுமென்று சொன்னார். இப்படியாக நாம் லக்ஷக்கணக்கில் பணம் செலவு செய்யாவிட்டாலும் ரூபாய்க் கணக்கிலாவது செலவு செய்து மிகச் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளையெல்லாம் விவசாயத்துக்கு செய்து கொடுப்போமேயானுல் நாம் மிகக் குறைந்த காலத்தில் உணவுப் பெருக்குக்கு மிகவும் உதவமுடியும். இந்தமாதிரியான விஷயங்களில் சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் பரயங்குளத்தூர் ஏரிக்கு பாலாற்றிலிருந்து தண்ணீர் வர அந்தப் பாலாற்றில் பூமி மட்டத்திலாவது ஒரு அணை கட்டித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனுல் பல கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்ச வசதி ஏற்படுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைத் தவிர மதுராந்தகம் தாலூகாவில் எடக்கநாடு என்ற ஒரு பிரதேசம் இருக்கிறது. அது 19 கிராமங்கள் கொண்ட பிரதேசம். அதில் 24 ஆயிரம் ஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் இதுவரையிலும் ஒரு குடிதண்ணீர் வசதிகூட கிடையாது. அங்கே எந்த சர்க்காரும் போகவில்லை. அங்கு நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. நான் போன மாதம்

1–20 p.m.

[Sri O. Venkatasubba Reddi] [18th March 1953

போய் பார்த்தேன். பல பள்ளங்கள் இருந்தன. அது வாஞ்ஜி என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுகளை கொண்டுதான் அங்கு நஞ்சை பூமிகளுக்கு ஜலம் பாய்ச்ச வேண்டும். இப்பொழுது ஜலமே கிடையாது. இனனும் கொஞ்ச ஆழம் வெட்டிவிட்டால் அதில் ஜலத்தை இறைக்க சௌகர்யமாக இருக்கும். இப்பொழுது டிமான்ஸ்டிரேட்டர்களும் ஆபீசர்களும் உண்மையா அதிகமாக பெருக்குகிறார்களோ அவர்களுக்கு reward அளிக்கிறார்கள். அங்கு பயிரிட்டால் எக்கர் 1-க்கு 50 கலம் பயிராகும். அவ்வளவு நல்ல பூமி இருக்கிறது. டிராக்டர் மூலமாக இந்த 19 கிராமங்களுக்கும் வாஞ்ஜிகளை ஆழமாக்க வேண்டும். அங்கு சிறு வாஞ்ஜிகள் அனேகம் இருக்கின்றன. அந்த வாஞ்ஜிகளில் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் இரண்டு மூன்று வாஞ்ஜிகளாவது உடனடியாக அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் ஆழப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அதன்மேல் பயிரிடலாம்.

" இதைத் தவிர கோட்டைக்காடு, பனையூர் என்ற இரண்டு கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது அங்கு குடிதண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் ரொம்பவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். R.W.S. கிணறுகள் வெட்டிதர வேண்டும். இதைத் தவிர அங்கே உப்பங்கழி ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ஓர் வழியாக கழிவு ஜலம் சமுத்திரத்தில் போய் விழுகிறது. அந்த கழிவு ஜலம் போகும்வழியில் சமுத்திர ஜலம் வராமல் லாக் மூலம் தடுத்து வைத்தால் அதனால் நஞ்சை பூமி வாழும். அதற்கும் சர்க்கார் ஒரு வழி செய்யவேண்டும் என்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன் : அதோடு உத்தரமேரூரிலிருந்து வரும் நெல்வாய் மடுவில் தரைமட்டத்திற்கு ஒரு அணைக்கட்டு போட்டால் போதுமானது. அந்த ஸ்கீம் நன்றாக வேலை செய்யும். இப்பொழுது ரூ. 101-க்கு மேற்கொண்டவர்களுக்கு வஜா இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷம் மழை இல்லாமலிருந்து அம்மாதிரி செய்திருந்தால் தப்பு இல்லை. ஆறு வருஷமாக மழை தவறிவிட்டது. குறிப்பாக மதுராந்தகம் தாலுகாவில் ஐந்து வருஷமாக மழை இல்லாமல் இந்த வருஷமும் மழை இல்லாமல் அதிக பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிலைமை இம்மாதிரி இருப்பதால் விவசாயிகள் நிரந்தரமாகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடன் விஷயமாக குறிப்பிடும்போது அதை கொஞ்சம் தள்ளி வைத்தால் நல்லது. இப்பொழுது கிஸ்தி வசூலையும் தள்ளி வைக்க வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள்.

" ஜில்லா போர்டு தேர்தலை ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதிவரை தள்ளிவைக்க வேண்டும் என்று இந்த அசெம்பளி முன்பாக கொண்டுவரப்பட்டது. அது பாசாகி இருக்கிறது. அப்பொழுது என்ன சொன்னார்கள் என்றால் ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள் தோற்றுவிட்டார்கள். அதனால் அவர்களுடைய காலம் நீடிக்கக்கூடாது உடனே ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களை வைக்கவேண்டும் என்று ஆட்சேபித்தார்கள். வாஸ்தவம்தான். அநேகர் ஜெயித்தார்கள், அநேகர் தோற்றார்கள். குறிப்பாக இப்பொழுது இருக்கும் எம். எல். ஏ.க்களும் அநேகம் இடங்களில் முனிசிபல் தேர்தலில் தோற்றுப்போய்விட்டார்கள், எம். பிக்களும் தோற்றுவிட்டார்கள். தோற்றுப்போவதற்கும் சர்க்காரை நடத்துவதற்கும் என்ன சம்பந்தம். ஆகவே இது விஷயத்தில் ஸ்பெஷல் ஆபீசர்களைப் போடக்கூடாது என்று முக்கியமாக சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசர் காலத்தில் ஒரு ரோடு அமைத்தார்கள். ஆனால் சென்ற வருஷம் செங்கற்பட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு பிரசிடெண்ட் அவர்கள் நேரில் பார்த்தார். அந்த ரோடில் ஒரு வண்டியும் போகவில்லை. ஆபீசர்கள் ப்ளானை வைத்துக் கொண்டு ப்ளானுக்கு நேராக ரோடு போட்டுவிட்டார்கள். அந்த ரோடு பிரயோசனமில்லாமல் போய்விட்டது. அவர்கள் பதவியில் மூன்று வருஷ காலம் இருந்தால்கூட ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஆகவே இப்பொழுது இருக்கிற டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டை அப்படியே நீடிக்க வேண்டும் அல்லது தேர்தலை வைத்தால் நல்லது. ஸ்பெஷல் ஆபீசரை வைப்பதால் ரொம்பவும் கஷ்டமும் நஷ்டமும்தான் ஏற்படும். அதனால் பல அசௌகர்யமும் ஏற்படலாம். ஆகவே ஸ்பெஷல் ஆபீசரை வைக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

18th March 1953] [Sri O. Venkatasubba Reddi]

" சில கோயில்களுக்குள்ள கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டார்கள். நாளது வரையில் அதற்கு காம்பென்சேஷன் கொடுக்கவில்லை. காம்பென்சேஷனை உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது கோயில்களுக்கு ஒரு கிராண்டு அளிக்கவேண்டும். அப்படி செய்யாமலிருப்பது யுக்தம் அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும். 1-30 p.m.

" இப்பொழுது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டியதுதான் முக்கியமானது. அதன்மூலம்தான் வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதோடு பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு கஷ்ட நிவாரண வேலை அளிப்பதாகும். இதையெல்லாம் அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள் என்றே நினைக்கிறேன்.

" மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். சர்க்காரும் அந்தந்தத் தொகுதிக்குச் சென்று ஒவ்வொரு தாலூகாவிற்கும் செலவு செய்ய வேண்டியதில் நாலில் ஒரு பகுதியையாவது செலவு செய்து வேலைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நாம் படிப்படியாக வேலைசெய்ய ஆரம்பித்தவர்களாவோம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்காக ஒரு ஸ்கீம் கொடுத்தார்கள். அது சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அது இருக்கிற இடம் தெரியவில்லை. அதைப் பற்றி அநேகம் நண்பர்கள் பேசினார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஜலவசதிகள் உள்ள கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவ்விதம் செய்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. இதை உத்தியோகஸ்தர்கள் கவனித்து ஏதாவது கொஞ்சம் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அம்மாதிரி ஒவ்வொரு தாலூகாவையும் கொஞ்சம் சரிப்படுத்தினால் எல்லா காரியங்களும் சர்க்காரில் சௌகர்யமாக நடக்கும்.

" எடக்கநாட்டுப் பிரதேசத்தில் இருக்கும் வாஞ்ஜுகளை வெட்டி அந்த பிரதேசத்தில் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்ய சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

" பஞ்சாயத்துகள் இருந்தபோது காடுகள் நன்றாக இருந்தன. இப்பொழுது காடுகளில் செடிகள் என்பதுகூட இல்லாமலிருக்கிறது. அவ்வளவு மோசமாய் போய்விட்டது. இந்த இலாகா இதில் ஏதாவது கொஞ்சம் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக என்னுடைய தாலூகாவில் சின்னச் சின்ன காடுகள் இருந்தன. அவைகள் இப்பொழுது போய்விட்டன. அதனால் மாடுகளுக்கு ஜீவனத்திற்கு சௌகர்யம் இல்லாமல் போய்விட்டது.

"ஐந்து ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு ஆயில் எஞ்சின்கள் கொடுப்பதில்லை என்று ஜி. ஓ. இருப்பதால் அநேகம் மனுக்களை தள்ளிவிட்டார்கள். ஐந்து ஏக்கர் வைத்து இருப்பவருக்கு ஒரு இடத்தில் இருக்கமுடியாது. அப்படி இல்லாவிட்டால் இஞ்சின்கள் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்லிவிடலாம். இந்தவிதமாக இருந்தால் ஒருவராலும் வாங்கமுடியாது. அவ்விதமில்லாமல் 50 ஏக்கருக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று வைத்தாலும் பரவாயில்லை. ஐந்து ஏக்கர் உடையவர்களுக்கு உண்டு என்றால் ஒருவருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் ஒரு இடத்தில் இருக்கப்போவதில்லை. அதை வாங்கப்போவதும் இல்லை என்று சொல்லலாம்.

" மின்சார விஷயமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். மதுராந்தகம் தாலூகா பாலார் கரைக்கு வடபுறம் இருக்கிறது. மேற்கில் வந்தவாசி, தெற்கில் திண்டிவனம், கிழக்கில் சமுத்திரம் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. மூன்று பக்கமும் எலெக்ட்ரிக் வசதி இருக்கும்போது இங்குமட்டில் என் இன்னும் மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்பது தெரியவில்லை.

" இந்த வருஷ பட்ஜெட்டில் அரக்கோணத்தை காஞ்சிவரத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது. மதுராந்தகம், கருங்குழி வரையிலாவது மின்சாரம் சீக்கிரமாக கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

[18th March 1953

*SRI E. K. SANKARA VARMA RAJA :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, there is a feeling amongst the public of Malabar that the Members elected, and sitting on this side of the House, are not representing the grievances of the public of Malabar to the Government, and that Members sitting on the Opposition side are representing them in the Assembly and also outside. Regarding representations in the Assembly, I would say they are more or less true, because the public do not know why we are not able to have our say in the Assembly. This is because we are only a minority from Malabar, only 4. That is the answer given to me and to some of my colleagues, when we wanted to make representations. I would tell you, Sir, how we became a minority. Members of the former Assembly were perhaps sitting quiet. Probably it is due to that we became a minority. All those people from Malabar sitting on the other side were Congressites, and they were forced to change their creed, because of the creed of some of our friends on this side. If some conciliation is not made now, from the next general election onwards, there will be only nil Members on this side from Malabar. It is with very great pain that I am making these remarks to-day. We know fully well that this State Government and the Centre are not caring much for Malabar. This is an established fact. We have been representing, whenever we get chances, in the Assembly and also outside, to the Ministers the grievances of the people of Malabar. Even last time when we came here we approached the Hon. Minister for Land Revenue in regard to the extension of the Madras Debt Relief Act to North Malabar. When we made this representation to him, he told us 'it may be done.' After a few minutes, a reply was sent to us stating,—' I am directed to state that in Malabar district, particularly, in North Malabar, there is a sort of tenancy which has been described by the High Court as usufructuary mortgage whereby a tenant advances large amounts to the landlord. The landlord gives the land to the tenant as a mortgage.' This tenant is not the tenant who is doing cultivation. It is not the cultivating tenant who is taking these lands from the landlords. Big merchants are taking the lands on mortgages and letting to their tenants for cultivation. So, the Government must extend this Debt Relief Act to North Malabar also so that the people there may be benefited. If the Government want to do this, they can do so, because, where there is the will there is the way.

" There is a complaint levelled against the Congress Members expressly that they are not representing their grievances. We have actually been representing these matters to the Government. But if such replies, as I said before, are given by the Government, what are we to do? Representations from this side or the opposite side, when they reach Government, are not treated alike. That should not be the case. Whoever makes any representation, it must be considered and action must be taken.

1-40 p.m. " Then, Sir, I hear that the Government of India have asked the Collector of Malabar to recommend one more taluk for being selected as a Community Project centre. In this connexion, I

18th March 1953] [Sri E. K. Sankara Varma Raja]

would suggest to the Madras Government to recommend Kurumbranad taluk for this purpose, for that is the darkest spot in the Malabar district with regard to industry. That taluk is full of coconut gardens and there is every scope for the development of the coir industry. As there are very many perennial rivers in that taluk, the husks can be thrown into them and there is every facility for developing the coir industry. If these rivers are properly bunded, a few thousands of acres can be cultivated by the existing cultivators. This will help the production of rice. In view of these things, I would request the Madras Government to recommend to the Centre to select Kurumbranad taluk for the starting of Community Projects.

"Even now, firka development scheme is in force in Chirakkal, Kottayam and other taluks. But Kurumbranad taluk is the darkest spot. I do not know what would be the policy of the present Government in recommending centres for the starting of Community Projects. Sir, minorities are always treated as minorities and they are not given proper chances and facilities to become a majority. But if the Government have in view that Kurumbranad taluk is a backward area, I think they will recommend that place for the starting of Community Projects. I make this request to the Government because we are here to make due representations to them and they have to do good things in the interests of our countrymen.

"Sir, there is one big stream passing through Kottayam and Kurumbranad taluks. Previously there was a proposal of the Government to put up a bridge over that river. But I would suggest that a dam may be constructed instead of a bridge, in the upper portion of the river so that the water might be taken to the two taluks and the cultivators there benefited. I would request the Government to bear this in mind when they consider any such proposal. Of course, the Government may plead financial stringency. From April last onwards, whenever a representation is made to the Government, we at once hear that there is financial stringency and that they could not do anything. Of course, there is financial stringency for the Government and there is financial stringency for everyone of us also. But I know full well that if the Hon. the Chief Minister is able to tackle his enemy No. 2, there is every possibility of saving a lot of money which can be made use of for the benefit of the public. I do not know whether it will be done. Anyway, we have only to make suggestions to the Government for being carried out. I am, however, afraid that representations are not now-a-days heeded. Very recently a responsible man represented to Mr. Justice Wanchoo, 'We are not able to feed Malabar; we have to give every year several thousands of rupees for feeding Malabar.' Malabar may be a poor, backward area. I admit it. But, at the same time, our friends forget that we are contributing to the dollar pool at the Centre with our pepper, ginger, copra, coir and timber. We may be short of rice, but if proper facilities are given to the Malayalees to grow more rice, we will be able to meet our requirements. But

our representations are not heard or heeded either by the State Government or by the Centre. It is an established fact. So long as this state of affairs continues, there is no possibility of Malabar rising to any high level in the near future unless all the Malayalees join together, fight and get their share from the Centre.

"Some of our friends from the other side talk about Aikya Kerala. I do not know what they mean by it. Does it mean the joining of Gudalur taluk of the Nilgiris district and the Hosdrug division of the South Kanara district with the Travancore-Cochin State? If that is so, the Travancoreans may or may not agree to it. There is also the possibility of the Kannada areas joining with Mysore. Then there is the suggestion before Mr. Justice Wanchoo that Malabar is a liability on the other people. I do not know whether we are sinking into an ocean and whether our friends are not going to see that we are there in the residuary State. Anyway, our friends here will consider all these things seriously. When they do so, I hope they will consult us and consider our opinion also."

1-50 p.m. * SRI K. R. SAMBANDAM :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise on this occasion to draw the attention of the Hon. Finance Minister to some important points. Though the Tanjore district has been severely affected by cyclone, it has not been considered as one of the districts for starting some of the community project centres. If it had been considered for this purpose, it would have been much better. Most of the lands have been inundated and they are not fit for cultivation. If Tanjore district had been included among the community project centres, it would benefit the whole of the district. Once that district was called the 'Granary of South India', but now it is not in a position to feed even the people living in that district. I am ashamed to say that there is acute famine in that district. For the past five years, the monsoon has not been favourable to us. Secondly, much havoc has been caused as a result of the recent cyclone. I want the Hon. Finance Minister to take these things into consideration and start the community project centres in one of the taluks, either Mayuram or Nagapattinam, which have been seriously affected by the cyclone and famine.

"Coming to lignite deposits in the South Arcot district, I wish to say a few words. There, most of the people are living in dry lands. If the lignite excavation is taken up, the labourers in those places will be employed for this work and it will greatly benefit them. But, on the other hand if the lignite is taken to northern India for processing or if it is taken out of that district as a raw product, then it will not benefit the many labourers in that district. So I request that that district may be considered as an industrial area. There is also a small port in that district which fact also may be taken into consideration. It can also be strengthened as a pucca port.

18th March 1953] [Sri K. R. Sambandam]

"As regards the Fisheries Department, I wish to state that the amount spent on that department is a total waste. Spending money in that department is equivalent to throwing money in the Bay of Bengal. Because, when the British were here, they considered it as a hobby to spend money on that department and for this purpose they were having a number of officers who were paid sumptuously. Now there is no necessity for that department. The Sea is always giving fish and there is no necessity for a separate department. The money that is spent on that department now can very well be spent on irrigation. Very soon the Madras State will be divided and then we have to think of Tanjore district alone for feeding the whole of Tamilnad. The importance of Tanjore district must be recognized to a greater extent in future so far as the food problem is concerned. But the Government have not yet come forward to make some remodelling in the irrigation system. The rivers must be deepened. It was done during the Chola administration. Now everything is in a standstill. Some of the rivers have lost their shape also. These matters must be taken into consideration at once.

"As for adult education, the steps taken by the Government to spread literacy are nothing but a farce. Those who come forward to teach the adults are paid only Rs. 12 to Rs. 13. For the whole day they are employed in schools and in the nights they are asked to teach the adults and for this purpose they are paid only a sum of Rs. 12 to Rs. 13. The adult education schools are there only in name and no real education is imparted to the adults. Those who are employed for this work must be paid amply. Then only they will efficiently teach the adults and we can proudly say that we have an efficient adult education scheme in our State. Instead of spending a meagre amount on this scheme, the Government must spend more if they want to spread literacy among the people of this State.

"Coming to the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, I want to refer to a few points. To begin with, that Act has come in the shape of an Ordinance and later it was passed into law. Though many amendments were moved at the time when the Bill was considered in this House, the Government were not kind enough to accept them and so we find many handicaps now. Take for example section 6 which deals with the right of cultivating tenants for a period of five years. This right is given for those who have applied for tenancy and it is denied to those who have not applied for it. I do not know whether there is any provision in this Act for doing this. As regards harvesting charges and poradi nothing has been fixed. But in the Act it is merely put after deducting all harvesting charges, the produce has to be divided. What is the harvesting charge? It is not fixed and so there is confusion. It must be fixed to avoid confusion. Under section 10, one month's time is given for dividing the produce. In section 8 it has been said that the produce must be divided in the thrashing-floor. Where is the cogency? Under one section they say that the produce must be divided in one month and under another section they

say that it should be divided in the thrashing-floor. These things must be carefully looked into and the position must be made clear so that it may really benefit the poor tenants. Eviction from manaikkatus is going on even now. This is a very serious problem so far as the Tiruvaduthurai Mutt and other devasthanams are concerned. There are many lands under their possession and they are asking the tenants who are living in those lands to quit, for no reason. The poor tenants are ready to pay a nominal rent. Still they say, 'You people must quit the land. If you do not quit, we will take necessary action against you with the help of the Munsif Court.' Thus, they file a suit in the Munsif's Court and evict the poor tenants. In order to safeguard the interests of these poor tenants we must extend the 'City Tenants Protection Act' to the mufassal villages also. If this is done, the poor people living in the cities as well as villages will be protected. I once again request the Government to extend this Act to the mufassal places also.

"So far as Public Health is concerned, many hospitals have been opend, but without any medicine or doctors. In the by-gone days we did not see such things. In every village there used to be only one native doctor. But to-day we see so many doctors and many hospitals not only in the cities but also in mufassal towns. But to our utter disappointment there are hospitals without doctors and medicines. In Sirkali there is a Maternity Hospital in which there is no lady doctor for the past four or five years. What is the use of having a number of hospitals without doctors and medicines? We must take some preventive measures in order to arrest the spread of diseases. The Government must take steps to prevent the iccurrence of cholera or small-pox before it actually visits up. Then only the people will be benefited. With these words I conclude my speech, Sir."

MR. DEPUTY SPEAKER :—"The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.